Anne Weale - Erişilmez Sevgili

www.CepSitesi.Net

1.BÖLÜM:
New York' tan kalkışından üç saat kadar sonra, İngiliz havayollarının süpersonik jeti Concorde, İngiltere'nin Heathrow havaalanına indi.
Seksen iki yolcunun içinden ilk inana, yerden on mil yükseklikte ve sesten iki kat hızla yol alırken, kendisine şampanya eşliğinde nefis bir kahvaltı sunan güzel hostese, son derece kibar bir tavırla teşekkür eden siyah saçlı, siyah gözlü uzun boylu bir adamdı.
Concorde uçağının sunduğu birçok avantajdan biri de diğer uçaklarda zaman zaman bir eziyet haline gelen kalkış ve iniş işlemlerinin en aza indirgenmiş olmasıydı.

Concorde yolcularının çoğu zengin iş adamlarından oluştuğu için kapıda büyük arabalar ve onları bekleyen şoförler göze çarpıyordu.

Uzun boylu adamın yanında deri bir çanta dışında bagaj yoktu. New York'tan sabah sekiz buçukta ayrılmış, şimdi ise yeryüzünün bir başka zaman dilimine iniyordu. Siyah Rolls-Royce'un kapısını açan şoförü onu, iyi akşamlar Mr. Vyner diyerek karşıladı.

Arabasıyla Londra'nın merkezine doğru giderlerken Vyner, zamanını cep teybine kısa notlar alarak değerlendirdi. Gittiği yer, yirmi iki dairesinden biri yıllardır yalnızca onun kullanımı için ayrılmış olan, Mayfair'in seçkin oteli, Connaught'tu Londra'dayken ev olarak burasını kullanırdı. New York'ta Pierre Oteli'nde, Paris'te Plaza -Athenee'de kalırdı.

Hafta sonunu genellikle bir kır evi, bir şato ya da bir av köşkünde konuk olarak geçirir, böylece iş dünyasının tadını çıkarırdı.

Yolculukları, onun yaşam biçimini yansıtan bir aynaydı, pahalı, lüks ve rahat...

Daha genç yaşlarında tipik bir çapkın, miras yedi olarak tanınırdı, ama otuzlarını sürmeye başladığı bu yaşında dedikodu sütunlarına da daha az malzeme oluyordu, yinede sosyete muhabirleri zaman zaman birden fazla güzel hanımla olan ilişkilerini nasıl büyük bir uyum içinde yürüttüğünü vurgulaman edemezlerdi. Ama bu hanımlardan hiç birini eş olma mutluluğunu henüz elde edememişlerdi.

Vyner otel dairesine geldiğinde ilk iş olarak haberleri dinlemek üzere televizyonu açtı, odada sanat değeri yüksek, antika eşyalarla ve değerli tablolarla kendi beğenisine göre döşenmişti. Görüntü belirdiğinde ses duyulmuyordu ve ekranda 3 kişi vardı, bunlardan sunucuyu önceki programlardan tanıyordu öteki adamı ve kadını ise hiç görmemişti. Adamın sıradan bir görüntüsü olmasına karşın kadın, Vyner'ı başka bir kanalın düğmesine basmaktan alıkoydu. İlgiyle izlemeye başladı. Genç kadın yirmi dört, yirmi beş yaşlarında gösteriyordu. Sarı saçları, zekâ ve yeteneği yansıtan geniş anlı açık bırakacak şekilde arkaya doğru taranmıştır. Teni pürüzsüz, iri gözleri gri renkteydi tutkulu bir duyarlılığı yansıtan güzel dudaklarındaki pembe ruj dışında sanki yüzünde hiç makyaj yok gibiydi, bu ağzın bir bütün olarak görünümüyle çarpıcı bir karşıtlık oluşturuyordu. Başının açık olması dışında genç kadın her haliyle bir rahibeyi andırıyordu, Vyner dikkatle onun giysilerini inceledi beyaz bir buluz sade bir döpiyes gri naylon çoraplar, orta boy siyah topuklu ayakkabılar vardı üzerinde tıpkı bir rahibe gibi oturuyordu. Ayakları birbirine bitişik dizleri dikkatle eteği tarafından örtmüştü, yüzünde ise bir rahibenin huzur dolu dinginliği vardı nasıl göründüğünü anlamak için ne yan taraftaki monitörlere bakıyor nede sinirli bir ruh halini yansıtan başka türlü davranışlarda bulunuyordu.

Vyner genç kanının tüm dikkatinin, sunucuyla konuşmakta olan orta yaşlı erkekte toplamış olduğunu görebiliyordu, ya birisi televizyonun sesini

www.CepSitesi.Net

kısmıştı ya da odadaki televizyon bozuktu. Vyner sıkıntı ile yerinden kalktı ve ikinci tahminin doğru olduğunu anladı. Genç kadının izlemeye devam etmeden önce kat servisine telefon edip yeni bir alıcı istedi şimdi röportajı yapan sunucunun sorularını cevap verme sırası genç kadına gelmişti.
Vyner, dudak hareketlerinden konuşmaları anlama yeteneğine sahip olmadığına üzüldü bir an genç kadın birkaç kez konuştu gülümsedi gözleri içten bir neşe ile parladı sorulardan birine kısa bir kahkaha ile cevap verince güzel dudakları aralandı, Düzgün, beyaz dileri göründü bu tür kadınsı tutkulu ağza sahip birinin bir rahibe olması Vyner a olanaksız gibi geliyordu. Peki, ama rahibe değilse neydi? Ve neden televizyona çıkmıştı.
Bu sorunun cevabı salonun öbür köşesinde okuması için hazır bekleyen gazetelerde yazılıydı. Ama gece geç saatlere kadar onları okuma fırsatını bulamadı. Bozuk alıcısı değiştirilinceye kadar söyleşi programı sona ermişti bile.
Küçük ve eski tip bir otel odasında suzy walker, arkadaşı Alix Johson'la birlikte birkaç saat önce kaydedilmiş olan söyleşi programını izlemişlerdi
Ne kadar sakin görünüyordun Yoksa sana önceden bir bardak cin filan mı içirdiler diye sordu Alix Suzy'nin sıradan yaşamını değiştirip ansızın ülke çapında tanınmasına neden olan televizyon programının başlamasından az önce gelmişti
Teklif ettiler, ama ayık kafayla çıkmayı tercih ettim, diye cevap verdi suzy. Gri döpiyesini çıkarmış, günlük bir elbise giymiş saçlarını da çözüp omuzlarına dökmüştü
Aslında fazla heyecanlanacak bir şey yoktu Neler sorabileceklerini aşağı yukarı tahmin edebildiğim için önceden hazırlanmıştım. Neyse benden konuşmayı bırakalım da sen nasılsın ah Alix, seni gördüğüme o kadar sevindim ki Bizim oralara daha sık gelmelisin Hiç değilse daha sık yazsan seni çok özledim ki
Genç daha okul sıralarından beri arkadaştılar Suzy doğduğu yer olan yorkshire'in küçük bir kasabasında kalmasına Alix ise Londra'nın ünlü bir hastanesinde hemşirelik yapmasına rağmen birbirlerine olan sevgileri hiç azalmamıştı.
Ben de seni çok özledim dedi Alix Ama biliyorsun Gerald'la bir türlü yıldızım barışmadı Gerald, Alix in üvey babasıydı Üstelik tren ücretleri de sürekli artıyor mektup yazma konusunda müthiş tembel olduğumu biliyorum Peki sen neden Londra'ya daha sık gelmiyorsun Kazancın buna elverişli üstelik senin için değişiklikte olur.
Brockthorpe a çakılıp kalmanı anlayamıyorum bir türlü o küçük kasaba öyle sıkıcı ki. Nasıl dayanıyorsun aklım erdiremiyorum.
Babam emekliye ayrıldı ve artık anneme göz kulak olabilecek. Bu yüzden ben de daha sık gelebilirim Aslına bakarsan Mr Howard da yakında emekli oluyor işimi değiştirmeyi düşünüyorum Onun yerine gelecek olan adamla

www.CepSitesi.Net

çalışmak benim için hiçte çekici değil doğrusu Mr Howard Fransızca ve İspanyolca bildiğim için bu iki dili de kullanabileceğim daha iyi bir işe geçmemi istiyor
Bence çok haklı diye onayladı Alix Ülkenin uzak bir köşesinde harcanıyorsun. Bence televizyona çıkman sana yeni olanaklar açabilir. Neden söyleşi sırasında yeni bir iş aramayı düşündüğünü söylemedin İngiltere nin 'En Başarılı Sekreteri' unvanıyla olağanüstü parlak iş teklifleri alabilirsin, Suzy güldü.
Gazetelerde okuduğun her şeye inanmamalısın. Alix Gerçekte İngiltere'nin en sekreteri falan değilim Bu yalnızca her yıl altın madalya alan sekreterlere basının verdiği bir unvan. Bu yıl özel sekreterlik diplomasını almak için altı yüz aday vardı. Bunların içinden yüz kişi sınavdan başarıyla çıktı. Rastlantı eseri en yüksek puanı alan, benim ama puan bana çok yakın olan birçok sekreter vardı. Üstelik böyle bir diploması olmayan ama çekirdekten yetişmiş deneyimli birçok sekreter benden daha çok başarılı sayılabilir. Müthiş acıktım çıkıp bir şeyler yiyelim.
Alix, suzyi güzel ve ucuz bit İtalyan lokantasına götürdü, her ikisinin de kilo alma korkusu olmadığından iştahla yemeklerini yediler, yemekte Alix, en son ve en ciddi aşk ilişkisinin kahramanı olan Mike adındaki doktoru anlatıyordu, ilişkileri epeydir sürmesine rağmen adam hala evlilikten söz etmemişti. Suzy arkadaşının annesinin ve üvey babasının ya da kendi anne ve babasının Alix'in sevgililerinin sayısını bilseler şok geçireceklerini düşündü. Aslında Alix rast gele ilişkiye giren önüne gelenle yatıp kalkan bir kız değildi. Yalnızca anne ve babalarının zamanından kalma, tek yanlı özgürlük anlayışına baş kaldırıyor, eğer bir erkekten hoşlanıyor ve onu arzuluyorsa, onunla yatmamak için hiçbir neden görmüyordu.
Suzy kendisinin bu konuda nasıl bir tavırdan yana olduğunu doğru dürüst bilemiyordu. Daha doğrusu görüşlerini hayatta uygulama olanağını bulmamıştı. Henüz ilk genç kızlık çağlarında komşunun oğluna âşık olmuş on dokuz yaşında henüz bakireyken evlenmiş ve yirmi bir yaşında dul kalmıştı. Sonuç olarak yirmi dört yaşındaydı ve tecrübeleri hala dul kadınların erkeklerin kollarına atılmaya hazır olduklarını sanan birkaç erkeğin başarısız girişimi ile sınırlıydı. Alix'in yakışıklı sevgilisini anlatmasını, dinlerken insanlara öğütler vermenin yanlışlığını düşünüyor. Kişi davranışlarının yanlışlığını ya da doğruluğunu ancak yaşam içinde sınayarak anlayabiliyordu. Örneğin kendi evliliği eğer bu şekilde sonuçlanmasaydı uzun vadede acaba başarılı mutlu bir beraberlik olur muydu? buna cevap veremiyordu. Ama en azından artık kendisinin babasının kolunda rahibin önüne doğru gelinliğin içinde mutluluktan pırıl pırıl parlayan gözlerle yürüyen genç kız olmadığını biliyordu. O günden bu yana çok değişmişti. O zamanlar başında kavak yelleri esen moda dergilerinden başka

hiç bir şey okumayan çalışmaktan çıldırasıya sıkılan v bütün gün Chris 'in onu dansa götüreceği anı bekleyen havai bir genç kızdı.
Chris'i mi düşünüyorsun diye sordu. Alix yavaşça.
Suzy kendisini toparlamaya çalışarak başıyla sessizce onayladı.
Üç yıl oldu, Suzy Chris de senin üç yıl boyunca kendisi için böyle acı çekmeni istemezdi. Bu nedenle Brockthorpe tan ayrılman gerek, orada yaşamını değiştirecek birisiyle tanışman olanaksız.
Biliyorum, hem Chris acını çekiyor da değilim dedi Suzy alçak sesle, yüreğimde daima ona ait bir köşe olacak ama artık başka bir erkeği, sevmeye hazır olduğumu hissediyorum.
Kime âşık olacağın konuşunda çok dikkatli olman gerek ama iş dışındaki tüm zamanını evde geçirirsen akşamları tek yaptığın şey dil kursları olursa sonunda sana ilk ilgi gösteren erkeğe tutulu verirsin.
Alix bunları söylerken gülümsüyordu. Ama gerçekte şaka yapmıyordu. Suyz'nin şimdi on dokuz yaşından olduğundan çok daha akıllı ve kültürlü olgun bir insan olduğunu bilmesine rağmen duygusal olarak zayıf ve kolay incinilir bir durumda olmasından kaygılanıyordu Alix, karaktersiz bir adam ondan yararlanmaya kalkışabilir. Ve Suzy ikinci bir şok kolay kolay atlatamazdı. Suzy oteline erken döndü yorucu bir gün geçirmişti. Üstelik Alix e ertesi günde buluşmaya karar vermişti. Resepsiyon görevlisi ona anahtarıyla birlikte bir not verince babasının kendisini arayı bulamadığını düşündü bu notu açtığında bunun Londra ticaret ve sanayi odasının sekreterini aramasını isteyen bir mesaj olduğunu gördü. Bu adam kendisiyle birlikte televizyona çıkan kişiydi. Söyleşide oda sekreteri Suzy'nin aldığı diploma hakkında bilgi vermişti. Önce, sonra adayların yalnızca, site no ve daktilo becerilerinin ölçülmediğini söyleyip onların, aynı zamanda bir konferans ya da iş adamlarını katıldığı bir toplantıyla ilgili olarak bir rapor hazırlama gibi alanlarda sınadığını anlatmıştı.
Sekreterin onun kendisini neden acele olarak aramasını istediğini merak ederek odasına çıktı. Numarayı çevirdi,
Ah, Mrs. Walker iyi akşamlar dedi telefondaki ses, Londradan öbür gün ayrılıyorsun öyle değil mi?
Evet Mr. Cooper, yarın görmek istediğim birkaç müze var. Akşamda tiyatroya gideceğim.
Anlıyorum ama müzelerin çoğu dokuz buçuktan önce açılmaz. Bu nedenle Mr. Vyner'la bir kahvaltı yapmak programınızı bozmaz umarım.
Sanki komik bir şey söylemiş gibi güldü. Mr. Vyner kim diye sordu Suzy Herhalde televizyonla ilgili birisi olacaktı.
Mr Wolfe Vyner sanayici. Mr Cooper'ın bu tek sözcükle her şey anlattığına inanan bir hali vardı. Kusura bakmayın ama ona tanımıyorum. Kimdir?
Mr Vyner, Londra'nın mali çevrelerinde ve Wall Street'te tanınmış kişilerden biridir. On yıl gibi kısa bir zamanda kendine bir sanayi imparatorluğu

www.CepSitesi.Net

kurmayı ve Atlantik'in her iki yakasının en zengin adamlarından biri olmayı başardı...
Mr. Cooper bunları öyle bir tavırla söylemişti ki, Suzy kendini, John D. Rockefeller'ın ya da Rothschild hanedanının adını hiç duymamış biri gibi hissetti bir an.
İyi ama kahvaltısını neden benimle etmek istiyor?
Çünkü size ayıracak başka zamanı yok. Dün bizi televizyonda izlemiş ve sizin şu anki sekreterinin yerini alabileceğinizi düşünmüş. Yarın sabah sekizde otelinde olmanızı istiyor. Görüşmenizin sonucunu bana bildirseniz çok sevinirim, çünkü bu işe kabul edilmeniz diplomanın
değerini kamuoyu gözünde artıracaktır. Mr. Vyner, Connaught Oteli'nde kalıyor. Sizin bulunduğunuz yerden yürünemeyecek kadar uzakta. Bir taksi çağırmanız gerekiyor. Connaught Otel'de, saat sekizde. Yazmak istemiydiniz?
Yazdım bile, dedi Suzy.
İyi, o halde size iyi şanslar dilemekten başka yapacak bir şeyim yok. Yarın beni aramayı unutmayın, iyi geceler.
İyi geceler.
Almacı yerine bıraktıktan sonra Suzy, kağıda yazdıklarına baktı bir kez daha. 'Wolfe Vyner. Connaught Otel. Saat sekiz.
Mr. Cooper'ın, kahvaltıda buluşmalarının, Wolfe Vyner'ın programını bozmayacağını söyledikten sonra neden güldüğünü şimdi anlıyordu. Herhalde adamcağız, bir multi milyonerle buluşmanın Buckingham Sarayı'nı gezmekten kat kat ilginç olacağını düşünüyordu. Aslında pek de haksız sayılmazdı. İlginç bir serüven olacaktı kuşkusuz. Döndüğünde ailesine anlatacağı heyecanlı olaylara bir de bu eklenecekti.
Ertesi sabah saat yedide, Suzy, Edward döneminin sade mimari tarzının tipik bir örneğini oluşturan Connaught Oteli'nin tuğladan örülmüş kırmızı cephesi önünde duruyordu.
Rahatsız geçen bir geceden sonra sat altıda uyanmış, resepsiyondan bir kent haritası alarak yola çıkmıştı. Amacı otele kadar uzun bir yürüyüş yapmak, bu arada da yolunun üzerindeki ilginç yerleri görmekti.
O saatte Londra diğer zamanlara oranla daha tenha ve sakindi. Önceki gün televizyon programı için işe gider gibi giyinmişti. Bugün ise kılığı çok daha rahat ve spordu. Devetüyü rengindi pilili bir etekle kren rengi gömlek giymiş, boynuna eşarp bağlamış, üzerine de, fazla geldiği zaman çıkarabileceği, eteğiyle aynı renkte bir kaban almıştı.
Mr. Vyner görünüşünü beğenmeyecek olsa bile fazla umurunda değildi. Çünkü, Mr. Cooper'ın, 'Atlantik'in iki yakasındaki en zengin kişilerden biri,' sözlerinden, Mr. Vyner'ın Amerikalı olduğu sonucunu çıkarmıştı ve Amerika'da çalışmaya hiç niyeti yoktu.

Kısa bir süre oteli seyrettikten sonra, daha yirmi dakikası olduğunu görerek, Park Lane tarafına doğru yürümek amacıyla karşıya geçti. Karşıdan siyah saçlı, uzun boylu bir adam da kendisine doğru yürüyordu.
Siyah eşofmanı ve jimnastik pabuçlarından adamın koşuya çıktığı anlaşılıyordu. Ancak şimdi geriye dönüyor olmalıydı ki, koşmuyor, yürüyordu. Suzy'nin ilk dikkatine çeken şey, adamın uzun adımlarındaki yaşam dolu, güçlü esneklikti.
İlk önce yürüyüşünden, onun kendisinden daha genç, örneğin yirmi iki, yirmi üç yaşlarında olduğunu sandı. Tıpkı Chris gibi enerji doluydu.
Ama yaklaştıkça onun daha yaşlı olduğunu anladı. Kalın kemikli, esmer tenli yüzünde yabancı kökenli olduğunu düşündüren bir leyler vardı. Bu, İngilizlere özgü bir yüz değildi. Yunanlı ya da İtalyan olabilirdi. Ancak Akdenizliler genellikle uzun boylu olmadıklarından, bu adamın uzun boyu ve uzun bacakları İskandinavyalıları hatırlatıyordu.
Biraz daha yaklaştığında, ona baktığını anlamaması için Suzy karşı taraftaki binaları seyreder gibi yaptı, yanından geçerken adama bir göz atmayı kafasına koymuştu.
Ama, kendisine birkaç adım kala adamın konuştuğunu duydu. Günaydın, Mrs. Walker. Ben, Wolfe Vayner.
Suzy neredeyse yerinden sıçrıyordu. Birincisi adamın kendisiyle konuşmasını hiş beklemiyordu, ikincisi adamın Wolfe Vyner olduğuna inanamıyordu. Bu haliyle multi milyoner Amerikalı sanayiciye hiç benzetememişti onu.
Korkarım elim epeyce terli. Bir duş aldıktan sonra el sıkışırız. Sizi henüz beklemiyordum. Her zaman randevularınıza erken mi gelirsiniz? Eliyle, ağzı açık kendisine bakmasındansa, birlikte yürümelerini öneren bir işaret yaptı Suzy'ye.
Genç kadın kendini toparladı.
Hayır, genellikle erken gelmem. Ama Londra'nın yabancısı olduğumdan, yürüyerek buraya ne kadar zamanda gelebileceğimi önceden kestiremedim.
Nerede kalıyorsunuz?
Connaught Oteli kendisine nasıl yabancıysa, kaldığı otelin de Mr. Vyner'a o kadar yabancı olduğundan emindi Suzy. British Museum'un yanında.
Blommsbury, yürümek için buraya epeyce uzak. Suzy'nin alçak topuklu rahat ayakkabılarına baktı. Ama görüyorum ki uygun ayakkabılar giymişsiniz.
Uzun yürüyüşler yapar mısınız her zaman?
Hafta sonlarında en çok sevdiğim şeydir. Yaşadığım yer uzun yürüyüşlere çok uygun, kırlık bir yerdir.
Adamın besbelli çok keskin bir belleği vardı, sözünü ettiği yerin neresi olduğunu sormaya gerek duymadan, İskoçya'ya giderken birkaç kez Yorkshire üzerinden uçtum, ama oraya hiç gitmedim, hep orada mı yaşadınız? diye sordu.

Doğduğum günden beri. Fransa'daki iki tatilim dışında, hiç yolculuk yapmadım. Benim için İngiltere'nin güneyi bile yepyeni bir yer. Sanırım siz sık sık seyahat ediyorsunuz?
Sürekli yolculuk yaparım. Seviyorum. Bir yerde uzunca bir süre kalsam tedirgin olurum, dedi Wolfe Vyner. Randevularınıza erken gelmek gibi bir alışkanlığınız olmadığına sevindim. Bu randevulara geç gelmek kadar kötü bir alışkanlık. İkisi de zaman kaybıdır. Kahvaltı için ne istersiniz?
Şey, herhangi bir şey olabilir. Siz ne yiyeceksiniz.
Benim yiyeceğim sizin hoşunuza gitmeyebilir. Siz ne isterdiniz? Bunları söyleyiş tarzı, bir soru sorduğu zaman, kesin bir cevap almaktan hoşlandığını açıkça belli ediyordu.
Biraz bocalayan Suzy, aklına ilk geleni söyleyiverdi.
Greyfurt ve omlet.
Çayla mı, kahveyle mi?
Kahve, lütfen.
Bu arada otelin girişine gelmişlerdi. Lobiden geçerken Wplfe Vayner görevlilerden birkaçıyla selamlaştı. Adamların ona adıyla hitap etmesinden Suzy, onun burasının devamlı müşterisi olduğunu anlamıştı.
Yemek salonunda kahvaltı edeceklerini uman Suz onun, duş alıp giyininceye kadar kendisini aşağıda beklemesini söyleyeceğini sandı. Ama asansöre doğru yürürken, tereddütlü bir ifadeyle, Sizi burada mı bekleyeyim? diye sordu.
Adam gözlerini indirip ona baktı, soru onu şaşırtmışa benziyordu. Sonra, Suzy'nin aklından geçenleri hemen anlayarak cevap verdi. Yukarıda bir oturma odam var.
Ah.. anlıyorum. Çok zengin kişilerin otellerde, yatak odalarının yanı sıra oturma odalarının da bulunduğunu duymuştu. Ama bu yaşam ona öylesine yabancıydı ki, Wolfe Vyner'ın, odasına özel kahvaltı servisi isteyebileceğini bir an düşünememişti.
Adamın gözleri, için için gülümseyerek ona bakıyordu. Umarım baş başa kahvaltı etmeye karşı çıkmazsınız, Mrs. Warker.
Birden taşralılığını hatırlayan Suzy kızardı. Yo, elbette hayır.
Wplfe Vayner'ın, parktaki koşudan sonra yüzünde ve boynunda parlayan ince ter tabakasının farkındaydı. Asansörün dar sınırları içinde, temiz ve sağlılık bir erkeğin, fiziksel güç harcadıktan sonra salgıladığı ve kendisinin çoktandır unuttuğu o güzel kokuyu duyuyordu. Bu bir bakıma yeni biçimiş çimlerin toprakla karışık o güzel kokusunu hatırlatıyordu Suzy'ye. Son kez bir erkeğin yakınında durduğu, gövdesinin sıcaklığını ve gücünü bütün somutluğuyla hissettiği, cinselliği çağrıştıran o benzersiz kokuyu duyduğu anı hatırladı. Bu, Chris'le tenis oynadıkları gündü.
www.Cepsitesi.Net

Daha dünmüş gibi hatırlıyordu. Chris'in annesiyle babasının çiftliğinde, bir yaz günü iki arkadaşıyla çok heyecanlı bir maç yapmışlardı. Öylesine genç, öylesine mutlu ve neşeliydiler ki.

Düşünceleri yavaş yavaş geçmişin derinliklerinden, içinde bulunduğu ana ve yanındaki adama doğru kaydı.

Alnına bağladığı siyah ter bandı Wolfe Vyner'ın esmer tenine çok uyuyor, köşeli ve sert çizgili yüzü, Kızılderililerin bronz tenli, çıkık elmacık kemikli hatlarını hatırlatıyordu.

Genç adam, son derece lüks döşenmiş dairesine çıktıklarında, oda servisine telefon edip kahvaltılarını ısmarlarken, Suzy onun Amerikalı aksanı ile konuşmadığını fark etti.

On dakika sonra burada olurum. Lütfen rahatınıza bakın, dedikten sonra, genç kadının yanından ayrıldı.

Suzy çevresine bakındığında, fildişi ve bej renklerinin hakim olduğu salonun ne kadar iç açıcı olduğunu fark etti.

Kir tutmadığı ve leke göstermediği için desenli halılar, çiçekli divan örtüleri ve minderleri terch eden annesi, bu renkleri kuşkusuz hiç beğenmezdi. Oysa Suzy, kendi zevklerinin daha çok bu salonun döşeniş tarzına uyduğunu biliyordu.

Antika eşyalar çok pahalı olmalıydılar. Ama Suzy'nin en çok dikkatini çeken tablolar ve heykeller olmuştu. Bir otelde bunların bulunabileceğini asla düşünemezdi. Bir süre tablolara baktıktan sonra, bu kez kitaplara göz gezdirmeye başladı. Kitaplığın zenginliği, konuların çeşitliliği bir kez daha şaşırttı onu. İslam sanatına ilişkin resimli bir kitaba bakıyordu ki, kapı çalındı ve tekerlekli bir masayla bir garson içeri girdi.

Suzy'yi nazikçe selamladıktan sonra Adam servis masasını pencerenin önüne doğru sürdü ve iki yanındaki parçaları kaldırınca ortaya yuvarlak bir masa çıktı. Adam inanılmaz bir hızla kahvaltı servisini hazırladıktan sonra köşedeki vazonun içinden kırmızı bir karanfil aldı, sapını kurulayıp kahvaltı masasının üzerine koydu.

Saat tam sekizi çaldığında Wolfe Vyner odasından çıktı.

Günaydın Barners. Nasılsın?

İyiyim efendim, teşekkür ederim. Siz nasılsınız efendim?

İyiyim, Barnes. Teşekkürler. Karanfili aldı, dikkatle yakasına taktı. Üzerinde koyu gri bir takım elbise, açık pembe bir gömlek ve gri kravat vardı. Karanfili yerine yerleştirdikten sonra Suzy'ye doğru yürüdü.

Şimdi el sıkışabiliriz, Mrs. Walker.

Eli, Suzy'nin elini kavradığında, genç kadın, onda yalnızca dinamik bir fiziksel güç değil, aynı zamanda keskin bir zekanın varlığını hissetti. Garip bir önseziyle bu adamın isterse bir lazer ışını gibi kafasının içine girebileceğini, düşüncelerini okuyabileceğini anladı. Galiba önerisini

reddedebileceğini düşünürken kendine biraz fazla güvenmişti. Wolfe Vyner kolay kolay reddedilebilecek kişilerden değildi.
Genellikle sabahları kaçta kalkarsınız, Mrs. Walker? diye sordu Vyner, masaya doğru yürürlerken.
Kışın sekiz, yazın genellikle daha erken.
Vyner Suzy'ye oturacağı yeri gösterdi. Garson onun sandalyesini çekip, oturmaya hazır olduğunda yavaşça ileri doğru itti. Suzy adama gülümseyerek teşekkür etti.
Ben her zaman saat altıda uyanırım. Eğer hava, koşu için yeterince aydınlanmamışsa, bir süre çalışırım. Genellikle fazla uykuya ihtiyaç duymam. Ya siz?
Genellikle sekiz saat uyurum.
Suzy, genç adamın önünde duran geniş bir kase içindeki meyve salatasına barkı. Vyner küçük parçalar halinde kesilmiş şeftali, portakal, çilek ve üzümlerin üzerine yoğurt koyuyordu.
Sizi televizyonda gördükten sonra gazetelerden yaşam öykünüzü öğrendim. Ama öğrenmek istediğim bazı şeyler var, bunarlı bana anlatmanızı isterim.
Elbette. Ama önce şu anda sevdiğim ve iyi bir ücret aldığım bir işimin olduğunu söylemem gerek. İşimi değiştirmek istediğim kanısına nereden vardınız, Mr. Vyner?
Belki düne kadar işinizi değiştirmek istemiyordunuz. Ama sizin için düşündüğüm iş, başlangıç aşamasında bile, şimdiki işinizden çok daha iyi. Tabii dünyayı dolaşmak ve iki katı ücret almak istemiyorsanız, o başka.
Şu andaki ücretimi biliyor musunuz? diye sordu Suzy, şaşırarak. Televizyondaki söyleşide aldığı ücret sorulmuş ama Suzy ustaca bir manevrayla bu soruyu cevaplamaktan kaçınmıştı.
Hayır, ama tahmin edebiliyorum. Vyner,Suzy'nin aldığı ücrete çok yakın bir rakam verdi.
Evet. Aşağı yukarı bu kadar alıyorum, dedi Suzy, kaşığını greyfrutuna batırarak. Şu andaki sekreteriniz neden yanınızdan ayrılıyor, Mr. Vyner?
Evlenmeye karar verdi. Emekliliğine kadar ondan yararlanmaya kararlıydım, ama kırkında evlenmeye karar verdi, hem de üç çocuklu dul bir erkekle. Bence özgürlüğünden vazgeçtiğine pişman olabilir, ama onu kararından döndüremedim, dedi gülümseyerek. Kocanız öleli ne kadar oluyor?
Üç yıl.
Gazeteler, şimdiki aşamada bir evlilik planınızın olmadığını yazıyor, bu doğru mu?
Evet, doğru.
Vyner siyah gözlerini önündeki tabaktan kaldırıp Suzy'ye dikti; kulaklarındaki küçük ince küpelerden, tırnaklarının renksiz ojesine kadar en küçük ayrıntıyı bile içine sindirir gibiydi.

www.CepSitesi.Net

Kuşkusuz tekrar evleneceksiniz, ama belki önümüzdeki birkaç yıl içinde değil. Şu anda sizin işinize benzeyen, sıradan dokuz-beş arası işler için olağanüstü yüksek ücret ödemediğimi belirtmeliyim. Ben çoğu insandan iki kat fazla çalışırım ve emrimde çalışanların da öyle yapmasını isterim. Belirli çalışma, ya da belirli tatil günleri yoktur. Sizin için düşündüğüm iş, sosyal yaşamınızı birçok yönden engelleyebilir. Ama bunu karşılayacak pek çok avantajları da var. Benim kaldığım otellerde kalacak, birinci sınıf olanaklarla seyahat edecek ve yılın birkaç ayını Karayipler ya da Pasifik'te, güneş ve denizle iç içe geçireceksiniz.

Suzy, şimdilik hiçbir şey söylememeye karar vermişti iş konusunda.

Yolculuklarınızın dışında eviniz nerededir, nerede oturursunuz, Mr. Vyner?

geleneksel anlamda evim yok benim. Londra'da evim burasıdır, dedi eliyle zarif döşenmiş salonu göstererek. Benim için ev, rahat yaşadığım her yerdir. Diğr insanların istediği türden, başımı sokacak bir yer ihtiyacını hiç duymadım. Yalnız çevremde, kendime ait kişisel eşyalarım olmasını severim, tablolar, kitaplar filan.

Genç adamın, daha çok İngilizlerin kullandığı 'Herhangi bir yer,' deyimi yerine Amerikalıların, 'Her yer,' deyimini kullanması Suzy'nin ilgisini çekmişti. Atlantik'in her iki yakasında da işlerinizin olduğu söylenmişti, anayurdunuz neresi merak ettim.

Meyve salatasını yedikten sonra Vyner, peçetesiyle dudaklarını silip arkasına yaslandı. Bu küçük hareket Suzy'nin dikkatini, adamın biçimli ağzına çekti.

Ben kendimi bir dünya vatandaşı olarak kabul ediyorum, Mrs. Walker. Herkesin böyle yapmaması ne yazık. Doğduğumuz yer, ya da bize pasaport veren ülke kişiliğimizi çok az etkiler. Dün benim yaptığım gibi, yeryüzünün yuvarlaklığının görülebileceği bir yükseklikte uçtuğunuz ve gökyüzünün mavisinin uzayın karanlığına karıştığını gördüğünüzde, milliyet denen şeyin yalnızca politikacıların işine yarayan çağdışı bir kavram olduğunu daha iyi anlıyorsunuz. Rudyard Kipling'in bir sözü var, aşağı yukarı şöyle; Bizimdir yeryüzü ve üzerindeki her şey. Sınırlar olmamalı, bir yeri diğerinden ayıran engeller kalkmalı. İstediğimiz yere gitmek ya da beğendiğimiz yerde yaşamak için bürokratların iznine başvurmamalıyız.

Ama bu pratik açıdan yararlı olur mu?

Neden olmasın.

Suzy içgüdüsel tepkisini mantıklı bir biçimde açıklama fırsatını bulamadan elinde tepsiyle garson içeri girdi.

Suzy'nin önüne koyulan kızarmış ekmekli omletin müthiş iştah açıcı bir görünümü vardı. Wolfe Vyner'a ise bir çift som balığı, mantar ve fırında kızarış patates gelmişti. Anlaşılan iştahı, uzun boylu, geniş omuzlu yapısıyla uyumluydu.

www.CepSitesi.Net

Yeniden yalnız kaldıklarında Wolfe Vyner, onun az önceki sorusunu tekrarlayıp, Suzy'yi, kendi sorduğu soruya cevap vermekten kurtararak devam etti:
Belki de milliyet duygumun zayıf olmasının nedeni, soyağacımızdaki sekiz kuşak atalarımın içinde yalnızca üçünün aynı ülkeden gelmesidir. Aile zincirinin son halkası Amerikalı bir baba ile İngiliz bir anne. Yine de damarlarımdaki kan çeşitli ulusların karışımını taşıyor. Sizin aileniz nasıl? Anneniz de babanız da Yorkshire'lı mı?
Hayır, babam İskoçyalı, annem de West Country'de doğmuş.
Babanız ne iş yapar?
Veteriner. Ama iki ay önce emekli oldu.
Sanırım kardeşleriniz var.
Üç ablam var. En büyüğünün kocası babamın ortağıydı ve şimdi onun yerini aldı. Öteki ikisi ise bizim yörenin çiftçileri ile evlendiler.
Sizde tarım makineleri satan bir firmada çalışıyorsunuz. Görünüşe göre birçok ortak yönü olan, birbirine bağlı bir ailesiniz.
Evet, sanırım öyleyiz.
Okuldan mezun olduğunuzdan bu yana aynı işte çalışıyorsunuz, sanırım.
Evet. Suzy onunla çık konuşmaya karar vermişti. İlk başta yaptığım işi bir meslek olarak görmüyordum. Evleninceye kadar bana çeyiz parası sağlayacak bir araç sayıyordum. O zamanlar tek istediğim iyi bir eş ve anne olmaktı. Daha sonra, kocamın ölümü üzerine yaşamımı dolduracak bir şeylere ihtiyaç duydum ve...olanları düşünmemek için her şeyimi işime verdim. Bir süre sonra bundan gerçekten zevk aldığımı anladım. İşimi en iyi şekilde yapmak istiyordum. O zamandan bu yana da onunla çalışıyorum.
O halde, işinizi değiştirme zamanı gelmiş, dedi Mr. Vyner, kahvaltısını yemeye devam ederken. İş tecrübenizi göz önünde tutarak çok verimli bir eleman olduğunuza inanıyorum.
Ama İngiltere'nin en iyi sekreteri unvanınızı doğrulamak için tecrübenizi genişletmek, zenginleştirmek zorundasınız.
Biliyorum; diye onayladı Suzy. Ama yakın zamana kadar bana evde ihtiyaç vardı. Annem yarı yatalaktır, ev işlerini yürütemiyor. Ama artık babam evde olduğuna göre, bu durum değişti .
O halde ihbar süreniz içinde, ayrılacağınızı işvereninize bildirme zorunluluğu dışında, istediğiniz zaman Yorkshire'dan ayrılmakta özgüsünüz, öyle değil mi? dedi Mr. Vyner, ekmeğine tereyağı sürerken.
Tümüyle değil.
Neden? diyerek siyah kaşlarını kaldırdı genç adam.
Patronumla uzun süreden beri birlikte çalışıyorum. Bir ay içinde yeni bir sekreter bulup bulmayacağı belirsizken, istifa edeceğimi bildirmek bana bir çeşit vefasızlık gibi geliyor. Eminim sizin sekreteriniz de sizi güç durumda bırakmak istemez, Mr. Vyner.

www.Cepsitesi.Net

Haklısınız. Bana üç ay süre tanıdı. Bu yolculumda yanımda olmamasının nedeni, yerini almak için yapılan başvuruları bizzat onun inceleyip elemesinin zorunlu olmasıydı. Başvuruların sayısı altmış dördü buluyor. Döndüğüm de bunlar altıya düşmüş olacak.

Öyleyse, neden benim üzerimde duruyorsunuz.?

Çünkü dün akşam sizi televizyonda izlerken çok beğendim. Televizyon, kişilerin tatsız yanlarını bütün açıklığıyla sergileyen bir kitle iletişim aracıdır. Siz ise çok olumlu bir kişilik olarak göründünüz. Kendinize güvenli, sakin ve espriliydiniz. Mesleksel nitelikleriniz yanında, bunlar sizi bu iş için kusursuz bir aday kılıyor. Fransızcanız nasıldır? Bu soruyu Fransızca sormuştu. Suzy de Fransızca cevap verdi.

Fena değildir. Belki biraz modası geçmiş bir Fransızca. Her hafta yakınımızda oturan yaşlı bir Fransız kadınla bir saat konuşarak pratik yapıyorum. Ama doğal olarak yaşlı kadın, günlük Fransızcanın modern deyimlerini fazla kullanmıyor, yıllardır anayurdundan uzakta yaşamış. Sizinle çalışacak olursam Fransızcamı kullanmak gerekecek mi?

Sık sık. Yarın Paris'te olacak ve birkaç gün orada kalacağım. Ayrıca İspanyolcanıza da ihtiyacımız olacak. Gerek İspanya'da, gerekse Latin Amerika'da. Kendinizi, dostlar arasında olmaktan hoşlanan bir insan olarak tanımlayabilir misiniz, Mrs. Walker? Yoksa daha çok yalnızlığımı yeğlersiniz?

Suzy bu sorunun altında başka bir amaç olduğunu sezdi, cevap vermeden önce kısa bir süre düşündü. Tam olarak uyuşamadığım kişilerle birlikte olmaktansa yalnızlığı yeğlerim, ancak bir kitapla bir parti arasında seçim yapmam istense, kitabı seçerim.

Okuma dışında taşınabilir cinsten özel meraklarınız var mı? Hannah, şu anki sekreterim, boş zamanlarında fotoğrafçılık ve iğne oyası ile uğraşır. Kimseyi tanımadığı kentlerde, benim dostlarımı ziyaret ettiğim hafta sonlarında, bunlar onun için vazgeçilmez ihtiyaçlar.

Şimdilik benim böyle meraklarım yok. Bu güne kadar büro, ev işleri, ablalarımın çocuklarına bakmak tüm zamanımı alıyordu. Sanıyorum ki, eğer beni işe almayı düşünüyorsanız, Mr. Vyner, bana kalan boş zamanımı severek ve memnuniyetle çevreyi gezerek değerlendiririm. Londra'yı tanımak için bile birkaç hafta ancak yeter.

Tabii, ama kimi zaman dışarı çıkmadan da kendi kendinize oyalanmanız gerekebilir.

Suzy bu arada omletini bitirmiş, ikinci bir kahve önerisini kabul etmişti.

Mr. Vyner sorularını sürdürüyordu. Sigara içer misiniz, Mrs. Walker?

Hayır.

Çok yerinde. Ben de içmem, içenleri de anlayışla karşılayamıyorum

Benim de size bazı sorular sormamda bir sakınca var mı?

www.CepSitesi.Net

Zaten şu anda bir tane sormuş bulunuyorsunuz, diye hatırlattı Mr. Vyner. Evet, ne istiyorsanız sorabilirsiniz.

Tanınmış bir sanayici olduğunuzu biliyorum, ama tam olarak e tür işlerle uğraştığınızı bilmiyorum. Hangi alanlarda faaliyet gösteriyorsunuz?

Kar getiren her alanda, diye cevap verdi adam. Yaptığım işler ülkeden ülkeye, hatta yıldan yıla değişir. Günümüzde olabildiğince esnek olmak gerek. Size birkaç örnek vermem gerekirse, Belçika 'da bir çikolata fabrikam, İngiltere'de birkaç sağlık yurdum, Virginia'da hayvan çiftliklerim ve İtalya'da bir yat tersanem var. Suzy'ye bakıp gülümsedi. Benim hakkımda araştırma yapmak isterseniz, bunun çok kolay olduğunu göreceksiniz.

Ceketinin iç cebinden siyah bir portföy ve siyah bir dolmakalem çıkardı, portföyünün içinden aldığı bir kartın arkasına bir isimle bir numara yazdı.

Bu numaradan, İngiltere Bankası Genel Müdürü'nün sekreteriyle konuşabilirsiniz. Dün gece size telefon eden kişiyle kendisi ilişki kurmuştu. Hakkımda size istediğiniz bilgiyi verir.

Kartı ona doğru uzatırken Suzy, Ben yalnızca... diye tedirginlikle söze başladı, ama adam sözünü kesti.

Dikkatli davranmakla çok akıllılık ediyorsunuz. Gerek Avrupa'da, gerekse Amerika'da, yurt dışı işlerini, birtakım uygunsuz, hatta yasadışı faaliyetlerini gizlemek için bir paravan olarak kullanan işadamları var. Suzy'ye bir başka kartla, dolmakalemi uzattı. Lütfen sizde ev adresinizi ve telefon numaranızı yazar mısınız?

Suzy yazarken dairenin yatak odasının kapısı açıldı ve uzun boylu, güzel, kızıl saçlı bir kadın belirdi. Kadın üzerine, bir erkeğe ait olduğu belli olan koyu renk ipek bir sabahlık almıştı. Suzy'yi görünce olduğu yerde kaldı, şaşırmış görünüyordu.

Wolfe Vyner ayağa kalktı. Günaydın. Bu sabah erken kalktın. Kadının yanına yürüyüp eğildi, yanağından öptü. Kolunu beline dolayarak Suzy'ye döndü. Bu bayan Mrs Walker. Dünkü gazetelerde okumuşsundur, sekreterlik alanında altın madalya kazandı. Kendisini, Hannah'ın yerine geçmesi konusunda bir görüşme için kahvaltıya davet etmiştim. Dün gece bundan sana söz etmiştim.

Ah, evet. Söz etmiştin. Unuttum. Kadın hafifçe Mr. Vyner'a yaslandı, bir buluta benzeyen kabarık saçarlı adamın omzuna dökülüyordu. nasılsınız Mrs. Walker. Altın madalya için kutlarım.

Teşekkürler, Mrs. Vyner, dedi Suzy.

Adresini ve telefon numarasını yazmayı tamamladığında Wolfe Vyner'ın karısına, Beş dakika sonra çıkmak zorundayım, ama öğle yemeğinde buluşabiliriz. Nerede yemek istersin? dediğini duydu.

Bu sabah Knightsbridge'te alışverişe çıkacağım. Berkeley benim için uygun. Berkeley'de, saat birde. Sana kahvaltı söyleyeyim mi?

www.CepSitesi.Net

Hayır, daha banyomu almadım. Daha sonra kahvaltı ederim. Bu saatte enden uyandım
bilmiyorum. Bu kadar erken gitmek zorunda mısın sevgilim?
Bu sözleri kedi mırıltısına benzeyen, öyle yumuşak bir sesle söylemişti ki, Suzy kadının adamı tekrar yatağa sokmak istediğini düşündü.
Korkarım ki öyle. Dokuz buçukta bir randevum var, ama öğleden sonrayı birlikte geçirebiliriz.
Başını kaldırmadığı halde Suzy, onarlın gözleriyle anlaştıklarını hissedebiliyordu. Kartı masanın üzerinde bırakıp ayağa kalktı, onlardan yana hiç bakmadan çantasını ve kabanını almak için yürüdü.
Kahvaltı için teşekkür ederim, Mr. Vyner. dedi, kibar bir tavırla.
Buradan nereye gidiyorsunuz, sizi ben bırakabilirim, dedi Mr. Vyner.
Teşekkür ederim. Mücevher Dairesi'ni görmek için Londra Kulesi'ne gideceğim, ama metroyu kullanabilirim.
Metro bu saate çekilmeyecek kadar kalabalıktır. Londra Kulesi yolumun üzerinde, sizi oraya rahatlıkla bırakabilirim. Son sözleri, karşı durulmaz bir kesinlikle söylemişti.
Karısına dönerek ekledi, Mrs. Walker ellerini yıkamak isteyebilir, ona banyoyu gösterir misin, Belinda? Ben de bu arada çantamı alırım.
Sabahlığın altında çıplak olduğu son derece açık olan Belinde, Suzy'nin önüne düşüp ona banyoyu gösterdi.
Aynada rujunu tazelerken Suzy, çiftin kaç yıllık evli olabileceğini düşünüyordu. Kuşkusuz yeni evliydiler. Bunu, aralarındaki o belirgin titreşimden hissedebiliyordu. Bir kadınla bir erkeğin birbirlerine duydukları arzuyu hiç bu kadar elle tutulurcasına, somut bir biçimde hissetmemişti.
Ellerini yıkarken onların içerde, yatak odalarında birbirlerinin kollarında olduklarından adı gibi emindi.
Birden gözlerinin önde, yere atılmış bir ipek sabahlık, gözdesinde dolaşan güneş yanığı ellerin verdiği hazla ürperen Belinda ve onların birbirine kenetlenmiş tutkulu dudakları bütün ayrıntısıyla canlanıverdi.
Sinemada ya da televizyonda bir aşk sahnesi izler gibiydi. Suzy acıyla, hiç okşanmayan, sevilmeyen gövdesinin bilincine vardı ansızın. Sık olmasa da, zaman zaman, fiziksel sevgiden yoksunluğun acısını derinden duyuyordu.
Az sonra asansörde, Wolfe Vyner'la birlikte aşağı iniyorlardı. Belinda Vyner ona güle güle demek için çıkmamıştı bu kez.
Aşaıda siyah bir Rolls Royce onarlı bekliyordu. Şoför Mr. Vyner'ı selamladı.
Günaydın efendim:
Günaydın Rivers. Mrs. Walker'ı Londra Kulesi'ne bırakacağız önce.
Tabii, efendim.
Mücevherlere özel bir ilgi mi duyuyorsunuz? diye sordu Vyner, Rolls Royse otelin önünden ayrılırken.
Hayır, ama kulede sergilenenlerin tarihsel değeri var. Siz hiç gittiniz mi?

www.CepSitesi.Net

Hayır. İngiltere tarihinin o dönemi ilgimi çekmiyor. Bir iki saat boş zamanım olduğunda, sanat galerilerine gitmeyi yeğlerim.
Youn trafikten, Thames kıyısındaki yola çıktıklarında Rolls Royse daha hızlanabilmişti. Ama öylesine sessiz ve kayarcasına gidiyordu ki, Suzy dışarı bakmasa ne kadar hızlı yol aldıklarını anlamayacaktı.
En iyi olduğuna inandığınız galeriler hangileridir? diye sordu Suzy.
Tablo satanları mı soruyorsunuz, yoksa sanat müzelerini mi?
Müzeleri.
Yolun geri kalan kısmında Wolfe Vyner, Londra'daki zengin sanat koleksiyonlarına sahip müzeler hakkında bilgi verdi. Belli ki, bu konuda bir uzman kadar bilgiye sahipti. Suzy bir kez daha, kültürel birikiminin onun yanında ne kadar yetersiz kaldığını fark etti.
Görüşmelerinin nedeni hakkında hiçbir şey söylemediğinden, Suzy bu göreve uygun görülmediği sonucuna varmıştı. Bu nedenle Mr. Vyner'ın ani sorusu onu şaşırttı.
Kahvaltıda söylediklerinizden, şimdilik işinizi değiştirmek istemediğiniz sonucunu çıkarabilir miyim, Mrs. Walker?
Suzy birden onun sekreteri olarak çalışmayı istediğini, hem de çok istediğini anladı.
Yoo, hayır. dedi aceleyle. Öyle demek istemedim. Aslında, şu anda yanında çalıştığım Mr. Howard, yakında emekliye ayrılacağı için işimi değiştirmek istiyorum. Yalnız, o ayrılmadan ben işimi bırakamam.
Anlıyorum. Mr. Vyner, şoföre doğru eğilirken. Senin çıkmana gerek yok, Rivers. Arabayı çalışır durumda bırakabilirsin, yalnızca bir iki dakika bekleyeceksin.
Araba Londra Kulesi'nin önünde durmuştu. Mr. Vyner çıktı, Suzy'nin de peşinden çıkmasını bekledi.
Kule, saat ondan önce açılmayabilir, dedi. Suzy de arabadan inince.
Dokuz buçukta açılıyor, önemli değil, beklerim. Beni getirdiğiniz için teşekkürler, Mr. Vyner.
Benim için zevkti. Veda etmek için elini uzatacağına, arabadan birkaç adım uzaklaştı. Adınızı, elemeyi geçenlerin arasına alacağım, kararımı olabildiğince kısa sürede size bildiririm.
Suzy, birden içinde kabaran heyecanı belli etmemeye çalıştı. teşekkür ederim, dedi, sakin bir sesle.
Sonunda ona elini uzattı Mr. Vyner. El sıkışırlarken gözleri keskin bir dikkatle Suzy'nin yüzünde dolaştı. Hoşça kalın, Mrs. Walker.
Suzy gülümsedi. Hoşça kalın.
Bu arada unutmadan söyleyeyim, ben evli değilim, dedikten sonra, Wolfe Vyner, Suzy'nin elini bıraktı, dönüp arabasına doğru yürürdü

İkinci Bölüm

Alix, onlar da buradalar!

www.CepSitesi.Net

Kimler?
Onlar, Vyner ile Belinda! İkinci sıranın sağ tarafına bak.
Tam o sırada tiyatronun ışıkları karardı ve iki boş koltuğa doğru ilerleyen çift siyah bir gölgeye dönüştü.
İlk arada, izleyici kalabalığı ağır ağır bara doğru akarken, Vyner'la Belinda'yi iyice görebildiler. Giyinik haliyle, Belinda, sabahlıkla olduğundan çok daha güzel, çarpıcı ve soluk kesiciydi. Üzerindeki siyah şifon elbise, kabarık dalgalı saçları, mücevherleri, kısaca her şeyi dişiliğini, jet sosyeteye özgü o seçkin güzelliğini vurguluyordu.
Bu yüzü bir yerden hatırlayacağım, diyordu Alix, birer kadeh kırmızı şarap alırlarken. Hem sana bir şey söyleyeyim mi, Vyner yanık tenli, oysa kadın değil. Bu demektir ki, sürekli beraber değiller. Bence sen, bir gecelik beraberliğin sabahına tanık olmuşsun.
Suzy başını iki yana salladı. Hayır, sanmıyorum. Yoksa onu karısı sanmazdım. Her ikisinin de birbirlerine karşı davranışlarında ilişkilerinin, ne bileyim. sürekli, ya da ciddi olduğunu gösteren bir şeyler vardı. Ne o, ne de öteki benim ilişkilerini anlamamdan en küçük bir tedirginlik duyduklarını gösteren bir davranışta bulunmadılar.
Alix güldü. Burası Londra. Brockthorpe değil, Suzy. Bu kentte öyle insanlar vardır ki, sevişmelerinin ortasında içeri girsen, 'Selam, sende katılmaz mısın?' derler.
Her ikisi de birkaç sıra önlerinde oturan ve diğer izleyicilerden bir bakışta ayrılan zarif, şık çiftten alamıyorlardı gözlerini.
Daha çok konuşan, Belinda'ydı. Konuşurken sık sık ellerini de kullanıyor ve her hareketinde parmağındaki yüzükler yanıp sönen pırıltılar saçıyordu.
Bir ara Wolfe Vyner öyle bir tavırla Belinda'nın elini tutup dudaklarına götürdü ki, Suzy, Vyner'ın, her ne kadar karısı değilse de, bu kadına karşı yumuşak, güzel duygular beslediğini anladı.
Ertesi akşam Suzy evine, ailesinin yanına dönmüştü. İlk başta, yemeğe davetli olan ablaları, enişteleri ve yeğenleri yolculuğunu, başından geçenleri dinlemeye pek hevesliydiler, sonra ilgileri yavaş yavaş dağıldı ve Suzy orada yokken neler olduğunu konuşmaya başladılar.
Yeniden bizlerle birlikte olman ne kadar güzel, hayatım. dedi Mrs. Camphell, huzur içinde, koltuğunun yanında, yerdeki minderlerin üzerinde oturmakta olan Suzy'ye. Senin ne kadar akıllı bir kız olduğunu biliyorum, ama büyük kentlerde olup bitenler insanı ürkütüyor doğrusu.
Ailesi, onun başarılarıyla her zaman övünürdü. Şimdi, orada güzel vakit geçirdiği ve kendilerine hediyeler getirdiği için seviniyorlardı, ama sevinçlerinin asıl nedeni onun geri dönmüş olmasıydı. Yaşamları eskisi gibi sürecekti.

Onlara Wolfe Vyner'la olan konuşmasını anlatmamaya karar vermişti Suzy. Nasıl olsa, büyük bir olasılıkla Hannah'ın yerini alamayacaktı. Neden onları şimdiden üzüp tepki duymalarına neden olsundu?
Dönüşünde birkaç gün sonra Alix'ten kısa bir not aldı. Zarfın içinde bir gazete küpürü vardı. Renkli magazinlerden birinden kesildiği anlaşılıyordu. Yazlık bir malikanenin bahçesinde bir grup konuğu gösteren resmin altında şu yazı vardı: Albay Sir John Fox ve Ormskirk Earl'ün kız kardeşi Belinda Stratton.
Resimde, ne kadar sıkıldığı belli olsa da Belinda çok güzeldi. Üzerinde kocaman, bol kollu beyaz organze bir bluz, bol büzgülü siyah tafta etek ve kalın kırmızı, ipek bir kuşak vardı. Uzun elmas küpeler ince, zarif boynunu belirginleştiriyordu.
Alex de birkaç cümle karalamıştı: Bu resmin seni ilgilendireceğini düşündüm. Senin milyarderden hala haber yok mu? Bol Şans!
Mektup kimden hayatım? diye sordu annesi.
Suzy'nin, anne ve babasının bilgisinin dışında bir mektup alması olanaksızdı. O anda annesinin art niyetsiz, içten bir merakla bu soruyu sorduğunu bilmesine karşın, Suzy işlk kez tepki duydu. Yalnızca kendisine ait özel bir yaşamının olmaması ilk kez bütün ağırlığıyla üstüne çöktü.
Annesinin yürüme zorluğu nedeniyle, telefon da oturma odasındaydı ve bunun doğal sonucu olarak Suzy'nin tüm telefon konuşmaları ailenin önünde olmak zorundaydı. O güne kadar ailesinden saklayacak hiçbir şeyi olmadığı için bu Suzy'yi pek rahatsız etmemişti, ama ilk kez, birdenbire bu yaşam biçiminin tersliği onu sarstı.
Alex'te, dedi kısaca. Ama annesinin, zarfın içinden çıkan gazete küpürünü merak ettiğini biliyordu. Gazete parçasını annesine uzattı. Şu kadının üzerindeki elbisenin modelini beğenmiş, kendisine böyle bir elbise diktirecekmiş.
Mrs. Campbell resmi inceledi. Elbiseyi sevdim, ama kadının asık suratından hoşlanmadım.
O akşam Suzy bir büyüteçle Belinda'nın yüzünü inceledi. Genç kadının yüzü asık, ya da Suzy'nin ilk düşündüğü gibi sıkkın değil, açık bir şekilde mutsuzdu.
Belki de o da Alix'le aynı mutsuzluğu yaşıyordu. Bir erkeği seviyor, ama beraberliklerini yasal bir bağla kalıcılaştıramamanın acısını çekiyordu.
Suzy ondan sonraki günlerde boş zamanını Londra'daki iş alanlarını taramakla geçirdi. Eve döneli on beş gün olmuş ama hala Wolfe Vyner'dan hiçbir cevap gelmemişti. Suzy onun, kararı olumsuz olsa bile bunu kendisine bildirmeyecek kadar nezaketten yoksun olduğuna inanmak istemiyordu. Tam tüm umutlarını yitirmişti ki, işten eve yeni döndüğünde babasının aşağıdan kendisine seslendiğini duydu. Suzy, seni telefondan istiyorlar.

Suzy arayanın, ablalarından biri olduğunu sandı. Besbelli akşam biryerlere gidecekler, çocuklarına Suzy'nin bakmasını isteyeceklerdi.
Aşağı indiğinde almacı eliyle kapatmış, kendisine şaşkın gözlerle bakan annesiyle karşılaştı. Seni Paris'ten arıyorlar, dedi Mrs. Campbell. Kadın belli ki kulaklarına inanamamıştı. Mr. Vyner diye birisi.

Üçüncü Bölüm

Suzy, Londra'dan New York'a uçacak olan Concorde uçağının pencere yanındaki koltuklarından birinde oturuyor ve kalkışa on dakika kalmasına rağmen Mr. Vyner'ın neden hala ortalarda görünmediğini merak ediyordu. Yoksa hiç gelmeyecek miydi?
Hiç gelmeyeceğimi mi düşünmeye başlamıştınız?
Yanıbaşında duyduğu sesle irkilen Suzy başını kaldırıp baktığında, kendisine gülümseyen Wolfe Vyner ile karşılaştı.
Ah... iyi akşamlar. Evet, bir ara hiç gelmeyeceğinizi düşünmüştüm.
Yerlerine yerleşip emniyet kemerlerini takarlarken, Genlikle yemekten önce bir şeri alırım, dedi Mr. Vyner. Ama bu sizin ilk Atlantik ötesi yolculuğunuz. Benim için de yorucu bir haftanın sonu. Bu nedenle kutlamaya değer.
Daha ne olduğunu anlayamadan Suzy, elinde bir şampanya kadehi buluverdi.
Uçağın, çoğu dünyanın önde gelen işadamlarından oluşan yolcularının koyu renk, resmi takım elbiselerinin tersine, Mr. Vyner Paris yolculundan sonra üzerini değiştirme fırsatını bul0,muş olmalıydı ki, kaşmir kazak ve spor bir pantolon giymişti. Kahverengi mokasen ayakkabıları her zaman olduğu gibi pırıl pırıl cilalıydı.
Suzy dağıtılan mönüden ne yiyeceğine karar vermeye çalışırken, Wolfe Vyner havalanalı yirmi dakika olasına rağmen uçağın hızının ses hızına ulaştığını söylüyordu.
İlk süpersonik uçuşta, uçak bu hıza ulaştığında yolculardan bir alkış kopmuştu, ama artık sesten hızlı uzaklara alışıldı.
1976'da.
Demek siz de ilk uçakta bulundunuz.
Evet. Artık diğer uçaklarla uçamıyorum. Sekiz saat hareketsiz kalmak beni sıkıyor.
Hosteslerden biri yemek siparişlerini aldıktan sonra Mr. Vyner konuşmasına devam etti.New York saatine göre, buradan kalkışımızdan bir iki saat önce de orada olacağız; yani uyku düzeniniz bozulmayacak. Yalnızca alışık olduğunuzdan bir iki saat önce akşam yemeğini yiyeceksiniz.
Uyku düzenim zaten altüst oldu, dedi Suzy. Dün gece hemen hemen hiç uyuyamadım, çok heyecanlıydım. Aynı anda da bu çocukça, biraz da saf sözlerine bin pişman oldu. Yine taşralı yanını sergileyivermişti işte!
Aileniz sizi özleyecek. Siz de onları, hiç kuşkusuz, dedi Mr. Vyner.
Herhalde... biraz,. Ama artık kendi yaşamımı kurma zamanı gelmişti. Bunun için sabırsızlanıyorum bile.

www.CepSitesi.Net

Benim annemle babam ben üç yaşındayken boşandılar ve her ikisi de evlenip yeniden çocuk sahibi oldular. Çocukluğum bu yüzden iki aile arasında bölünmüş geçti.
Mr. Vyner'ın kişisel yaşamı hakkında böylesine özel bir ayrıntıyı anlatması, Suzy'nin az önceki fazla içten sözleri nedeniyle duyduğu utancı yenmesine yardımcı oldu.
İnsanın ilk önce Amerikan hazırlık okulu, sonra bir İngiliz devlet okulu, daha sonra da bir Amerikan üniversitesinden mezun olması pek alışılmamış bir şey olsa gerek, deyiverdi.
Mr. Vyner döndü, gözlerinde, sanki söyledikleri hoşuna gitmiş gibi bir ifadeyle ona baktı.
Demek geçmişimi araştırdınız?
Yalnızca, 'Kim Kimdir'e baktım.
Kitapta onun hakkında verilen bilgi, Suzy'nin belleğine kazınmıştı sanki.
Otuz yedi yaşındaydı. New York'ta doğmuştu. Babasının adı Bradley Vyner, annesi ise bir İngiliz Baronunun kızıydı. Kitabın yayımlandığı tarihte Bradley Vyner bir Fransız kadınıyla evliydi.
Evet, pek alışılmış bir şey değil, dedi Mr. Vyner, Suzy'nin az önceki sözlerine cevap olarak. Ama bir yerine iki ülkeyi yakından tanımak da benim için kazanç oldu. Ayrıca Fransa'da da, bir Parisli olan anneannemin yanında uzun süre kaldım. Şimdi oldukça yaşlı, seksenin üzerinde, ama hala harika bir kadındır. Bir dahaki sefere Paris'e gidişimizde onunla tanışırsınız.
Nefis yemek boyunca Wolfe Vyner onunla öyle dostça ve rahat bir tavırla konuşmuştu ki, Suzy neredeyse adamın, patronu olduğunu unutacaktı. Bir patronla, yanında çalışan elemanı gibi değil, iki arkadaş gibiydiler.
Yemekten sonra Mr. Vyner bir kitap çıkardı. Fransa'dan alınmış olmalıydı. Suzy kitaba baktığında, bunun, tanımadığı bir kişinin biyografisi olduğunu gördü. Adamın adını belleğine not etti.
Concorde'larda televizyon yoktu, ama beş kanaldan radyo yayını vardı. Suzy koltuğunu geriye doğru yatırıp kendini müziğin akışına bıraktı.
Uyanma zamanı geldi, Mrs. Walker.
Bu kalın erkek sesi onu uykunun derinliklerinden çekip çıkarırken, aynı zamanda belleğinin gerilerine ittiği bir anıyı da canlandırdı.
Yarı uykulu yarı uyanık, kendini hastanede sandı. Kazayı izleyen o uzun ve korkunç işkenceli dönem yeni başlıyordu.
O zaman kendisini bekleyen acıları henüz bilmiyordu, ama şimdi tümü de belleğine kazınmıştı.
Belki aklının gerilerine itilmiş, ama hiçbir zaman unutulmamıştı. Üç yıl öncesi ile şimdiki zaman bir birine karışıyor, Suzy yeniden uykunun huzur dolu rahatlığına kavuşmak için çabalıyordu. Hafifçe inleyerek başını öbür yana çevirdi.

www.CepSitesi.Net

Ama ses onu bırakmıyordu. Haydi, Mrs. Wlaker, uyanın! Bel el kolunu kavradı ve kabaca olmasa bile, uyandırmaya kararlı bir hareketle onu sarstı. Suzy birkaç saniye için, üzerine eğilmiş olan yüzü tanımadan baktı, gözlerini kırpıştırdı. Bu, kaza günü hatırladığı genç doktorun yüzü eğildi. Üstelik çevresinde hastane yatağını çevreleyen perdeler de yoktu. Yoksa hala ambulansta mıydı?
Neredeyiz? diye fısıldadı. Kendini hala toparlayamamıştı.
Birkaç dakika sonra Kennedy Havaalanı'na ineceğiz. Uykudayken, tekerleklerin yere değdiği andaki sarsıntı sizi ürkütebilir, diye düşündüm.
Suzy en sonunda yaşadığı ana uyum sağladı, nerede ve kiminle olduğunu artık çok iyi biliyordu. Wolfe Vyner yüzünü yine önüne döndürdüğünde Suzy, şampanya ve yemekte içtiği şarabın etkisiyle bir gece öncenin yetersiz uykusu birleşince farkına bile varmadan uyuyakaldığını anlamıştı.
Uyurken Mr. Vyner başındaki radyo kulaklığını çıkarmıştı. Demek öyle ağır bir uykuya dalmıştı ki, bunu bile fark etmemişti! Sakın uyurken ağzı açılmış olmasın! Yarı yatar durumda uyumak hiç de iyi sonuçlar vermezdi. Sık sık Suzy böyle uyuyan insanları görür, yüzlerinin ne kadar alıklaştığına bakıp içinden gülerdi. İşte şimdi, Mr. Vyner'la ilk yolculuğunda aynı duruma düşmüştü!
Havaalanından Pierre Oteli'ne, Suzy'nin beklediği gibi yine Rolls Royse'la değil, bir helikopterle gittiler. Böylece kalabalık trafikten etkilenmemiş oldular.
Lobide onları uzun boylu, siyah saçlı, zarif bir kadın karşıladı.
Mr. Vyner onu gülümseyerek selamladı. Merhaba Hannah, seni Mrs. Walker'la tanıştırayım. Artık onu senin ellerine terk ediyorum. Sizinle yarın görüşürüz, Mrs. Wlaker. Sonra yürüyüp uzaklaştı.
Sizinle tanıştığıma çok sevindim, Mrs. öWlaker, dedi Miss Eisenhart, onunla el sıkışarak. Evinizden yirmi dört saat önce ayrıldığınıza göre şu anda en çok ihtiyaç duyduğunuz şey, kuşkusuz güzel bir duştur. Ama Mr. Vyner bu konuda benimle aynı kanıyı paylaşmaz. O duştan önce mutlaka yarım saatlik bir beden çalışması yapar.
Bu konudaki titizliğini sanırım biliyorum. Onunla ilk karşılaştığımızda koşudan geliyordu.
Evet, her sabah koşar. Karlı günler hariç. O zamanda içerde jimnastik yapar. Galiba beden hareketlerinin insana enerji verdiği görüşünde haklı. Siz de tanık olacaksınız ya, hem fiziksel hem de zihinsel olarak müthiş enerjik bir insandır. Herkes yorgunluktan bitkinken o hala dipdiridir. Suzy'yi asansörlerden birine doğru götürdü. kat hizmetçisi bagajınızı servis asansörüyle çıkaracak.
Kadının dostça ve sıcak davranışı Suzy'yi çok rahatlatmıştı. Yeni bir ortama ilk alışma dönenimde besbelli bu kadın ona çok yardımcı olacaktı.

www.CepSitesi.Net

Kendisi için ayrılan odaya girdiklerinde Suzy sevinçle, pencerelerinin yemyeşil bir parka ve hareketli bir caddeye baktığını gördü.

Aşağıda gördüğünüz Doğu Yakası ile Batı yakası'nı birbirinden ayıran Beşinci Cadde'dir, dedi, Miss Eisenhart. Manhattan'ın yerleşim planı çok sade ve kolaydır. Çok geçmeden sokakları öğrenirsiniz.

O sırada, kapı çalındı ve içeriye, Suzy'nin valizleriyle kat hizmetçisi girdi, valizleri tekerlekli arabadan indirip bir kenara koydu.

siz bir duş alırken, ben de eşyalarınızı yerleştiririm, dedi Mis Eisenhart. Sonra oturur bir şeyler içer, hem dinlenir hem de birbirimizi iyi tanıma fırsatı buluruz.

Gerçekten çok iyi olur. Yalnız ben içki yerine kahve almak isterim. Uçakta içtiğim şampanya ile
şarap yeterince sersemletti beni.

Szuy valizinden, ev giysisi olarak kullandığı kaftanı ve çamaşır çantasını alıp hole, oradan da kendisine ait olan banyosuna geçti. Yalnızca kendisine ait bir banyonun olması Suzy için büyük bir lükstü. Üstelik banyo son derece konforlu, geniş ve rahattı. Duş bonesi, şampuanlar, banyo kokuları bile hazır bekliyordu onu.

Az sonra banyodan çıktığında Miss Eisenhart valizlerini boşaltmış, giysilerini asmıştı. Hatta sol tarafta ailesinin, sağ tarafta kocasının fotoğraflarının bulunduğu deri resimlik bile başucuna konmuştu.

Eşyalarımı yerleştirdiğiniz için çok teşekkür ederim, büyük incelik gösterdiniz. Sanırım siz de fark etmişsinizdir, yanıma çok az giysi aldım. Çünkü giyiniş tarzımı bir ölçüde değiştirmem gerektiğini, alışverişimi de New York'ta yapabileceğimi düşündüm.

Yukarı çıkarlarken, asansörde Suzy, Miss Eisenhart'ın sade ama çok zarif, çok şık olduğunu fark etmişti.

Evet, New York, alışveriş için çok elverişli bir yerdir, diye cevap verdi Hannah. İlk fırsatta size en iyi giyim mağazaları hakkında bilgi veririm. Beraberinizde getirdiğiniz giysilerden, giyim konusunda çok zevkli olduğunuzu çıkardım. Yapacağınız tek değişiklik, giyim bütçenizi daha çok artırıp, özel butiklerden daha çok giysi almanız olacak.

Kapı ikinci kez çalındı ve bu kez Hannah'ın az önce ısmarladığı kahveler geldi.

Mr. Vyner'ın yanında uzun süreden birimi çalışıyorsunuz? diye sordu Suzy.

On iki yıldan beri. Birçok bakımdan onun yanından ayrılmak beni üzüyor. Bunca yıl bir tek sıkıcı saat geçirmedim onun yanında. Ama bu işe başlarken bir iş kadını olmak değildi amacım. Bir süre çalışmayı, ondan sonra da evlenip bir sürü çocuk sahibi olmayı düşlüyordum. Hafifçe içini çekti. Oysa olaylar öyle gelişmedi. Ama hiç olmamasındansa, geç olası yine iyidir. Mr. Vyner size söylemiştir, dünya tatlısı bir adamla evleniyorum. Dul ve üç tane

www.CepSitesi.Net

de çok şeker çocuğu var. En büyük şansım, çocukların evliliğime karşı çıkmaması.
O sırada yatağın başucundaki telefon çaldı. Bu herhalde bana. diyerek Miss Eisenhart almaca uzandı. Evet, Mrs. Sawyer, döndü. Odası cevap vermiyorsa, duş alıyordur... Ben, Mr. Vyner'ın yeni sekreteriyle başka bir kattayım. Eğer onunla hemen konuşmak istiyorsanız gidip haber verebilirim. Yo, hayır, kesinlikle zahmet olmaz. Hemen haber vermeye çıkıyorum.
Almacı yerne bıraktıktan sonra kadın Suzy'ye döndü. bana biraz izin verir misiniz, Mrs. Walker. Baksanıza, neden bu resmiyeti bir yana bırakıp birbirimize adlarımızla hitap etmiyoruz? Senin adın Suzan, biliyorum. Sende benim adımı biliyorsun: Hannah. Hemen geri döneceğimi umuyorum, ama gecikirsem, beni bekleme kahveni iç.
Tek balına kalan Suzy kaldığı daireyi incelemeye koyuldu Zarif ve sade döşenmiş, her türlü konfora sahip yatak odasının dışında bir de oturma odası vardı. Burada bir yazı masası, arasında bir sehpa bulunan iki büyük koltuk ve aynı zamanda televizyon sehpası işlevini gören bir dolap yer alıyordu.
Ailesinden, evinden ve tüm tanıdıklarından binlerce kilometre uzakta olduğuna inanamıyordu. Ama asıl garibi, yuvasına karşı bir özlem de duymuyordu. Tersine, yeni bir yaşama başlayan, özgürlüğüne kavuşmuş eski bir mahkum gibi hissediyordu kendini.
'Bunu yıllar önce yapmalıydım', diye düşündü kendi kendine. Birbirlerine aşık olsalar da on dokuz yaşında evlenmemeliydi iki genç insan. Yaşam hakkında ne biliyorlardı ki. ya da dünya hakkında. ya da herhangi bir şey hakkında.
Gözleri kocasının resimdeki yeniyetme delikanlı yüzüne kaydı. Ne kadar deneyimsiz ne kadar çocuktu.
Kapı üçüncü kez çalındı, bu kez gelen, Hannah'ydı.
Bu arada, unutmadan söyleyeyim. Mrs. Sawyer, telefonları doğrudan Mr. Vyne'ın dairesine bağlanan tek kişidir. Diğerleri önce bana bağlanır.
Hannah bir süre sustuktan sonra devam etti. Mrs. Sawyer ile Mr. Vyner, çok yakın dostturlar ve ilişkileri birkaç yıldır devam ediyor. Mrs. Sawyer'ın resimleri sık sık moda dergilerinin eklerinde çıkar. Dünyada, tüm giysilerini Paris moda evlerinden sağlayan iki bin kadının olduğunu söylerler. Mrs. Sawyer bunlardan biridir. Çok zengin bir adamdan dul kaldı. Bir daha da evleneceğini hiç sanmıyorum.
Suzy kahvesini koyarken bir süre sustu, sonra tekrara devam etti.
Belki dedikodu gibi olacak Suzan, ama niyetim dedikodu yapmak değil. Mr. Vyner'ın evi aynı zamanda onun çalışma yeri de olduğundan özel yaşamı ile iş yaşamı genellikle bir arada yürür. Bu nedenle onun kişisel yaşamının bazı yanları hakkında bilgi sahibi olmanda yarar var. Mr. Vyner dünyanın önde gelen işadamlarından olmasının yanı sıra, alışılmış, geleneksel bir yaşam biçiminin olmaması nedeniyle de dikkatleri epeyce üstüne çeker.

Yani. şey, Mrs. Sawyer dışında da yakın hanım arkadaşları olduğunu mu söylemek istiyorsun?
Evet, iki tane daha var. Biri İngiltere'de, biri de Paris'te. Herhade Ldy Belinda Stratton'la olan ilişkisini gazetelerden, dergilerden okumuşsundur.
Suzy başını iki yana salladı. Hayır, ama Mr. Vyner'la ilk iş görüşmemiz sırasında onunla Connaught Otel'nde karşılaştım.
Evet, Mr. Vyner orada olduğunda, o da Londra'ya gelir. Mr. Vyner Paris'te, Plaza-Athenee Oteli'nde kalır. Oradaki hanım arkadaşının adı da Madame Dupont'dur. Kocasıyla, Mr. Vyner'la tanışmadan önce ayrılmışlar. Bazen dedikodu sütunu yazarları başka sevgilileri olduğunu yazarlar, ama yalnızca üç kadın vardır yaşamında.
Peki, şey. bu üç hanım birbirlerinin varlıklarından haberli midirler?
Evet, tabii. Gerçi Mr. Vyner özel yaşamının gözler önünde olmasından hiç hoşlanmaz ve bundan kaçınmak için elinden geleni yapar, ama onun konumunda olan bir kişi işin kişisel yaşamını gizlemek olanaksız.
Hannah koltuğunda arkasına yaslandı ve bacak bacak üstüne attı. Eminim üçü de, Mr. Vyner'ın sarışın, güzel ve genç bir sekreter edindiğini duyunca son derece tedirgin olacak. Senin ağzından, Mr. Vyer hakkında onun hoşuna gitmeyecek bir laf almaya çalışabilirler. Onun için telefonlarında sorulan sorulara cevap verirken, ya da bir şey söylerken çok dikkatli olmalısın.
Uyarına gerçekten teşekkür ederim. Bu arada, aileme telefon etmek istiyorum, herhalde bim hesabıma geçirilecek.
Hayır, burada özel telefon konuşmaların dahil, her türü harcaman Vyner şirketi tarafından karşılanır. Çok avantajları olan bir iş. Mr. Vyner da çok iyi bir patrondur, ama hoşuna gitmeyen bir şey yaparsan. Tanrı seni korusun!

Dördüncü Bölüm

Ertesi sabah Suzy, uzun bir yürüyüş ve güzel bir kahvaltıdan sonra, Mr. Vyner'ın ikinci metresini tanıma olanağını buldu. Mrs. Sawyer, Wolfe Vyner'ın özel dairesine ansızın çıkagelmişti.
Kadın, Hannah'dan, başkanı olduğu yardım derneğinin toplantı gündemini kendisi için çoğaltmasını rica ediyordu.
Bumu Mr. Vyner'a dün gece verecektim, ama unuttum. Üstelik bu öğleden sonraya hazır olması gerek. Zahmet olacak, ama rica etsem yapar mıydın, Hannah?
Elbette, Mrs. Sawyer. Bu hanım Suzan Walker, benim yerimi alacak.
Mrs. Sawyer, Suzy'yi zarif bir baş hareketiyle selamladı, ama gülümsemesi Hannah'ınki gibi sıcak ve dostça değildi.
Besbelli Mr. Vyner değişiklikten hoşlanıyordu. Çünkü Mrs. Sawyer, görünüş olarak Lady Belinda'dan çok farklıydı. Kısa kesilmiş kahverengi saçları sık bukleler halinde alnına dökülüyor, iri mavi gözlerini daha da belirginleştiriyordu.
İlk kez mi New York'ta bulunuyorsun, Susan? diye sordu kadın birdenbire.

www.CepSitesi.Net

Evet.

İngiltere'nin En İyi Sekreteri unvanını kazanmışsın. Amerika'nın en iyi sekreteri de, hiç kuşkusuz, hannah. Onun kadar süratli ve verimli çalışan insan görmedim. Çok teşekkür ederim Hanah, bunarlı daha sonra gelir alırım.

Hannah'ya parlak bir gülümsemeyle baktıktan sonra, bir kez de yarım yamalak Suzy'ye gülümsedi, sonra çıktı.

Aslında gündemi Mr. Vyner'a vermeyi unuttuğu falan yok, dedi Hannah, yüzünü buruşturarak. Sana bir göz atmak istedi, o kadar. Gündem bahaneydi.

Mrs. Sawyer, sık sık senden kendisi için bir şey yapmanı ister mi? diye sordu Suzy.

Tersine, hiçbir zaman istememiştir. Üstelik o, söz konusu komitenin başkanı; sekreteri değil. Gündemi hazırlayıp çoğaltmak ise sekreterin görevi, eminim kadın bu işi çoktan yapmıştır da. Biliyor musun, Mr. Vyner'ın üç hanım arkadaşı arasında en hırslı ve en tekelci olanı Mrs.

Sawyer'dir. Gözalıcı bir kadın olsaydın sinirden kendi kendini yerdi. Senin güzel bir kadın olmadığını söylemek istemiyorum. Anlamlı, güzel bir yüzün, biçimli bir vücudun var. Ama Mr. Vyner'ı baştan çıkarmaya çalışacak türden bir kadın olmadığın hemen anlaşılıyor. Üstelik öyle bir tip olsaydın, Mr. Vyner da seni işe almazdı.

Hannah kısa bir süre sustuktan sonra sözlerini sürdürdü. Ayrıca senin de u konuda herhangi bir kaygıya kapılman gerekmez. Patronların yanlarında çalışan kadın personeli tedirgin etmeleri sık rastlanan bir şey, ama Mr. Vyner'la dünyayı dolaşacaksın, aynı otellerde kalacaksın ve onun bu açıdan son derece güvenilir bir kişi olduğunu göreceksin. Yanında çalışan kadınlardan yaralanmayı tek sözcükle ahlaksızlık sayar.

Suzy gülerek cevap verdi. Dünyanın üç yerinde üç ayrı metresi varken başka kadınları baştan çıkarmaya ihtiyacı olduğunu sanmıyorum.

Ama sözlerini daha bitirmeden Hannah'ın yüz ifadesinden ve kendi sırtırdan aşağı yayılan ürpertiden odada yalnız olmadıklarını anladı.

Döndü. Az önce Mrs. Sawyer'ın kapattığı kapı açılmış, Mr. Vyner onlara doğru geniş adımlarla yürüyordu.

Suzy'nin yüreğine iniyordu o anda. Acaba söylediklerini duymuş muydu?

Ama eğer duymuşsa bile bunu yüzünden anlamak olanaksızdı. CATV dosyasını verebilir misin Hannah? dedi eski sekreterine bakarak.

Dosyayı aldıktan sonra ses geçirmez kapıyı arkasından kapayarak oturma odasına girdi.

Odada yalnız kalır kalmaz Suzy telaşla Hannah'ya döndü. Sence söylediklerimi duymuş mudur?

Herhalde. Ama aldırma. Her neyse, şu CATV dosyası, hakkında bilgi edinmen gereken dosyalardan biri, Susan.

Nedir bu CATV?

www.CepSitesi.Net

Community Antenna Television şirketinin kısaltılmış adı, dedikten sonra Hannah bu şirketin üretim kapasitesi, geleceğe dönük üretim artış hesapları ve özellikleri üzerine uzun uzun bilgi verdi.
Saat birde Hannah'yla çalıştıkları odaya garson nefis bir öğle yemeği getirdi. Genellikle iş yerinde evden getirdiği basit yemekleri yiyen Suzy için, saten örtü üzerinde, kristal bardaklar ve gümüş takımlarla yemek yemek düş gibi bir şeydi.
Bu akşam seni bir yürüyüşe çıkarmayı düşünüyorum. Empire State Building'e gidip kentis eksen altıncı katından seyredeceğiz. Sonra da bir yerde yemek yeriz. Saşimi ve suşiye ne dersin? diye sordu Hannah.
Ne oldukların bile bilmiyorum, dedi Suzy.
Japon mutfağından örnekler. Ya çok seversin, ya da nefret edersin. Bu civarda bir sürü Japon lokantası var.
Mr Vyner o gün öğleden sonra dairesine dönmedi. Saatler boyu Suzy sabahki olayın ağırlığını yaşadı. Mr. Vyner'ın, hoşuna gitmeyen bir şeyi olmamış gibi kabul edip bir yana bırakmayacağını çok iyi biliyordu. Üstelik kendisinin haksız ve hatalı olması omuzlarındaki yükü daha da ağırlaştırıyordu.
Yine de elinde olmadan, seçkin çevrelerden gelme, üç güzel ve varlıklı kadının, sevdikleri erkeği göz göre göre başka kadınlarla paylaşmaya nasıl olup da razı olduklarını anlayamıyor, hayretler içinde kalıyordu.
Oysa Mr. Vyner'ın onları başka erkeklerle paylaşmayı asla kabul etmeyeceğini de çok iyi biliyordu.
Ama onları sevmediği de açıktı, demek ki yalnızca kullanıyordu. Sonra birden Suzy'nin aklına tiyatroda onun, Belinda'nın elini nasıl sıcak bir tavırla öptüğü geldi. O sahneyi görmek Suzy'nin içinde yakıcı bir özlemi su yüzüne çıkarmıştı.
Bir erkek tarafından öpülmeyeli, gövdesi bir erkek eli tarafından okşanmayalı, teninde bir erkeğin dudaklarını duymayalı öylesine uzun zaman olmuştu ki.
Saat dört, çay zamanı! Hannah'ın sesiyle irkildiği Suzy bir bilgisayar el kitabını okuyordu. Bilgisayar, Mr. Vyner'ın bürosunda en çok kullanılan araçlardandı. Ama Hannah'nın sesini duyduğunda, bir süredir satırlar üzerinde yalnızca boş bakışlarını dolaştırıyordu. Düşünceleri Mr. Vynar'a ve kendi yalnızlığına dalıp gitmişti.
Çay mı? diye hayretle sordu Suzy. Amerikalıların pek çay sevmediğini sanırdım.
Ben severim. Çayın yanına da nefis kekler yaparım. Ne yazık ki, yıllardır otellerde hazır yemek yemekten, mutfağa girmeyi unuttum. İnsan bir süre sonra kendine ait bir evinin olmasını istiyor, yuva özlemi çekiyor. George, yani müstakbel kocam, kısa bir süre sonra ona ve oğullarına yemek yapmaktan bıkacağımı, çalışma yaşamını özleyeceğimi söylüyor, ama doğru değil. Sen evlendikten sonra çalışmış mıydın?

www.Cepsitesi.Net

Hayır. hayır, çalışmadım, dedi Suzy. Şey. ben. kocam ölünceye kadar evde kaldım.
İnsanların genç yaşta dul kalan kadınlara genellikle sempati ve acımayla baktığını bilirdi. Yine de hala, Chris'ten doğal, rahat bir tavırla söz etmekte güçlük çekiyordu. Aklı, olanlardan kendisini sorumlu tutmaması gerektiğini söylemesine rağmen, kalbi o öğleden sonra evde olmadığı için yakıcı bir acı duyuyordu hala. Chris'in onu özellikle dışarı yollaması, köpeği Billy'nin yürüyüşe çıkması gerektiğini söylemesi bile acısını hafifletmiyordu.
Mr. Vyner'ın dairesinde bir de küçük mutfak vardı. Hannah çayı orada yapmıştı.
Çayımızı oturma odasında içelim. Mr. Vyner kendisi dışarıdayken benim orada oturmama karışmaz. Hatta bazen birlikte çay içeriz.
Oturma odasında, tıpkı Londra'da olduğu gibi, natürmortların çoğunlukta olduğu zengin bir resim koleksiyonu vardı.
Akşama doğru Suzy, kendi dairesinde giysilerini değiştirirken telefon çaldı.
Evet ben Suz.şey, Suzan Walker.
Lütfen daireme gelir misiniz, Mrs. Walker?
Bunları söyleyen sesteki kesin, kararlı tavır, Suzy'yi bir tehlike önsezisiyle ürpertti.
Evet, hemen Mr. Vyner.
Patronun dairesine çıkarken Suzy kendi kendini sakinleştirmeye çalışıyor, asansörde derin derin soluk alıp cesaretini topluyordu. 'Adam beni yiyecek değil ya!' dedi en sonunda.
Vyner'ın dairesinin bir anahtarı da Suzy'deydi. Genç kadın servis kapısından girdi, holü geçip oturma odasının kapısını tıklattı.
Tok bir ses cevap verdi: Girin.
Aynı anda Suzy'nin kulaklarında Hannah'nın sözleri yankılanıyordu: 'Çok iyi bir patrondur, ama hoşuna gitmeyen bir şey yapacak olursan. Tanrı seni korusun!
Bu sözlerin üzerinden daha yirmi dört saat geçmeden, Mr. Vyner'ın hoşuna gitmeyecek bir şeyi gerçekten yapacağını nereden bilebilirdi?
Kapıyı açtı ve içeri girdi.
Mr. Vyner, duvardaki tablolardan birine bakıyordu. Kendisine doğru döndüğünde Suzy onun akşam yemeği için giyinmiş olduğunu gördü. Kar beyazı gömleği yanık tenini daha da belirginleştiriyordu.
Erkeklerin genellikle koyu renk gece giysileri içinde hoş ve yakışıklı göründüklerini bilirdi, ama Wolfe Vyner. soluk kesiciydi! Suzy birden her üç kadının da onu başka kadınlarla paylaşmaya neden razı olduklarını anladı. Hangi kadın bu zeki, uzun boylu, güçlü ve daha çok bir prense benzeyen adamla, sürekli olmayacağını bilse bile bir akşam, hatta bir gece geçirmenin zevkini tatmak istemezdi!

www.CepSitesi.Net

Ama Suzy, bütün bunları düşünmesine rağmen, genç adamın yüzündeki, o daha önce hiç görmediği sert ifadeyi hemen fark etti.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Sonraları Suzy,Mr.Vyner tarafından ağzının payının verilmesini beklemek yerine insiyatifi ele alıp ilk çıkışı yapma cesaretininereden bulduğunu merak edecekti.

İşin ilginci,konuştuğunda srsi son derece sakin ve kendine güvenli çıkıyordu.

Beni neden çağırdığınızı biliyorumdedi Suzy,o hiç bir şey söylemeden.Sizden özür dilemem gerekiyor.Bugün öğleden sonra çok...yakışıksız olduğunu bildiğim birşey söyledim.Böyle saygısız davranışları alışkanlık edinmiş bir insan olmadığımdan emin olmanızı isterim.Bir daha olmayacak.Bugün olduğu için de üzgünüm.

Mr.Vyner'ın cevap vermesi için geçen süre Suzy'ye çok uzun geldi.Siyah gözleri bitmek bilmeyen saniyeler boyu Suzy'nin üzerine dikilmiş, dikkatle bakıyordu.

En sonunda konuştu.Suçlanmayı beklemeden yanıldığını kabul etmek ender bulunan ve ger- çekten değerli bir erdemdir.İnsanlar genellikle yanılmadıklarında,doğru hareket ettiklerinde diretirler
ve hatta,olanak bulurlarsa suçu başkasının üzerine atmaya çalışırlardedi kuru bir sesle.

Sizinle açık konuşacağım Mrs.Walker.Bugün,sizin yerinde bir deyimle 'yakışıksız'diye tanımladığınız sözleri duyduğumda,sizin kişiliğiniz hakkında yanıldığımı sanmıştım.Benim elemenlarım arasında saygısız kişilere yer yoktur.Sorabilir miyim,sizi o sözleri söylemeye iten neydi?

Bu kez cevap vermeden önce düşünme sırası Suzy'deydi.Doğruyu söylemenin bir zararı olmayacağına karar vererek fazla gecikmeden yanıtladı onu.Hannah,yeni işimde çalışırken...patronum tarafından rahatsız edilebileceğime dair katgı duymama gerek olmadığını anlatıyordu.Aslında bunu söylemesine gerek yoktu.'Rahatsız edilmek' sözlerini özellikle vurgulamıştı.

Bunu söylemesine gerek olmadığını neden neden eklediniz?

Çünkü bu kaygıyı hiçbir zaman duymayacağımdan emindim.Aslında başıma hiç böyle birşey gelmediğinden...bilemiyorum,ama en azından işyerinde yanında çalışan kadın elemanları rahatsız eden işverenlerin,ya evinde karısı tarafından ezilen ya da zora başvurma gereğini duyacak kadar çekicilikten yoksun erkekler olduklarını tahmin ediyo-rum

Mr.Vyner'ın dudakları belli belirsiz bir gülümsemeyle kıvrıldı.

Anlıyorum.Böylesi bir güvenceyi Hannah'dan alma gereğini duymadığınızı öğrenmek beni rahatlattı,dedi renksiz bir sesle.Dairenizden memnunmusunuz?Herhangi bir şeye ihtiyacınız var mı?

Dairemden çok memnunum,son derece rahat.Teşekkür ederim,hiç bir şeye ihtiyacım yok.Hannah'nın onu akşam gezmeye götüreceği aklında olduğundan,ekleme ihtiyacını duydu. Hannah bu akşam beni Empire State binasından New York'u seyretmeye götürüyor,oradanda suşi yemeye götürecek.

New York'ta gerçekten çeşitli ulusların yemeklerini sunan sayısız lokanta vardır.Meksika,Japonya,İtalyan...Eğlenmenize bakın.

Suzy gitme zamanının geldiğini anlamıştı.Teşekkürler.İyi akşamlar, Mr.Vyner.

Ancak asansöre bindiğinde derin bir soluk alıp rahatlayabildi Suzy.Londra'ya geri gönderilmesine ramak kaldığını biliyordu.

Hannah Boston'a gitmesine bir gün kala Suzy'ye,New York'ta bir servet harcamaksızın nasıl şık giyinilebileceğinin püf noktalarını anlattı.Hangi butiklerde güzel ama makul fiyatlarla giyisiler bılabilirdi,giymekten bıktığı ama eskimemiş giysilerini kimlere satabilirdi...uzun uzun tavsiyelerde bulundu.

Ama Hannah'nın en son ve en şaşırtıcı öğüdü,gideceği gün verdiği öğüttü.

Dileğim,senin iyiliğin için,bu işte benim kadar uzun süre çalışmamandır.Ama aynı zamanda harika bir iştir.Dünyayı gezecek,bir sürü ilginç insanla tanışacaksın.Yalnızca,tek dikkat edeceğin şey,benim ilk yıl düştüğüm yanlışa düşmemendir.

Nedir o yanlış?

Patronuna aşık olmak...

Suzy şaşkınlığını gizleyemedi.Sen Mr.Vyner'a aşık mı oldun?

Büyük bir aptallıktı,ama evet,oldum.Unutma ki senden ancak bir iki yaş büyüktüm o sıralar.Çok sevimli bir erkek arkadaşımda vardı.Ama Wolfe'un yanında öyle sönük kalıyordu ki...Oysa ancak sayılı erkeğin Wolf'un yanında sönük kalmayacağını anlayamamıştım o zaman.Aptalca o güzel ilişkinin sona ermesine neden oldum,çünkü Tom'u tümüyle ihmal etmeye başlamıştım.Aklım başıma gelipte olanaksız bir düşün peşinde koştuğumu anladığımda Tom evlenmiş ve iki çocuğu olmuştu.Wolfe'un evliliği benimseyecek türden erkek olmadığını,evlenecek olsa bile kendi düzeyinde,yani aynı derecede akıllı,güzel ve iyi yetişmiş bir kadını seçeceğini anlamakta geç kalmıştım.

Gülümseyerek devam etti.Sanırım sen,benim o yaşlarda olduğumdan daha akıllı bir kadınsın.

Vyner'ın yaşamı da o zaman daha farklıydı.O zamanlar,Üç Güzeller yoktu.Wolf'da işini henüz yeni kuruyordu.Geceler boyu birlikte çalıştığımız olurdu.Bana planlarını,gelecek için düşündüklerini anlatırdı.Ona aşık olmamdan o sorumlu değildi .Düşünceli bir işveren ve çok çekici bir erkek olması dışında bana en küçük bir cesaret bile vermemişti.

www.CepSitesi.Net

Suzy,sözleşmeli eleman olmadan önceki üç aylık deneme dönemini,Atlanti Okyanusu'nun pırıl pırıl parlayan mavi sularında,Bahamalar ve Haiti arasındaki Pine Cay adasında tamamladı.

Son yıllarda Pine Cay ve en yakın komşusu Providenciales adası,Bahama'larla diğer Karayip adalarının dejenere olduğuna inanan bir avuç mültimilyonerin gözde tatil yeri olmuştu.

Pine Cay'deki tek yerleşim merkezi,çoğunluğu özel uçaklarıyla yolculuk yapan bir grup zenginin evlerinden oluşan bir tatil sitesiydi.Bir de Kayalık ve Adaları Koruma Vakfı Genel Merkezi'nin yaptırdığı yat limanı vardı.

Patronu bu adaya ,burada evi olan ve Wolf'un ev edinmesi görüşünü hararetle savunan bir dostunun daveti üzerine gelmişti.

Suzy ona hala 'Mr.Vyner' diyordu,ama düşüncelerinde O Wolf'tu.Genç adam ise ona'Susan'diyordu artık,ama kendisine,Hannah'nın yaptığı gibi,başkalarının yanında, 'Mr.Vyner' yalnızlarken 'Wolfe' demesini önermemişti henüz.

Aslında bu yolculuğunda Suszy'yi yanına alması gerekmiyordu, çünkü bazı notları yazıya geçirmek dışında hiç iş çıkmıyordu Suzy için. Geri kalan zamanında bol bol güneşleniyor, denizde giriyordu.

Deneme süresinin sona erdiği gün, öğleden sonra Suzy tatil sitesinin görkemli havuzunun kenarında deniz yatağı üzerinde güneşleniyordu. Başında, yüzünü güneşin yakıcı ışınlarından korumak için, geniş kenarlı hasır bir şapka vardı.

Az ilerden patronunun yalınayak kendisine doğru yürüdüğünü gördü. Onu görür görmez güneşin uyku sersemliğinden kurtuldu, doğrularak, bikinisinin koltuk altlarından sırtında bağladığı askılarını çözüp bunları boynuna bağladı.

O daha yanına gelmeden ayağa kalkmıştı. Bir şey mi istemiştiniz, Mr. Vyner?

Hayır, yalnızca yarın döneceğimizi haber vermeye geldim. Radyoda duyduğum bir haber beni fazlasıyla ilgilendirdi .

New York'a mı gidiyoruz?

Evet, bir iki gün için. Oraya gidince bana sözleşmeni hatırlat. Tabii eğer deneme döneminin başarıyla sonuçlandığı konusunda sen de benimle aynı kanıdaysan.

Suzy ne kadar sevindiğini saklamaya çalışmadı. Wolfe'un, çok keskin bir belleği olduğunu bilmesine rağmen deneme süresinin o gün bittiğini hatırlatacağını ummuyordu.

Nasıl aynı kanıda olmam? Ben işimden de, sürdürdüğüm yaşamdan da çok memnunum, dedi Suzy gülümseyerek.

Genç adam, Sevindim. Sonra görüşürüz, diyerek döndü ve koya doğru uzaklaştı. Geniş omuzlarına, sağlıklı sırt kaslarının her adımda hareket edişine, uzun adaleli bcaklarının esnek adımlarına bakarken, onun, Ben yüzmeye gidiyorum, gelir misin? demesini ne kadar çok istediğini düşündü Suzy.

www.CepSitesi.Net

Hannah'nın uyarısı hatırladı. Benim ilk yıl düştüğüm yanlışa düşme. Patronuna sakın aşık olma!
Bunu söylediği gün bile çok geçti. Artık, Londra'da onu ilk gördüğü günden beri Wolfe Vyner'a açık olduğunu biliyordu Suzy.
O gece bir partiye gittiler ve Suzy, Robert Marigny adında bir Fransızla tanıştı. İlk başta adamın ona karşı davranışı nezaketten öteye geçmiyordu. Ama Suzy'nin, Wolfe'un sekreteri olduğunu öğrenince davranışları değişti, çok daha yakından ilgilenmeye başladı.
Onun kız arkadaşı sanmıştım seni, dedi Robert. Bu ne anlama geliyor? Suzy'nin parmağındaki alyansı gösterdi. Boşandın mı? (Yanlış yazılmış galiba orada 'Evli misin?' demesi gerekiyordu.)
Hayır, dulum.
Ne kadar zamandır?
Üç yıl oldu.
Kocan senden çok yaşlı mıydı?
Yalnızca bir yaş büyüktü.
Yazık. Genç ölümler üzücüdür, ama üç yıl içinde yürek yaraları kapanır. Bir sevgilin var mı?
Sorunun biraz fazlaca doğrudan olması Suzy'yi hem şaşırttı, hem eğlendirdi. Başını iki yana salladı.
Ama neden? Hayretle omuzlarını kaldırdı adam. Çok genç ve güzelsin. Bir sevgilin olmalıydı. Hoşlandığın bir erkek bulamadın mı?
Suzy onu pek ciddiye almadan cevap verdi. Şimdiye kadar bulamadım, ama doğru dürüst de aramış sayılmam. Şimdilik New York'a aşığım. Orada bulundunuz mu hiç?
Pek çok kez. Heryere gittim ben. Alnına düşen siyah sçlarını geriye attı. Gözleri grimsi bir maviydi. Pne Cay'e geleli birkaç saat olmasına rağmen yanık tenliydi.
Mesleğiniz nedir? diye sordu Suzy, konuşma konusunu kendisinden uzaklaştırmak için. İyi yaşamak.
Suzy güldü. Ama bu meslek değildir ki.
Tam tersine! Mesleklerin en güzelidir. Her günden bir tad almak, her saati mutlulukla doldurmak dünyanın en zor işidir.
Bana olanaksız geliyor.
Benim için değil. Kabul ediyorum, bazı günler diğerlerinden çok daha güzel olabilir. Örneğin yarın benim yaşamımdaki en güzel günlerden biri olacak. Beni çok etkileyen çok güzel bir kızla birlikte olacağım. Sabah motorla koyda dolaşacağız öğleden sonra...duruma göre değişir.
İlk birkaç saniye Suzy, onun başka bir kızdan söz ettiğini sandı.
Ama kendisinden söz ettiğini anlayınca, üstelik 'duruma göre değişir,' sözlerinin altındaki anlamı kavrayınca kıpkırmızı oldu.

Robert, Suzy'nin bir elini aldı, dudaklarına götürdü, Ne zaman buluşacağız, gün doğarken mi?
Suzy elini çekti. Mr. Vyner'la yarın buradan gidiyoruz.
Ah, bu çok kötü! Nereye gidiyorsunuz?
New York'a.
O halde benim de New York'a gelmem gerek. Kadere inanır mısın?
Suzy gülümsedi. Eminim senin kaderin de kızlarla gün doğarken buluşmak.
Robert de ona gülümsedi. Yaşamımda çok kadın oldu, kabule diyorum. Ama her defasında şu, 'gerçek aşk,' dediklerini aradım. Aşk da her şeyi gibi deneme ve yanılma yoluyla bulunabilir. Dans edelim mi?
Çok önceleri, kazadan önceki o 'öteki' yaşamında, sabahları kalktığında yaptığı ilk iş, radyoyu açıp dans müziği çalan bir istasyon bulmaktı. Odasında dolaşırken, saçını fırçalarken dans eder, dans ede ede banyoya gider, dans ederek merdivenlerden inerdi.
Pop müzikten nefret eden babası ona kulaklık almıştı, böylece ayaklarını hiç durmadan hareket ettiren müziği evdekiler duymuyordu. Chris'le haftada iki üç kez diskoya giderler, ailesinin yirmi birinci yaş gününde Chris'e aldığı spor arabada sürekli pop müzik dinlerlerdi. Ta ki kaza gününe kadar. Ondan sonra artık müzik de yoktu, dans da.
Onun için, Robert onu piste doğru götürürken ayakları geri geri gidiyordu. Pistteki ilk hareketleri ritim duygusu hiç olmayan insanlarınki gibi beceriksizceydi.
Ama Fransız harika bir dansçıydı ve çok geçmeden Suzy de kendini müziğin canlı temposuna bıraktı, gövdesi uyumlu bir biçimde hareket etmeye başladı. Birbiri ardına üç hareketli parça eşliğinde dans ettiler. İki ay önce olsa soluksuz kalırdı, ama Wolfe'un aralıksız telkinleri sonucunda o da egzersizlere başlamış, bir jimnastik kulübüne üye olmuştu. Bu nedenle kondisyonu gayet iyiydi, yorulmamıştı bile.
Üç hareketli parçadan sonra tempo değişti, yavaş parçalar çalmaya başladı.
Bir kadının dans ediş biçiminden nasıl sevişeceğinin de anlaşılacağını söylerler, dedi Robert, Suzy kollarına alırken.
Ama kolu, genç kadının beline sıkıca dolandığında bronz bir el Robert'i omzundan tuttu. Susan'la dans etmek isteyen başkaları da var, Maringy. Tüm akşam boyunca onu tekeline alamazsın, dedi Wolfe, soğuk bir sesle.
Robert çaresiz Suzy'yi kendisinden daha uzun boylu olan Wolfe'a bıraktı.
Kavalyesi değiştiğinde Suzy az önce hiç hissetmediği bir heyecanla kalp atışlarının hızlandığını fark etti.
Ama Wolfe, Robert'in niyetlendiği kadar yakın dans etmiyor, eli Suzy'nin belini gevşek bir şekilde tutuyordu. Dans etmeyi sever görünüyorsun.
Eskiden severdim. İlk genç kızlık yıllarımda.
Robert Marigny hakkında ne düşünüyorsun?
Şurası açık ki, hızlı bir flörtçü.

Yalnızca o kadar değil, dedi Wolfe, kuru bir sesle. kadınları yatağına götürmeye ikna etmek, onun için bir oyun halini almıştır.
Sanırım yaşamlarının belli bir döneminde bu bütün erkekler için söylenebilir.
Genç erkekler için, evet. Maringy yirmi dokuz ya da otuz yaşında ve bu tiplerin kötü bir örneği.
Wolfe bunları söyledikten sonra, Suzy'nin yüzüne dikkatle bakabilmek için ondan hafifçe uzaklaştı. Ve eğer benim için de aynı şeyin söylenebileceğini düşünüyorsan, arada bir fark var. Benim kadınlarım arasında başkalarının karıları ve deneyimsiz genç kızlar yoktur. Oysa Marigny için her kadın denemeye değerdir.
Her neyse, beni uyardığınız için teşekkürler, ama pek tehlikede olduğumu sanmıyorum. Özellikle yarın buradan ayrıldığımız düşünülürse.
Tabii, eğer seni ay ışığında bir yürüyüşe çıkmaya ikna etmediği sürece. Bu işlerde çok hızlı olduğu söyleniyor.
Belki de öyledir...kolay elde edilen kadınlar açısından. Ben onlardan değilim, dedi Suzy, biraz gergin bir sesle.
Wolfe tekrar ger çekilip dikkatle Suzy'nin yüzüne baktı. Benim yanımda çalıştığından bu yana hiç biriyle çıktın mı?
Çıkmadığını itiraf etmek Suzy'ye gül geldi. İki üç kez yemeğe çıktım.
Belki ki bu onu çok şaşırtmıştı. Çıktın demek? Benim yanımda çalışanlardan mıydı çıktıkların?
Birlikte çalıştıkları sürece Suzy, onun danışmanlarıyla, imparatorluğunu oluşturan şirketlerin yöneticileriyle tanışmıştı. Bunların içinden onunla çıkmak isteyenler olmuştu, ama Suy, evli olduklarını bildiğinden önerilerini nazikçe geri çevirmişlerdi.
Hayır, dışarıda tanıştığım birkaç kişiyle.
Nerede?
Bakın, Mr. Vyner, bunun sizi hiç.
İş saatleri dışında bana Wolfe' diyebilirsin.
Eğer öyle istiyorsanız, derim, ama özel yaşamımı araştırmaya hakkınız olmadığı görüşündeyim.
New York, Yorkshire'a benzemez. Senin, sağ duyusu çok güçlü bir insan olduğunu biliyorum, yalnız art niyetli bir yaklaşımı ayırt edecek deneyiminin olmadığını sanıyorum. Sokakta başlayan bir dostluk, Frick Müzesi'nde başlamış olsa bile, riskli olabiliri. Frick'e gittin mi hiç?
Evet.
Şimdi müze haline getirilen büyük malikane, Birinci Dünya Savaşı sırasında çelik krallarından Henry Clay Frick tarafından yaptırılmaya başlanmıştı.Suzy oraya Pazar günü öğleden sonra gitmişti. Dev malikanenin yapımından beş yıl sonra Frick ölmüş ve evi ile içindeki, o dönemde Amerika'nın en zengin kişisel resim koleksiyonunu New York kenti halkına bırakmıştı.

www.CepSitesi.Net

Herhalde merdivenin altındaki orgu görmüşsündür, dedi Wlfe. Cumartesi öğleden sonraları Frick, kendisi 'Evening Post'u okurken, ona o dönemin pop parçalarını çalması için vir orgcu kiralarmış.
Sahi mi? Orada gittiğim gün, genç bir adamın yanındaki kıza Frick'in servetinin, toplu sözleşme talebiyle greve gittiklerinde öldürülen işçilerin kanları üzerine kurulduğunu anlatıyordu.
Wolfe omuzlarını kaldırdı. Bazıları da Rockefeller'in milyonlarının üzerinde, maden işçilerinin kanlarının lekeleri olduğunu söylerler. Ama elli yaşında dünyanın en zengin insanı haline geldiğinde, John Davison Rockefeller aynı zamanda büyük bir hayırseverdi. Tıbbi araştırmalar ve diğer sosyal amaçlı çalışmalar için tam altı yüz milyon dolar vermişti. Neyse, konumuzdan epeyce ayrıldık. Konumuz, yemeğe çıktığın kişilerle nerede ve nasıl tanıştığındı.
Eğer ille de öğrenmek istiyorsan, çıktıklarımın tümü de kadındı. akşam derslerinde tanıştığım kadınlar.
Ne tür dersler bunlar?
Jimnastik dersleri.
Vücudunun Barbados'ta olduğundan çok daha zinde ve enerjik göründüğünü, yüzmeni geliştirdiğini, adımlarının da daha esnek, canlı olduğunu fark etmiştim, demek neden buymuş. Teşekkürler. Wolfe'un bunları fark etmesi Suzy'yi çok şaşırtmıştı. Onun başka kadınların vücutlarına dikkatle baktığını görmüştü, ama kendisine de aynı gözle baktığının hiç farkında değildi.
Kahvaltı ederken telefon çaldı, arayan Robert'çi. iyi uyuyup uyumadığını, kahvaltıda ne yediğini ve öğle yemeğini birlikte yiyip yiyemeyeceklerini öğrenmek istiyordu.
Kusura bakma, öğle yemeğine çıkamam dedi Suzy, kesin bir sesle. Ancak yarım saatlik bir tatilim var.
Yarım saat mi! Bu adam canavar!
Tersine çok düşünceli bir işveren. Hangi sekreter öğle yemeğinde isterse som balığıyla Chateaubriand yiyebilir?
Sakın bugün öğle yemeğinde Chateaubriand yiyeyim deme, yoksa midende akşam yemeği için Hint yemeklerine yer kalmaz. Yedide seni alırım, tamam mi?
Mantığının sesine karşın Suzy razı oldu.
Robert telefonda çene çalmayı dakikalarca sürdürdü, ta ki Suzy, Robert artik telefonu kapatmam gerek, işine gecikiyorum, diyene kadar.
Tamam, yedide görüşürüz, a bientot!
Ama Suzy o akşam onunla birlikte olamadı, çünkü öğleye doğru Wolfe'la birlikte Toronto' ya uçuyorlardı. Robert'in oteline bıraktığı mesajda nereye gittiklerini bildirmemiş, yalnızca bir sure New York'ta olamayacaklarını belirtmişti.

İlk kez ailesini ziyaret etmeye gittiğinde Suzy yedi aydır Wolfe'un yanında çalışıyordu. Bu ziyaretinde artik gerçek evinin Brockthorpe'taki, ailesinin yaşadığı ev olmadığını anladı.
Artik o da, patronu gibi bir dünya vatandaşı olmuştu, kendini New York ya da Paris'te, küçük Yorkshire kasabasında olduğundan çok daha rahat hissediyordu.
iyi vakit geçirdin mi? diye sordu Wolfe, tekrar Londra'da buluştuklarında.
Evet, teşekkürler.
Ama gerçekte, döndüğüne memnundu. O uzun hafta sonu boyunca eski arkadaşlarıyla geçirdiği saatler bir düş kırıklığı ve eğer dürüst olması gerekirse, can sıkıntısıyla sonuçlanmıştı.
Londra'dan Brüksel'e, oradan da Paris'e uçtular. Orada Suzy, Wolfe'un anneannesinin seksen ikinci yaş gününü kutlama partisinin hazırlıklarını yürüttü. Yaşlı kadının solgun, ama hala cin gibi keskin, mavi gözleri vardı. Zaman zaman Suzy, kadının. onun patronuna olan duygularını anlamasından bile endişe ediyordu.
Paris'e bir başka gelişlerinde Suzy sokakta Robert'e rastladı. O gece birlikte yemeğe çıktılar. Paris'te kaldığı surece genç adam sürekli ona kur yapmayı sürdürdü. Bir akşam ustu, kefelerden birinde otururlarken Robert gülümseyen gözlerle ona baktı.
Seninle hiçbir yere varamayacağım, öyle değil mi, cherie?
Her ikisi de, onun ne demek istediğini biliyorlardı. Suzy onunla hoşça vakit geçiriyor, ondan dostça hoşlanıyordu, ama hiçbir zaman onunla yatmayacaktı.
Başını iki yana salladı genç kadın. Korkarım, öyle, dedi.
Yemek yedikten sonra, Robert onu otele bıraktığında, Suzy onu bir daha göremeyeceğini biliyordu. Robert'in yaşamında platonik arkadaşlıklara, Suzy'nin yaşamında da gelişigüzel ilişkilere yer yoktu.
Wolfe'un hareminin ikiye indiğini Suzy, Hannah'dan öğrendi.
Patronundan hafta ortasında, Hannah'yla buluşmak için bir günlük izin almıştı. Hannah'yla kocası George, Manhattan'a bir gün önce gelmişler, Suzy onlarla tiyatroya gitmiş, sonra da birlikte aksam yemeği yemişlerdi.
Ertesi gün George'un isleri olduğundan iki kadın baş basa dolaşma ve vitrinlere bakma olanağını buldular.
New York'u özlüyor musun? diye sordu Suzy, mağazaların vitrinleri boyunca caddede yürürlerken.
Yo, hayır, hiç özlemiyorum. Şey, belki günde on dakika kadar filan özlüyorum, diye düzeltti Hannah, gülümseyerek. Burasını bir daha hiç görememeyi dünyada istemezdim, ama burada yasamayı da aynı ölçüde istemem artik. Bunun nedeni Bostan'ın buradan daha güzel bir kent olması değil, neden yalnızca yeni yaşam biçiminin güzelliği.Suzy'nin koluna girip

www.CepSitesi.Net

dostça sıktı. Bir ev kadını olmaktan çok mutluyum. Büro işini zerrece özlemiyorum.
Sanırım George ve üç oğlana bakmak, en az sekreterlik kadar yorucudur.
Belki de, ama yine de önemli bir fark var. şimdi kendim işin, kendi evim, kendi yaşamım için çalışıyorum. Eskiden çalışma programımı Wolfe çizerdi, şimdi ise ben planlıyorum. Wolfe'san söz açılmışken, Dena Sawyer'la arasında ne geçti? Ayrılmalarının nedenini biliyor musun? Ayrıldıklarını bile bilmiyorum. Emin misin?
Tabi. Bir sure önce olmalı. Ben de haberi kuaförümde bir magazin dergisinden okudum.
Artik Dena başka biriyle çıkıyormuş. Oysa Wolfe'la birlikteyken böyle bir şey yapması olanaksız. Onun yemek rezervasyonların, çiçek siparişleri gibi şeyleriyle sen uğraştığına Gore, senin bilmen gerek. Onu ne zaman postaladı acaba?
Haklısın, o tür işlerini ben yapıyorum ve bir süredir kadınla ilgili böyle işler çıkmayınca, Mrs. Sawyer'ın yolculukta filan olduğunu düşünmüştüm. Hem belki de Wolfe'u postalayan Mrs. Sawyer'dir, ne biliyorsun?
Benim kanıma Gore de, kadının onunla evlenme çabalarından Wolfe bıktı.
Acaba Mrs. Sawyer'ın yerini kim alacak? ilk basta senin bundan haberin olmaz çünkü önceleri çiçekleri ve armağanları kendi seçer. Bu yalnızca hesap cüzdanından anlaşılabilir.
Ne var ki, zaman geçti, Mrs. Sawyer'ın yerini kimse almadı.
Suzy'nin sürekli islerinden biri de, Wolfe'un kırmızı kalemle işaretlediği gazete haberleri ya da makaleleri kesip arşivlemekti.
Wolfe'un büyük ilgi gösterdiği bir teknolojik gelişme de, suyun, uçak ve otomobil yakıtı olarak sıvı hidrojene dönüştürülmesi çalışmalarıydı. Bu çalışma tamamlandığında, Wolfe'un Suzy'ye anlattığına Gore, dünya ekonomisinde bir devrim yaratacaktı.
Bir öğleden sonra Suzy yine buna benzer bir araştırma yaz ismi kesiyordu ki, Wolfe odaya girdi. Bu gece bos musun, Susan?
O gece jimnastik çalışması olmasına rağmen, Evet, dedi genç kadın.
Bir tanıdığım bugün ansızın New York'a geldi. Kendisi ve karısıyla birlikte yemek yememi istiyor. Kadın üçüncü karısı, ondan da en az otuz yaş genç ya kafasında beyni yok, ya da ben daha varlığını tespit edemedim. Acaba bir dörtlü oluşturabilmemiz için yemeğe benimle gelir misin? Böylece kadın tek konusu olan modadan seninle konuşur, ben de adamla doğru dürüst iki laf edebilme olanağını bulurum.
Memnuniyetle, dedi Suzy. Ne zaman hazır olmamı isterdin?
Saat yedide yemekten önce birer içki almak için buraya gelecekler. Yemek için nerede yer ayırttığını sormadım, ama dans pisti yoksa ora-dan bir gece kulübüne gideceğiz. Karısı dans diye deli olur, Boris de onun her istediğini yerine getirir. Hatırladığıma Gore sen de dans etmeyi seviyordun.

www.CepSitesi.Net

Evet, dedi Susan. Bu arada, Pine Cay'deki partide giydiği poplin elbisenin bir New York gece kulübü için uygun olmayacağını düşünüyordu. Erkekler smokin mi giyecekler? hayır, ama Charlene süper giyinecektir. Her zaman öyle giyinir. Her şeyden önce, doğal servetini ve Boris'in en son armağanı olan mücevherlerini göstermek için olağanüstü dekolte bir giysi seçecektir. Hay Allah, gece giysim yok. Eğer bu dosyayı yarma bırakmama izin verirsen çarşıya çıkıp bir şeyler almam gerekecek.
Wolfe hemen cevap vermedi, bir sure düşündü. Sonra Suzy'yi çok şaşırtan bir şey söyledi. Ben de seninle geliyorum.
İş ilişkilerinin bir parçası olan o geceki yemek için seçeceği giysiyi denetlemek istiyorsa, Suzy'nin buna karşı yapabileceği bir şey yoktu. Beş dakika kadar sonra kapıdaki görevli, Taksi çağırayım mı Mr. Vyner? diye soruyordu.
Yo, teşekkürler, uzağa gitmiyoruz.
Az sonra güneye, Park'ın köşesindeki Grand Army Plaza'ya doğru yürüyorlardı. Suzy oradan 59. sokaktaki, nispeten ucuz butiklere doğru sapacakken Wolfe onu dirseğinden tutup Beşinci Cadde boyunca dosdoğru yürümeye zorladı. İki blok sonra caddenin batı yakasına geçtiklerinde, Suzy, Manhattan'ın en seçkin iki butiğinden biri olan Henry Bendel'e gittiklerini anladı. Buraya yalnızca jet sosyetenin güzel kadınları gelirdi.
Ama Wolfe, ben buradan elbise alamam, diye karşı çıktı Suzy, butiğin girişinde.
Neden?
Bu butik bütçemin olanaklarının tümüyle üstünde.
Ama benimkinin değil.
Suzy olduğu yerde kalakaldı. Benim elbisenin parasını vermene izin veremem
Saçmalama, dedi Wolfe, sabırsız bir tavırla. Uçak biletlerinin parasını ödememe karşı çıkmıyorsun ama. O farklı.
Hiç de farklı değil. Bu gece olağan işlerinin dışında bir şey yapmanı istedim senden. Giyecek uygun bir giysin yok, öyleyse bunu sağlamak benim görevim.
Ama Bloomingdale'de çok daha ucuza ve son derece uygun bir giysi bulabilirim.
Benim orada hesabim yok. Haydi gel. Bir saatten az bir sure sonra butik kapanacak. Bunları söyledikten sonra Suzy'yi kolundan tutup butikten içeri soktu.
Asansörle gece giysileri reyonuna çıkarlarken, Wolfe onun kulağına eğilip, Bu gece seni sekreterim olarak tanıştırmayacağım. Charlene kendisinden daha parlak bir kadınla birlikte olmaktan nefret eder ve bütün keyfi kaçar. Bu da Boris'i tedirgin eder. Bir gecelik en az Charlene kadar kuş beyinli bir kadın rolü oynamanın senin için bir sakıncası var mı? diye sordu.

Wolfe'un soluğu sıcacıktı. Suzy başını hafifçe ondan yana döndürerek cevap verdi.
Elbette yok, ama işimi sorarsa ne diyeceğim?
Soracağından kuşkuluyum. Hiç durmaksızın kendisinden söz eder. Sana herhangi bir şey sorarsa, bu ya ojenin markasıyla ilgilidir, ya da saçını nerede yaptırdığınla.
Eğer arkadaşın söylediğin kadar akılıysa, nasıl bu kadar aptal bir kadına dayanabiliyor?
Boris onunla entelektüel nitelikleri nedeniyle evlenmedi. İlk karısı, patronunun evde kalmış kızıydı, iş yaşamındaki ilk atılımını sağladı. O öldükten sonra, başarısını pekiştirmesine yardımcı olan çok akilli bir iş kadınıyla evlendi. Charlene ise, onun zevk aracı işlevini gören üçüncü karisi. Boris'in, kendisini genç ve seks açısından güçlü hissetmesini sağlıyor.
Kendisinden daha genç bir erkek için onu terk edeceğinden korkmuyor mu?
Charlene de yaslı bir erkeğin biricik sevgilisi olmaktan hoşlanıyor. Şimdiye kadar hiç başını çevirip daha genç bir erkeğe bakmadı. Onun heyecan ihtiyacını 'Van Cleef and Arpels' karşılıyor, dedi Wolfe. Sözünü ettiği, az önce önünden geçtikleri ünlü mücevherciydi.
Suzy daha önce bu butikte dolaşıp fikir edinmek için giysilere bakmış, ama satıcı kadınlar onun alıcı olmadığını anladıklarından en küçük bir ilgi göstermemişlerdi, Oysa şimdi, yanımda Wolfe
Vyner'i görünce Suzy'ye bambaşka bir ilgiyle bakıyorlardı.
Bunlardan biri, Tünaydın, Mr. Vyner. Size yardım edebilir miyim? diye sorarak yanlarına geldi.
Bir akşam yemeği ve gece kulübü için uygun bir elbise arıyoruz. dedi Wolfe.
Tabii. satıcı kadın deneyimli gözlerini Suzy'nin bedeninde gezdirdi.
Düşündüğünüz belirli bir renk var mı?
Suzy, Siyah, dedi.
Wolfe, Kırmızı, dedi ayni anda.
Kırmızı mı? diye şaşırarak tekrarladı Suzy. Hiç bu renk giymemişti.
Kırmızı, diye yineledi Wolfe. Parlak kırmızı değil, mat bir kırmızı, pembe safir renginde.
Suzy, 'pembe safir' diye bir şey duymamıştı. Galiba satıcı kadın da duymamıştı, ama belli etmedi. Nazik bir sesle, Buyurun oturun, size birkaç parça getireyim. Bedeniniz sekiz mi?
Suzy başıyla onayladı. Wolfe oturup bacak bacak üstüne attı, Suzy'den çok daha rahat görünüyordu. Genç kadın, onun, giysi parasını ödemesini hala içine sindirememişti. Elbette bu pahalı yerden alışveriş edecek mali olanakları vardı Wolfe'un, ama yine de son moda giysileri, daha ucuz taklitlerinin satıldığı sıradan butiklerden almak varken. Burada büyük paralar ödenmesi Suzy'ye ters geliyordu.
Satıcı kadın beş aynı elbiseyle geldi, ama bunlardan hiçbiri kırmızı değildi.

Ne yazık ki, istediğiniz renkte ve hanımefendinin bedenine uygun elbise bulamadık, Mr. Vyner. Bunları dener miydiniz? Örneğin şu açık mavi sari saçlara çok iyi gider.
Suzy ilk dört elbiseyi giydi, ama hiçbiri üzerinde gerçekten güzel durmadı. Wolfe da beğenmemişti. Suzy'nin her elbiseyi giyip soyunma odasından çıkışında bir göz atıyor, sonra başını iki yana sallıyordu. Sonunda elbiseleri beğenmemesinin suçunu kendisinde aramaya başladı Suzy. Belki de kendisiydi bu elbiselere yakışmayan. Dena Sawyer'ın üzerinde bunlar kim bilir ne güzel duruyordu! Üstelik satıcı kadınların Wolfe'u çok iyi tanımaları, onun buraya Dena Sawyer'la sık sık geldiğini de gösteriyordu.
Beşinci elbiseyi denemek üzereydi ki, başka bir kadın, elinde koyu pembeye çalan mat kırmızı renkte, ipek şifon bir elbiseyle göründü.
Ah, 'demek buldunuz, Mrs. Miller. Ama ben Vfcracw'
bu Halston kreasyonu elbisenin satılmış. olduğunu sanıyordum, dedi Suzy'ye bakan görevli.
Müşteri geri göndermiş, kocası beğenmemiş. Aslında üzerinde gerçekten iyi durmamıştı. Bu elbise gerçekten çok düzgün ve biçimli bir vücutta güzel durur.
Bu hanımefendi çok güzel bir vücuda sahip, eminim onun üzerinde kusursuz duracak. Üstelik rengi de tam Mr. Vyner'ın isteğine uygun.
Askıda, elbisenin, göz alici rengi ve çok güzel incecik kumaşı dışında pek fazla bir özelliği yokmuş gibi duruyordu.
Soyunma odasında satıcı kadın, elbisenin ihtiyaç göstermediğini söyleyerek, Suzy'den sutyenini çıkarmasını istedi. genç kadın uysallıkla istenene uydu. Elbiseyi başından geçirdi. Ender bulunur güzellikteki kumaş, kabul etmek zorundaydı ki, polyester ya da herhangi bir sentetik kumaştan çok farklı duruyordu üstünde. satıcı kadın gerekli yerlerini düzeltip, elbiseyi üzerine yerleştirirken, Suzy'nin arkası aynaya dönüktü. Beli tam oturuyor, kalçalarını sıkı sıkı sarıyor ve diz boyundaki etekleri kalçasının hemen aşağısında geniş bir yelpazeyle açılarak iniyordu. Suzy aynaya doğru döndüğünde elbisenin neredeyse midesine kadar inen yakasının ne kadar açık olduğunu gördü. Göğüslerinin büyük bir bolumu açıktaydı.
Yo, bu benim tarzım değil! dedi telaşla. Hayır, kesinlikle değil
Soyunma odası, Wolfe'un oturduğu yere çok yakındı ve genç adam besbelli söylediklerini duymuştu. Sesini hafifçe yükselterek seslendi: Dışarı çık da buna ben karar vereyim!
Bence üzerinizde nefis durdu, dedi tezgahtar kadın.
Tedirgin ve rahatsız olan Suzy'yi neredeyse iteleyerek dışarı çıkardı. Göğüslerini kapatma güdüsüyle Suzy'nin iki eli de açık yakasındaydı. Wolfe'a birkaç metre yaklaşıp önünde durdu.
Wolfe şöyle bir baktıktan sonra, Arkanı döner misin? dedi.

O sırada yakınlarda bir telefon çaldı. satıcı kadın izin isteyip telefona bakmaya gitti şimdi tekrar önünü dön, dedi Wolfe. Ve ellerini aşağı indir. Suzy, isteksizce söylediğini yaptı, Wolfe'un kara gözleri açık V yakada dolaşırken, yanaklarına ateş bastığını hissediyordu.
Kusursuz, dedi Wolfe. Rengiyle, biçimiyle kusursuz! Buna uygun ayakkabın var mı?
Siyah bantlı ayakkabılarım var.
Yüksek topuklu mu?
Orta yükseklikte.
Wolfe başını salladı. Lame daha iyi olacak satıcı kadın geri donmuştu. Wolfe elbisenin hesabına geçirilmesini söylediğinde yüzü aydınlandı.
Sen üzerini değiştirirken ben de ayakkabı reyonuna bakacağım, dedi Wolfe. Kaç numara giyiyorsun?
Amerikan ölçülerine göre yedi.
Suzy onu ayakkabı reyonunda bulduğunda Wolfe çoktan bir İtalyan ayakkabı seçmişti bile, incecik bantlı açık bir ayakkabıydı bu, ama Suzy'nin o güne kadar hiç giymediği kadar yüksek topukluydu.
Suzy giyip biraz dolaştıktan sonra, Bunlar güzel, dedi Wolfe. Bunlara uygun çantanız var mı? diye sordu satıcı kadına.
vardı elbette. Lame, portfoy biçiminde son derece zarif bir gece çantası!
Ve bir de açık ayakkabılar için yapılmış çorap Lütfen, en incesinden, diye ekledi Wolfe, çantayı onayladıktan sonra.
Yukarı kattan gelen satıcı kadın Wolfe'un faturayı imzalamasını bekliyordu.
Bir öneride bulunabilir miyim, efendim? Elbiseye uygun bir ruja ne dersiniz? Giysi alışılmamış, bir kırmızı, ama eminim kozmetik reyonu uygun rengi bulacaktır size.
Mağazanın kapanmasına beş dakika kala ellerinde paketlerle çıktılar. Elbise ve diğer paketler Wolfe'un elindeydi. Suzy'ye ise, içinde bir Lancome ruj ve bir şişe Magie noire parfümün bulunduğu küçük paketi taşımak kalmıştı.
Pierre Oteli'nin beş dükkanlık bir alışveriş merkezi vardı: Bir gazete, dergi ve kitap dükkanı; bir çiçekçi; bir kuaför; bir güzellik salonu ve 1881 yılında Sotirio Bulgari adındaki Yunanlı bir kuyumcunun kurduğu, dünya çapında ünlü Bulgari'nin, Manhattan subesi.
Otele döndüklerinde, asansöre doğru yürüyecekleri sırada Wolfe, Suzy'ye dönüp, Sanırım saçlarını yaptırman gerekecek, dedi.
Genellikle kendim yaparım. Önceden randevu almadan otelin kuaföründe benimle ilgileneceklerini sanmam.
Seni alırlar, dedi Wolfe, güvenle. Bence bu gece saçını açık bırakman yerinde olur. Kuaför, senden çok daha kısa sürede yapar saçlarını.
Gerçekten de, onun koruyuculuğu altında olanlar için otelde hiçbir şey olanaksız değildi. Her isteği hemen yerine getiriliyordu. Ama Wolfe kuafore gitmesi için hemen bırakmadı Suzy'yi.

www.CepSitesi.Net

İlk önce mücevherciye girdiler. Suzy, mücevhercinin vitrini önünde sik sik durur, bu eşsiz güzellikteki takıları seyrederdi. Otelden içeri girip çıkarken gördüğü mavi gözlü, yakışıklı adamın, şirketin kurucusunun torunu, Nicola Bulgari oldugunu bilirdi. Nicola Bulgari, şirketin New York şubesinin yöneticisiydi, ancak o akşam ortalarda görünmüyordu. Onun yerine zarif, orta yaşlı bir kadin ilgilendi onlarla.
Wolfe, Suzy'yi şaşkına çeviren bir şey söyledi. Bu gece Mrs. Walker'ın takması için bir kaç parça ödünç verebilir misiniz?
Elbette Mr. Vyner. Kadın, Wolfe'un elindeki paketleri fark etti. Yeni elbiseyle mi takacak? Modeli ve rengi görmek isterim. Giysilerle mücevherler birbirini tamamladığı surece güzeldir.
Kutunun kapağını açtıklarında elbisenin üst kısmı görülebiliyordu, tümüyle çıkarmalarına gerek kalmadı.
Bunu beğenir miydiniz, Mrs. Walker? Kadın elindeki kutunun içinde nefis bir inci gerdanlık tutuyordu. Gerdanlığın ucunda, küçük incilerle çevrilmiş iri kırmızı bir taştan bir pandantif vardı.
Bu harikulade bir şey! dedi Suzy. Soluğu kesilmişti. Müthiş pahalı bir şey olmalıydı. Bunlar yakut mu? incilerin arasına yerleştirilmiş küçük taşları ve büyük pandantifi gösterdi.
Hayır, pembe safir. Pandantif sekiz kırat ve ender bulunan bir renkte. Sanki elbiseniz için özel yapılmış. Bu arada, Mr. Vyner, sizin için bir padparadgah daha bulduk, eğer buradaysanız, gelecek hafta görebilirsiniz.
Burada olacağımı sanıyorum. Wolfe Suzy' ye döndü. Padparadah, Sinhala dilinde lotus çiçeğine verilen ad. Sri Lanka'da, kutsal sayılan bir lotus türü var. Çok güzel bir kavuniçi renginde. Mr. Bulgari'nin benim için topladığı taşlar, adini bu lotus çiçeğinin renginden almış.
Dünyadaki padparadah'ların en güzeli, Doğa Tarihi Müzesi'ndeki Morgan galerisinde sergileniyor, dedi kadın. J.P. Morgan'in koleksiyonunu gördünüz mü, Mrs. Walker?
Suzy başını iki yana salladı. Görmemişti, ama ünlü koleksiyoncu, multimilyoner işadamı John Pierpont Morgan'ın adini duymuştu.
Orta yaslı, zarif kadın sözlerini sürdürdü. Tiffany'nin taş uzmanı, Morgan için yeni bir koleksiyon yapmış. İçlerinde Hint Yıldızı ve Kuzey Rüzgarı adlı taşlar da var. Bu yeni koleksiyonu görmelisiniz, Mr. Vyner.
Tehlikeli bir öğüt, dedi Wolfe gülümseyerek. Son kez gittiğimde padparadah'a tutuldum, dünyadaki safirlerin en az bilineni ve en ender olanı. Üstelik bu, yeni zenginlere ya da mücevheri bir yatırım aracı olarak görenlere göre bir safir değil. Ancak tasın güzelliğine, estetik değerine önem veren biri için anlamlı, dedi kadın. Gerdanlığı beğendiniz mi, Mrs. Walker, yoksa başka parçalar da çıkarayım mı? Kadın soruyu ikisine birden sormuştu, ama Suzy, Wolfe'un cevaplandırmasını bekledi.
Bu çok güzel, dedi Wolfe.

Küpe de ister miydiniz? Mrs. Walker'ın kulaklarındaki küpeler bu gerdanlık için çok küçük.
Gerdanlığa uygun bir çift küpe de aldıktan sonra mücevherciden çıktılar.
Tamam, artik saçını yaptırmaya gidebilirsin, dedi Wolfe. Mücevherlere ben göz kulak olurum, ayrıca elbiseni kutusundan çıkarıp asması için bir kat hizmetçisi de gönderirim.
Binlerce dolar değerindeki mücevherlerin güvenliğinden kendisinin sorumlu olmadığını öğrenince rahatlayan Suzy, güzellik salonuna yöneldi.
Saçları yıkanırken Suzy, Wolfe'un podparodah'ları, yalnızca seçkin bir koleksiyon sahibi olmak için mi, yoksa yaşamındaki kadınlardan birisi için nadide bir gerdanlık hazırlatmak amacıyla mı topladığını düşünüyordu.
Ama bir erkeğin kalıcı bir ilişki kurmaya niyetli olmadığı bir kadına böylesine pahalı bir armağan vermesi akla yakin gelmiyordu.
Aslında boşanma oranının çok yüksek olduğu bir çağda hiçbir beraberliğin kalıcılığı güvence altında değildi. Ama Suzy'nin içinde öyle bir duygu vardı ki, eğer Wolfe evlenecek olursa, bunun ömür boyu sürecek bir evlilik olacağını seziyordu.
Onun günün birinde evlenebileceği düşüncesi panikle karışık, yakıcı bir acı yarattı içinde. Yoksa lotus rengindeki bu nadide taşları geleceğin Mrs. Vyner'ı için mi topluyordu. Kuşkusuz bu kadın, serveti için ona varisler doğuracak, büyük bir titizlikle seçilmiş, olağanüstü bir kadın olacaktı.
Wolfe'un, Atlantik'in her iki yakasından birinden, sosyetenin seçkin bir güzeliyle evleneceğini açıkladığı gün artik onunla çalışamayacağını biliyordu Suzy. Çünkü bu, hiçbir zaman gerçekleşmeyeceğini bildiği düşlerine kesin bir son verecekti. Bu düş, günün birinde Wolfe'un onu becerikli bir sekreter olarak değil, varlığı için, yaşaması için vazgeçilmez bir insan olarak göreceği umudu üzerine kurulmuştu.
Bunun hiçbir zaman olmayacağını biliyordu. Ama onu seviyordu ve dört elle sarılacağı bir küçük umuda ihtiyacı vardı. Lady Belinda'yı, ya da Madame Dupont'u kabul edebilirdi, ama bir eşi kabul etmesi olanaksızdı. Bir kez evli bir erkek olursa, artik onu tümüyle yitirmiş demekti.
Saçları fönle biçim verilemeyecek kadar gür ve uzundu. Bu nedenle iri bigudilerle sarıldı ve kurutma aygıtının altına oturtuldu. Neyse ki, bir gece önce manikürünü kendisi yapmıştı, tırnaklarıyla uğraşmaları gerekmedi.
Daha sonra tuvalet masasına oturduğunda özenli bir makyaj yaptı. Önce pürüzsüz cildine ince bir fondoten sürdü, sonra allıkla yanaklarına renk verdi.
Göz kalemi, far ve rimel kullanarak gözlerini belirginleştirdi. Kuaförde saçlarını çok güzel yapmışlardı. İri dalgalar halinde omuzlarına dökülüyordu.
Son olarak dudaklarına pembe safir rengindeki ruju sürdü. Ruj yağlı ve yumuşak olduğundan dudaklarını daha parlak gösteriyor, dolgun biçimlerini daha da vurguluyordu.

Suzy'nin üzerinde şimdi yalnızca küçük bir bikini vardı. Parfüm şişesini çıkardı, kulaklarının arkasına, boynuna, dirsek içlerine ve küçük, dik göğüslerinin altına sürdü.

Pine Cay'de, çoğu kadınların yaptığı gibi sütyensiz güneşlenmemişti, bu nedenle göğüslerinin üzerinde bikinisinin sütyeninden kalan üçgen biçiminde daha açık renk izler vardı. Ancak elbiseyi giydiğinde bunlar görünmüyordu.

Magie Noire'dan dizlerinin altına, bacaklarının arasına da sürdü. O güne değin hiç Fransız kokusu sürmemişti. Yorkshire'in kuzey kırsal kesimlerinde, Suzy'ninki gibi ailelerde kadınlar genellikle ucuz kolonyalar ve kokulu pudralar kullanırlardı. Oysa parfümeri reyonundaki satıcı kadının, Suzy'nin iki bileğine sıktığı iki ayrı parfümden biri olan ve Wolfe' un seçtiği bu koku, dünyanın sayılı Fransız parfümlerinden biriydi.

İncecik çorabını giyerken kaçırmamak için büyük özen gösterdi. Yüksek topuklu. ince bantlı lame ayakkabılarını giydikten sonra, alışmak için odanın içinde bir süre dolaştı. Sonra, oda hizmetçilerinden birini çağırdı, elbisesini giyerken yardım etmesini rica etti.

Gelen, Suzy'nin zaman zaman sohbet ettiği, orta yaşlı, Mary adında bir kadındı.

Aman Tanrım, ne kadar güzelsiniz dedi kadın hayranlıkla, elbiseyi giydirdikten sonra. Bu gece özel bir yere mi davetlisiniz?

Yemeğe çıkıyoruz, ama nereye gideceğimizi bilmiyorum.

Çıktığınız kişi sizi gördükten sonra mutlaka 'Dört Mevsim'e götürür. Burada kalan varlıklı müşterilerin genellikle tercih ettikleri çok seçkin bir restorandır.

Çok teşekkürler, Mary, dedi Suzy, işi bittikten sonra. Ve kadının önlüğünün cebine bir miktar bahşiş koydu.

Ben size teşekkür ederim, Mrs. Walker. Güzel bir gece geçirmenizi dilerim.

Suzy'nin gece üzerine alacağı özel bir şeyi yoktu. Ama açık bej yağmurluğunu, daha zarif ve ipeksi pırıltılar saçan, ince kumaştan dar pardesü ile değiştirmişti.

Suzy'nin gece üzerine alacağı özel bir şeyi yoktu. Ama acık bej yağmurluğunu, daha zarif ve ipeksi pırıltılar saçan, ince kumaştan bir pardösü ile değiştirmişti.

Bati dünyasının en lüks otellerinde aylar geçirdikten sonra her zengin kadının ille de geceleri kürk giymediğini görmüştü. Bazıları kadife pelerin, bazıları brokar ceket ya da güzel kumaşlardan yapılmış ince yağmurluklar giyiyorlardı. Suzy gösterişli kürklerden çoğunu beğenmemiş, bunları giyen kadınların giyimlerini de zevkine uygun bulmamıştı.

Patronunun katına çıkmak üzere asansöre bindiğinde sanki yüreğinde binlerce kelebek kanat çırpıyordu. Bunun gerginlikten değil, heyecandan olduğunu da biliyordu. Yaşamında heyecanla beklediği son gece, yıllar önce Chris'le gittiği, Gene Çiftçiler Kulübü'ndeki yemekti. Yemekten sonra Chris

www.CepSitesi.Net

onu eve bırakmış. ve Suzy'nin umutla beklediği gibi arabanın içinde onu uzun uzun, tutkuyla öpmüştü.
O gece, herkes ne kadar güzel olduğunu söyleyip durmuştu. Oysa Suzy o zamanlar, şimdi olduğundan en az dört beş kilo daha topluydu. Üzerindeki elbise de bunu saklayacağı yerde, iyice ortaya çıkaran, modası geçmiş, sıradan bir elbiseydi.
Şimdi ise, aradan yıllar geçtikten ve kuşkusuz çok daha olgunlaştıktan sonra, yaşamında hiç bu geceki kadar güzel olmadığını biliyordu. Acaba Wolfe ona en çok yakışan rengin kırmıza olduğunu nereden anlamıştı? Kendisinin aklına gelebilecek en son renkti oysa. Kırmızının çok iddialı bir renk olduğunu düşünür, üzerinde fazla sivri duracağına inanırdı. Oysa kırmızı ona çarpıcı bir ışık vermişti.
Wolfe'un dairesine servis kapısından girdi. İç kapıyı vurduğunda saat yediye tam beş vardı.
İçerden gene adamın sesi geldi. Girin!
Yine böyle odasına girdiği ve daha tam başlamamışken yeni işini kaybetmekten kıl payı kurtulduğu bir yıl öncesini hatırladı. Şimdi, kapıyı açmadan önce kısa bir tereddüt geçirdiği şu an, çok daha değişik bir heyecan duyuyordu.
İçeri girdiğinde Wolfe elinde bir içki bardağıyla sehpanın üzerindeki tabaktan bir zeytin almak için eğilmişti. Üzerinde yeni, ya da daha önce Suzy'nin hiç görmediği bir takim elbise vardı.
Wolfe kır giysilerini İngiltere'den, spor giysilerini Fransa'dan, yazlıklarını Amerika'dan alırdı. Takim elbiselerinin çoğunu da Gregorio Luzzi dikerdi. Gregorio Luzzl, Roma'nın usta terzilerinin birliği olan Accademia Nazionale Sartori'nin başkanıydı ve müşterileri arasında devlet başkanları, krallar, film yıldızları, orkestra şefleri bulunuyordu.
Suzy, bunlardan hiçbirinin Wolfe kadar giydiğini üzerine yakıştıramaya cağını duşundu, hayranlıkla.
Wolfe doğruldu. Ona bakmak için dondu. Suzy ona doğru yürürken, genç adamın siyah gözleri ağır ağır ayaklarından başlayarak yukarı doğru çıkmaya başladı. Ama bu kez, daha önceleri olduğu gibi hiçbir özellik taşımayan, kayıtsız, rasgele bakışlar değildi bunlar; gözleri bacaklarında, kalçalarında, ince belinde ve göğüslerinde dolaşırken öncekilerden çok farklı bir pırıltı vardı gözlerinde.
Suzy kanepeye doğru yürürken Wolfe'un gözleri artik saçlarında ve yüzündeydi. Suzy, onu ilk gördüğü andan itibaren ilk kez gözlerinde arzunun yakıcı alevini fark etti. En sonunda onu başarılı bir sekreter olarak değil bir kadın olarak görüyordu, sahip olabileceği bir kadın...
İnşallah saclarım istediğin gibi olmuştur.

Tam istediğim gibi. Yalnızca saçların değil... her şeyin. Bakışları saclarından dudaklarına, oradan da göğüslerinin gergin yuvarlaklığına kaydı, Sana içki olarak ne vereyim?
Kasis var mi?
Hem de Dijon'dan, 'Heritier Guyot'nun kasisi.
O zaman bir Kir alayım. Bu, Suzy'nin Robert'den öğrendiği bir Fransız aperatifiydi. Yarım bardak kasis, yani frenk üzümü likörü, yarim bardak da beyaz şarap ya da beyaz vermutla yapılıyordu. Robert'in anlattığına Gore, Dijon belediye başkanı olan ve ikinci Dunya Savasi'nın direniş hareketi kahramanlarından bir rahibin bulusuydu.
Wolfe bardağını sehpaya bıraktı, zeytini yedikten sonra onun içkisini hazırlamaya koyuldu. Az sonra kendisine uzattığı bardağın içindeki hava kabarcıklarını görünce aperatifi köpüklü şarapla yaptığını sandı Suzy. Oysa, Bu, Kir Boyale, şampanya ile yapılır, dedi Wolfe.
Teşekkürler.
Suzy küçük bir yudum aldı. Bu gece çok dikkatli içmesi, ölçüyü kaçırmaması gerektiğini biliyordu. Gerdanlığını takayım mı?
Gerdanlık masanın üzerindeki kutusunun içinde duruyordu hala. Wolfe bunu aldı, arkasında durup boynuna geçirdi. Pandantif göğüslerinin arasına doğru kaydı. İncilerin tenindeki serin dokunuşuna karşılık, Wolfe'un parmakları sıcacıktı. Genç adam küçük kilidi takti.
El sıkışmaları dışında bu ona ilk dokunuşuydu. Suzy iliklerine kadar ürperdiğini hissetti. Ellerini omuzlarına koysa, onu kendisine çevirip öpseydi. Keşke böyle bir şey olabilseydi!..
Oysa Wolfe ellerini çekip küpelerin kutusunu uzattı ona. Suzy bardağını sehpaya bırakıp küpeleri takmak için duvarda asili, tepesinde George Washington'ın bir portresi kazılmış aynanın önüne doğru yürüdü.
Artık Wolfe'un, resim yanında antika ayna koleksiyonu da yaptığını biliyordu. Bu ayna eski Amerikan yapımı, zarif ve değerli bir antikaydı. Küpeleri kulaklarına takarken acıyla düşündü. Kim bilir kaç kadın onun önünde, bu aynaya bakarak özel bir gece için hazırlanmıştı? Keşke Wolfe'tan bu gece bir fotoğrafını çektirmesini isteyebilseydi! Tüm yasamı boyunca bu kadar güzel olamayacağını biliyordu. Bulgari incileri, güneşte yanmış altın. rengindeki teninin üzerinde pırıl pırıl parlıyorlardı.
Telefon çaldı, Wolfe açtı. Lütfen yukarı gelmelerini rica eder misiniz?
Suzy aynanın önünden uzaklaştı, gene adamın, göğüslerinin arasında duran pandantife ' baktığını gördü. O anda göz göze geldiler. Wolfe' un gözlerinde hala o arzulu bakışlar vardı.
Suzy bardağını alıp içkisini yudumlarken, eğer bu gecenin sonunda Wolfe kendisine yaklaşma girişiminde bulunursa, direnmeyeceğini biliyordu.
Tüm ailesini, Alix'i, Hannah'yi şoke edecek bir plan kafasında oluşmaya başlamıştı.

YEDİNCİ BOLÜM

Boris Kashevsky kısa boylu, dazlak kafalı, şişmanca bir adamdı. Gene karısı ise ondan en az on santim kadar uzundu. Bunun nedeni belki kısmen kadının çok yüksek topuklu ayakkabılarıydı.
Ama tanıştırılırlarken Suzy, çıplak ayakla bile kadının kocasının tepesinden baktığından emin oldu. Kadının, aralarındaki boy farkını daha da vurgulamamak için neden daha alçak topuklu ayakkabı giymediğini merak etti.
El sıkışırlarken Suzy, Boris'in özel kreasyon ürünü olan elbisesine, mücevherlerine, yüzüne, saçlarına ve vücuduna dikkatle baktığını fark etti. Belki de adam Wolfe'un, Dena Sawyer'ın yerine edindiği yeni sevgilisi sanmıştı onu.
Oturduktan kısa bir sure sonra erkekler sıvı hidrojen yakıtı üzerine konuşmaya başladılar.
Onları dinlemeye hiç niyetli görünmeyen Charlene hemen Suzy'ye döndü ve elbisesini övdü.
Kimin kreasyonu? Sey... Halston'in. Favorin o mudur?
Pek sayılmaz. Beğendiğim birkaç Amerikalı desinatör var, dedi Suzy. Doğruyu söylüyordu. Anne Klein... Geoffrey Beene... Betty Hanson. Ayrıca İtalyan Laura Biagiotti'yi de çok beğeniyorum. Senin favorin kimdir?
Galiba en çok Yves St Laurent'i seviyorum. Bir de, son zamanlarda Valentino'dan da epey şey aldım.
Charlene'in üzerinde, vücudunu saran, tek omuzdan askılı, siyah, lame bir elbise vardı. Uzun yırtmacından siyah çoraplı düzgün bacakları görünüyordu. Kulaklarında sallanan küçük elmaslar neredeyse birer salkımı andırıyordu. Bileğinde de pırıltılar saçan elmas bilezikler vardı. Geldiğinde üzerinden çıkardığı küçük mink ceket şimdi bir koltuğun üzerinde duruyordu.
Boris'in, rahatlıkla metres olarak tutabilecekken onunla neden evlendiğini merak ediyordu. Balkıda cömertçe sunduğu vücuduna karşılık Charlene'in fiyatıydı evlilik. Boris de bu fiyatı ödemeye razı olacak kadar çok istiyordu onu. Ama yasal evlilik bağı, bu ilişkiye yine de saygınlık kazandırmıyordu, çünkü onları bir arada tutan şeyin para olduğu öylesine açıktı ki...
Charlene giysiler ve moda konusunda gene çalarken Suzy, belki de kadını çok acımasızca yargıladığını duşundu.
Belki de Charlene, hemcinslerinin çogu gibi daha gençken bir erkeği sevmeyi ve onun tarafından sevilmeyi düşlemiş, ama basma gelen bazı şeyler bu düşleri acı bir biçimde suya düşürmüştü.
'Ben de,' diye düşündü Suzy, 'bundan birkaç yıl önce şu anda aklımdan geçenleri kınamaz miydim?'
Wolfe'un kendisini sevmemesi, onun Wolfe'u sevdiği gerçeğinden daha az önemliydi. Ona duyduğu bu aşkı bir biçimde dile getirmeye ihtiyacı vardı,

hatta buna zorunluydu. Eğer bunu yapmazsa ömür boyu içinde bir pişmanlık duyacaktı.
Sonucunda hiçbir şey elde etmese bile, Wolfe' un kollarında geçireceği bir tek gece, tüm yaşamını zenginleştirecek, yaşamadığı, bundan sonra da yasayamayacağı benzersiz bir mutluluğu tattıracaktı ona. Hiçbir zaman onun karısı olamayacaktı, yalnızca bir gecelik kadını olacaktı, ama Wolfe'un tüm diğer kadınlarına verdiği en zengin armağanlardan daha da değerli bir şeye, dünyanın en güzel anısına sahip olacaktı.Belki de hamile kalırdı. Eğer böyle olsa bile bu bir üzüntü değil, mutluluk kaynağı olurdu onun için.
Tabii eğer böyle bir şey gerçekleşirse bunu herkesten saklayacaktı. Ama hamileliğini, doğumunu ve ondan sonraki bir yıllık yaşamını gerçekleştirebilecek kadar para biriktirmişti.
Ondan sonra da yine iyi bir iş bulabilirdi. Artık bekar kadınların anne olması eskisine oranla daha yaygındı. Toplum buna nispeten alışmıştı. Üstelik onun adının başında 'Mrs.' bulunması gibi bir avantajı da vardı. Amerika'da çocuğunun önceki evliliğinden olduğunu sanabilirdi herkes.
Çıkmak için hazır mısınız, kızlar? dedi Boris.
Boris onları 3. Sokak'taki Quo Vadis'e götürdü. Suzy bazen buradan Wolfe için yer ayırtırdı. Burasının New York'un efsanevi restoranlarından bin olduğunu da bilirdi. Hala klasik yemekler sunan ender yerlerdendi.
Yerleri mermer, duvarları ayna kaplı girişin görkemini, salonun gösterişli, klasik döşenme tarzı bütünlüyordu. Şarap rengi kadife koltuklar, ipek masa örtüleri, gümüş takımlar, kristal kadehler göz alıcıydı.
Metrdotel onları doğruca Boris'in ayırttığı masaya oturdu. Burada yemeklerini seçerlerken şampanyalarını içtiler. Charlene ise yiyeceği yemeği seçmekten çok, restoranda kendilerinden başka kimlerin olduğuyla ilgiliydi.
Benim için sen seç, sevgilim. dedi, buğulu bir sesle. Bir yandan da Boris'in kalın, tüylü bileğini okşuyordu. Tırnakları çok uzun, gümüş ojeli ve takmaydı.
Onun kocasına bakisi, dokunuşu Suzy'ye bir şeyi hatırlattı: Neden o da Wolfe'a karşı, olduğundan daha sıcak, daha yakin davranmasında? Hiç değilse geçerli bir bahanesi vardı. O gece Wolfe'un sekreteri değil, hanım arkadaşı rolünü oynamak üzere oraya davet edilmişti.
Wolfe'a döndü, ilk kez gözlerindeki hayranlığı saklamadan ona baktı. Sen buraya daha önce gelmiştin, ne yememi önerirsin?
Wolfe, Suzy'nin tavrındaki değişikliği anında kavradı, gözlerinde gülen pırıltılarla ona baktı. Pate de foie gras öneririm, burada çok güzel yapıyorlar.
Evet, bir pate alayım, dedi Suzy, yumuşacık bir bakışla.
Boris'le Charlene de kendi yemeklerini seçtikten ve Boris şarap listesini inceledikten sonra erkeklerle kadınlar, kendi konuşmalarına daldılar.
Charlene, Suzy'ye nerede yandığını sordu. Ben hiç güneş banyosu yapmam,

www.CepSitesi.Net

dedi yüzünü buruşturarak. Güneş, ne kadar koruyucu losyonlar sürsen de, cildi kırıştırır.

Bu yargı, kremler, losyonlar ve tonikler üzerine uzun bir konuşmanın kapısını açtı. Belli ki Charlene diş görünüşünden başka hiçbir şeye kafasını yormuyordu. Suzy, yaşlılığı güzelliğini alıp götürünce bu kadının neyle oyalanacağını düşündü. Kuşkusuz o zaman Charlene zengin bir dul olacaktı. Kim bilir yitirdiği güzelliğinin yerine ne türden uğraşlar bulurdu.

Neyse ki yemeklerin güzelliği, Charlene'nin boş konuşmalarının dayanılmazlığını dengeli-yordu. Ayrıca, Wolfe'un tahmin ettiği gibi Suzy'nin geçmişi ve şu anki yaşamı üzerine hiç soru da sormadı.

Yemek boyunca Suzy birkaç kez, bunca zamandır kendisini mahrum tuttuğu Wolfe'a bakma isteğini tatmin etti. Wolfe onun kendisine baktığını fark edince, Suzy bakışlarını kaçırmak yerine dosdoğru gözlerinin içine bakmaya devam ediyordu.

Kendisini tüm yasamı boyunca hiç bu kadar cüretli, hiç bu kadar gözü kara hissetmemişti. Bunun nedeni Charlene'den geri kalmayan bir hızla içkilerini yudumlaması değildi. Her defasında küçük küçük yudumlar alıyordu çünkü. Cesaretinin nedeni ilk kez kendisini gerçekten bağımsız hissetmesi, kendi geleceğinden yalnızca kendisinin sorumlu olduğunun bilincine varmasıydı.

Restorandan sonra Charlene'nin en iyi olduğunu söylediği bir gece kulübüne gittiler. Küçük dans pistinde çiftler beş kişilik orkestranın yavaş müziği eşliğinde ağır ağır dans ediyorlardı.

Bu müziğe bayılırım, dedi Boris. Gelir gelmez bir şişe şampanya ısmarlamıştı. Charlene'i hafifçe dirseğinden tutarak dans pistine yöneltti.

Dans etmek ister misin? diye sordu Wolfe.

Suzy basıyla onayladı. Onun kollarında olma düşüncesi daha şimdiden yürek atışlarını hızlandırıyordu.

Pistin kenarına gelince Wolfe'a döndü, düşlerinde sık sık yaşattığı gibi onun kendisini kollarına almasını bekledi. Wolfe sağ kolunu yavasça Suzy'nin beline doladı. Pistin boyutları ve dans edenlerin sayısı birbirlerine oldukça yakin olmalarını gerektiriyordu. Burası birbirinden hoşlanmayan insanların yeri değildi üstelik. Ama bütün bunlar, Suzy'nin hemen ona sokulmasını, gövdesini sığınırcasına ona yaslamasını haklı çıkaracak nedenler değildi. Bu davranışı karşısında Wolfe'un yüz ifadesini göremiyordu, çünkü başını onun omuzuna yaslamıştı. Ama kolunun beline daha sıkı sarılmasından, elinin eli üzerine kapanmasından, şaşırmış olsa bile, Suzy'nin kendi kollarında erimesine bir itirazının olmadığını anlıyordu genç kadın.

Kendi açısından ise, bu, yaşamının en mutlu, en tatlı anlarıydı. Wolfe'un geniş, güçlü omzunu kollarının arasında, adaleli bacaklarını ise gövdesinde hissetmek inanılmaz bir haz veriyordu.

Daha sonra Boris'le de dans etti. Adam onu, Wolfe'la ilişkisi konusunda biraz sıkıştırdıysa da Suzy, konuyu değiştirmeyi başardı.

www.Cepsitesi.Net

Bir ara dördü de dans etmeyip oturdular, ama müziğin gürültüsünden konuşmak olanaksızdı. Sonraki bir saati genellikle dans ederek geçirdiler. Yalnız müzik her zaman Suzy'ye, Wolfe'a sarılma olanağını tanımıyordu. İlk hızlı parçalarda kendi dansına kendi bile şaştı Suzy. Hızlı dansı hep sevmişti, ama o geceki gibi de hiç dans etmemişti. Gövdesinin hareket eden her parçası, yaptığı her figür açık bir davetti. Onun kendisini arzulamasını istiyordu. Hızlı parçadan sonra yavaş dansa başladıklarında, Wolfe' un onu kendisine doğru çekmesi ve gövdesine bastırması bunda başarılı olduğunu gösteriyordu.
Suzy'nin kolunda saat olmadığından, Boris, Sizi bilmem ama, Charlene ile benim için bu kadar eğlence yeter, dediğinde saatin kaç olduğunu bilmiyordu. Boris devam etti: Siz kulüp kapanıncaya kadar kalabilirsiniz. Kapanmasına da daha üç saat var.
Charlene bu işten pek hoşlanmamıştı. Biraz daha kalamaz miyiz?
Yok, canim. Ben gidip yatacağım. Wolfe, Suzy'ye baktı. Eğer sen de istiyorsan, kalkmayı yeğlerim.
Cevap olarak Suzy çantasından vestiyer fişini çıkarıp Wolfe'a uzattı.
Boris, şoförüne kendilerini Plaza'ya götürmeden önce konuklarını otellerine bırakmasını söyledi. Charlene surat asıp duruyordu. Belli ki gecenin sona ermesi canini sıkmıştı.
Araba, Pierre Otel'in önünden uzaklaşırken Wolfe onlara el salladı, sonra Suzy'yi dirseğinden tutup otele girdi. Suzy, onun yatmadan önce bir içki almak için dairesine çıkmayı önerip önermeyeceğini merak ediyordu. Asansörde Wolfe kendi dairesinin bulunduğu katin düğmesine bastığında artik olay Suzy'nin denetiminden çıkmıştı. Suzy, hiç farkında değilmiş gibi, ayaklarına bakıyordu. Oysa içinde heyecan fırtınaları esiyordu. Asansörün kapısı açıldı, Suzy dışarı çıktı. Acaba Wolfe, kendisini onun dairesinin bulunduğu katta buluverince şaşırmasını, ya da en azından şaşırmış gibi yapmasını mi bekliyordu?
Yüzüne, her zaman Wolfe'un yaptığı gibi anlaşılmaz bir ifade vererek, onun kapının kilidini açmasını, sonra da holün ve oturma odasının ışıklarını yakmasını bekledi. içerde, çantasını sehpanın üzerine bıraktı ve küpelerini çıkarmaya koyuldu. Belki de Wolfe, Suzy'nin, kendisini buraya mücevherleri kilitli kasasına teslim etmesi için çıkardığını sandığını düşünüyordu.
Wolfe içki önermedi, müzik setine doğru yürüyüp kaset koleksiyonunun bulunduğu çekmeceyi açtı, içlerinden birini seçip teybe yerleştirdi.
Suzy parçayı bilmiyordu, ama örneğin Robert Marigny'nin bir kızı evine attığı zaman çalacağı türden müzik olmadığından da kesinlikle emindi.
Bu, klasik bir harp parçasıydı. Yumuşak ezgiler, az önce, gece kulübündeki müziğin tam tersiydi.
Gerdanlığı çıkarmana yardim etmemi ister misin? dedi Wolfe ona doğru yürürken.

Evet, lütfen. Suzy ona arkasını döndü. Gerdanlığın küçük ama karmaşık kilidiyle uğraşırken parmakları Suzy'nin teninde sıcacıktı. Kilit açıldığında, incileri boynundan çıkarmak yerine Wolfe, ellerini onun omuzlarına koydu, gerdanlığı aşağı, göğüslerine doğru indi.
Bundan sonra Suzy'nin hatırladığı ilk şey genç adamın, ensesinde dolaşan dudaklarıydı. Yüzü, otelden ilk ayrıldıkları zamanki kadar pürüzsüz değildi, hafifçe uzayan sakallan nedeniyle çenesinin ve yanaklarının erkeksi sertliği Suzy'nin sırtına ürpertiler yayıyordu. Sıcak ağzı ensesinde ve boynunda dolaşırken genç kadın hareketsiz durdu.
Dudaklarının gövdesinde yarattığı o müthiş etki, o benzersiz heyecan düşünülürse, Suzy'nin, Wolfe'un parmaklarından kurtulan gerdanlığı anında yakalayabilmesi gerçekten şaşırtıcıydı. Genç kadın gerdanlığı tuttuğunda Wolfe'un elleri Suzy'nin kollarına doğru kaydı ve onu kendisine dondurdu. Genç adamın yüzü ona doğru eğilirken Suzy içgüdüsel olarak gözlerini yumdu, dudaklarının temasını bekledi.
Öpüşmeyeli o kadar çok olmuştu ki, ilk kez öpüşüyor gibiydi. Sanki bunu anlamış gibi Wolfe'un öpüşleri yumuşak, umulmayacak kadar okşayıcıydı. Suzy'nin gözlerinde yakaladığı o yakıcı arzu alevi ilk anlarda kontrol altında tutuluyordu belli ki. Ancak Suzy bu yeni olaya uyum sağlayabildikten sonra Wolfe'un kolları gövdesini daha güçlü bir biçimde sarmaya, belindeki eli onu kendi güçlü, adaleli gövdesine bastırmaya başladı.
Suzy'nin gerdanlığı tutan elleri hala aralarında sıkışıp kalmıştı. Bir ara Wolfe'un ağzının dudaklarından ayrıldığını hissetti, ama gözlerini açmadı. Bir saniye sonra genç adamın elinin saçlarının arasına gömüldüğünü, başını arka ya doğru atıp çenesinden boynuna doğru öpmeye başladığını hissetti. Dudakları şimdi boynunun aşağısında hızlı hızlı atan bir damar üzerinde geziniyordu.
Wolfe onu gövdesine daha da siki bastırınca Suzy benzersiz bir hazla içini çekti. Tüm gövdesi gevşemiş, tatlı bir sarhoşluk içinde yumuşamıştı. Wolfe kulağının arkasında hızlı hızlı atan bir başka damar bulduğunda, dudaklarının oradaki teması inanılmayacak kadar zevk vericiydi.
Bu güzel duygulardan, yakıcı hazlardan uzak, nasıl yıllarca yaşayabilmişti? Yumuşak kulak memesini Wolfe hafifçe dişleri arasına aldığını da, Suzy dizlerinin bağının çözüldüğünü hissetti. Eğer genç adam onu tutmuyor olsaydı dizleri bükülüp düşebilirdi. Gövdesinin, onun dokunuşlarına karşı tepkisi bu kadar guçluydu demek!
Dudakları kulağından ayrılmıştı. Suzy onun kendisini seyrettiğini anladı, kirpiklerini araladı. Genç kadının solukları hızlanmıştı; yüreği sanki kulaklarında atıyordu. Wolfe'un, onun bu halini görüp gözlerinde alaycı pırıltılarla kendisine bakmasından korktu.
Ama genç adamın yüzünde alaycı bir ifade yoktu. Tam tersine, çok önemli bir karar arifesinde yüzünde beliren o düşünceli anlatım vardı. Suzy bu

ifadeyi çok iyi tanırdı, ancak bu kez, uyarılmış bir erkeğin arzu dolu bakışları da eklenmişti bu ifadeye.
Suzy yanaklarının al al olduğunu biliyordu, tüm yüzüne ateş basmıştı, ama Wolfe'un yüzünün de tutkulu bir istekle kızardığını görünce şaşırdı. Simsiyah gözleri alev alev yanıyordu.
İstediğinin bu olduğundan emin misin, Susan? Sesi her zamankinden daha kalın, hafifçe boğuktu.
Suzy tereddüt etmedi.
Evet. Bu tek sözcüğü ne kadar istekli söylemiş olsa da Wolfe tatmin olmadı. Araştıran bakışlarını, Suzy'nin heyecanlı, yüzünden ayırmadı
Çok şampanya içtin... alışık olduğundan çok daha fazla.
Sarhoş olduğumu düşünmüyorsun, değil mi?
Yo, sarhoş değilsin, ama tam anlamıyla ayık da sayılmazsın.
Aralarında sıkışıp kalan ellerini kurtardıktan sonra Suzy incileri sol eline aldı, öteki elini Wolfe'un yanağına götürdü.
Senin kollarında olmayı, Kashevskylerle çıkmadan önce de istiyordum. Ben genç bir kız değilim, Wolfe. Ben yetişkin bir kadınım. Ne yaptığımı biliyorum.
Ama parmakların onun yanağından uzaklaşıp genç adamın gür, siyah saçlarının arasına gömüldüğünde, kendini inanılmayacak kadar cesaretli hissediyordu.
Evet, sanırım biliyorsun, ama yine de bazen...
Wolfe sözlerini bitiremedi çünkü Suzy onun başını kendisine doğru çekti, dudakları aralandı. Bu, sözünü kesme girişimi değil, sessiz bir çağrıydı.
Bu kez Wolfe'un öpüşleri yumuşak değildi. Ağzı, dudakları üzerinde ezici hareketlerle dolaşırken Suzy, onun gövdesinin daha da gerilip kasıldığını, kendi bacakları arasında da garip bir sıcaklığın başladığını hissetti.
Öpüşmeleri hiç bitmeyecekmiş gibiydi. Ama en sonunda Wolfe isteksizce dudaklarını bıraktı, ayaklarını yerden kesip onu kucağına aldı. Sanki küçük bir çocukmuş gibi kolaylıkla, Suzy'nin daha önce hiç görmediği odaya, yatak odasına taşıdı onu.
Omzuyla kapıyı kapattıktan sonra genç kadını yere bıraktı ve alçak sesle, Bir dakika orada dur, dedi.
Suzy onun ışığı yakacağını sandı, ama yakmadı. Onu, bu bilmediği odada karanlıkta bıraktı Wolfe.
Biraz sonra karanligın içinden perdelerin hışırtısı duyuldu ve ansızın, bir duvar boyunca Manhattan gecesinin, pırıl pırıl yıldızlarla süslü ışığı odaya doldu.
Solgun, yuvarlak bir ay, yıldızların arasından parlıyordu.
Suzy şimdi çevresini, iki kişilik geniş yatağı, bu güzel manzaraya dönük yerleştirilmiş birkaç büyük koltuğu ve kendine doğru ağır ağır yaklaşan ve az sonra sevgilisi olacak uzun boylu adamın gölgesini görebiliyordu.

www.CepSitesi.Net

Wolfe ona ulaştığında, Suzy'yi kendisine çekti. Elbisenin arkasındaki fermuarı bulup ağır ağır aşağı indirdiğinde ve parmakları sırtında dolaşmaya başladığında genç kadın başını onun göğsüne yasladı. Sonra Wolfe elbiseyi dikkatle omuzlarından aşağı indirdi, kollarını elbisenin kollarından kurtardı, çok geçmeden ipek kumaş tatlı bir hışırtıyla ayaklarının dibine düşüverdi.

şimdi Suzy çorapları ve slipi dışında çıplak kalmıştı Wolfe'un önünde.

Gün ışığında olsaydı, genç adam tümüyle giyinikken kendisinin neredeyse çırılçıplak kalması Suzy'yi utanca boğardı. Ama ayın solgun ışıkları Wolfe'un bakışları altında dururken, Charlene gibi yuvarlak dolgun hatları olan bir vücuda sahip olmayı istedi. Acaba vücudu onu düş kırıklığına uğratacak mıydı? Küçük, yuvarlak göğüslerini çok mu küçük bulacaktı?

Wolfe, elinden tutarak onu yatağın kenarına götürdü, eğilip yatak örtüsünü bileğinin küçük bir hareketiyle ayakucuna kadar açtı. Sonra oturup Suzy'yi kucağına çekti, bacaklarının üzerine oturttu. Güçlü elleri belini, göğüslerinin diri yumuşaklığını okşuyordu.

Suzy kolunu uzatıp, avucundaki incileri komodinin üzerine bırakmayı başarabildi ve iliklerine kadar ürpererek yüzünü onun boynuna gömdü. İçinde yükselen, tüm gövdesine yayılan çılgınca bir coşkuyla, denetimini yitirdiğini hissederek Wolfe'un geniş omuzlarına sarıldı.

Kravatımı çıkarır mısın? diye fısıldadı Wolfe.

Vücudunda dolaşan ellerinin dokunuşlarıyla iyice beceriksizleşen parmakları, güçlükle kravatın düğümünü çözdü, çekip aldı, sonra gömleğinin düğmelerini açtı.

Simdi op beni, dedi Wolfe, kısık bir sesle.

Uzun öpüşmeleri ve aynı anda onun, gövdesinde dolaşan elleri Suzy'ye, o anın hazzından başka bir şey düşünme yeteneğini kaybettirdi. Wolfe ağır ağır onu arkaya doğru yatırdı. Simdi genç kadının başı yastıkta, bacakları ise hala Wolfe'un kucağındaydı.

Şunları çıkarayım mı? Aslında bu gereksiz bir soruydu, günkü Wolfe çoraplarıyla birlikte küçük slipini de bacaklarından aşağı indirmeye başlamıştı bile.

Yarı kapalı gözkapaklarının arasından Suzy, onun, kendisini yavaş yavaş soyup üzerinde kalan son giysileri yere atışını izliyordu. Sonra Wolfe'un sıcak elleri, ayaklarından başlayarak baldırlarına, oradan da dizlerinin arkasındaki, Suzy'nin daha önce varlığından bile habersiz olduğu duyarlı yere doğru ağır ağır çıktı. Oradan da bacaklarının üst kısmına tırmandı, bir aşağı, bir yukarı doğru gidip gelmeye başladı. En sonunda Suzy artik soluk alamaz olmuştu, göbeğinin altındaki yumuşak teni derin ürpertilerle titriyordu. Wolfe alev alev yanan elini karnına koyduğunda dudaklarına kadar yükselen iniltiyi güçlükle bastırdı,

Wolfe'un parmaklan aşağı doğru indi, parmak uçları yumuşak sarı tüylerde gezinmeye başladı. Suzy hareketsiz yatıyor, soluğunu tutuyor, titreyen

www.CepSitesi.Net

bacaklarını iki yana açma, kalçasını ona doğru kaldırma dürtüsüne karşı güçlükle direniyordu.
Üzerimde çok fazla şey var, dedi Wolfe, Suzy'nin bacaklarını yatağa bırakıp doğruldu ve soyunmaya başladı. Onun sabırsız hareketlerle üstündekileri çıkarışını seyrederken, Suzy'nin tüm gövdesine dayanılmaz ürpertiler yayılıyordu.
Çok geçmeden Wolfe tümüyle çıplak kaldı. Güçlü gövdesinin biçimli gölgesi, pencerenin ışıkları önünde siyah bir siluet halindeydi.
Biraz kayar mısın sevgilim?
Suzy, yatağın kenarından ortaya doğru kaydı, Wolfe yanına uzandı, onu kendisine doğru çekip kollarına aldı, göğüslerini ağır gövdesiyle ezmemek için kollarından destek alarak üzerine uzandı.
Suzy, kollarını onun boynuna dolarken hala bunun bir düş olmasından korkuyordu. Gerçekten en sonunda onunla ayni yatakta yatıyor muydu? Gerçekten yürek atışlarını kendi yüreğinin üzerinde duyuyor, teninin temiz kokusunu içine çekebiliyor, aylardır özlemini duyduğu gibi, ensesindeki saçları okşuyor muydu?
Wolfe, ancak bir sure sonra, Suzy'yi bir kaç kez, arzudan kendini yitirme noktasına getirip, küçük çığlıklar atmasına neden olduktan sonra ona sahip oldu.
Wolfe'un gövdesi, Suzy'ninkine sahip olduğunda genç kadın içinde birkaç saniye süren yırtıcı bir acı duydu. Sonra gövdeleri tam bir bütünlük içinde birbirine kaynaştı. O müthiş acı unutuldu ve Suzy, önce yavaş, sonra giderek hızlanan, insanoğlu kadar eski o ritmik hareketlerin coşkun hazzını duydu ve son bir güçlü hareketle her şey bitti. Ama yavaş yavaş sakinleşen soluk alıp verişleri ve tam bir gevşemenin benzersiz güzelliği daha bir sure sürdü.
Uzun bir sure öylece yattılar. Suzy onun başını okşamak, kendisine o kadar yakın olan yüzünü öpücüklere boğmak isterdi, ama kendini tuttu. Hiç değilse sevişme sonrasının o klasik duyarsızlığıyla üzerinden sıyrılıp kendi havasına dalmadığı için minnet duyuyordu. Böylesi bir tavra dayanamazdı.
Ama az sonra Wolfe, gövdesi hala üzerinde, uykuya dalıverdi. Artik kollarına da dayanmadığından tüm ağırlığıyla üzerindeydi. Yine de Suzy rahatsız olmadı, tersine öyle mutluydu ki...
Yaptığının doğru olduğunu biliyordu. Yarın ne olursa olsun, bu gece, ömrünün sonuna kadar yüreğinde saklayacağı, dünyanın en güzel anısı olarak kalacaktı. Her öpücüğü, her dokunuşu, her okşayışı Wolfe'un sevgilisine karşı ince, duyarlı, düşünceli bir erkek olduğunu kanıtlıyordu.
Onun gövdesinin altında hareketsiz yatarken, Suzy geleceğini ve zamanı gelince Wolfe'un yaşamından nasıl çıkıp gideceğini düşünüyordu ki, genç adam uyandı.
Hemen ağır gövdesiyle genç kadını ezdiğini fark etti, dirsekleri üzerinde hafifçe doğruldu. özür dilerim, neden beni uyandırmadın?

www.CepSitesi.Net

Başını eğip Suzy'nin şakaklarına, alnına ve yanaklarına küçük, hafif öpücükler kondurdu. Suzy'nin cevabi, ona sımsıkı sarılıp göğsüne bastırmak oldu. içinden gelen, yumuşacık bir fısıltıyla, Seni seviyorum, deme isteğini güçlükle denetleyebildi.
Wolfe onun üzerinden kaydı, pencereye doğru dönüp, onu da aynı yöne çevirdi ve kollarına alıp, sırtını kendi göğsüne yasladı.
Suzy omzunun üzerinde son bir öpücüğün dokunuşunu hissetti. Göğsünü kavrayan eli, bir sure yavaş hareketlerle okşayışını sürdürdü, sonra parmakları hareketsiz kaldı. Suzy onun uykuya daldığını anlamıştı. Ama içinde acı bir tedirginlik vardı. İki uykuya dalışı arasındaki kısa süre acaba kendisini, öteki sevgililerinden biri mi sanmıştı?
SEKİZİNCİ BOLUM
Suzy ağır ağır uyandı, daha gözlerini açmadan uzun ve çok rahat bir uyku uyuduğunu anlamıştı.
Her zamanki gibi yan yatmış, dizlerini karnıma doğru çekmişti. Yavaş yavaş bacaklarını uzattı, kedi gibi gerindi.
Birden çırılçıplak olduğunu anladı, gözleri iri iri açıldı, yanında Wolfe'u bulmayı umdu. Ama yoktu. Koskoca yatakta yapayalnızdı.
Bir gece öncenin anıları, birbirine kaynasan gövdeleri, Wolfe'un ellerinin ve dudaklarının yarattığı harikalar aklına gelince mutlulukla derin bir soluk aldı. Yaşamının en güzel anlarıydı, bunca yıl beklemeye de değerdi. Şimdi kendini yepyeni bir insan hissediyordu. Sanki o derin ürpertiler, tutkulu heyecanlar, hazla kasılıp gevşemeler hücrelerini yenilemiş, gövdesine yeniden yaşam vermişti. Şimdi ise hem ruhsal, hem de bedensel olarak kendini tam bir mutluluk ve huzur içinde hissediyordu.
Birkaç dakika sonra sırtüstü döndü, üç yastığı da üst üste koyup rahat bir şekilde yaslandı, alışkanlıkla yatak örtüsünü üzerine çekti.
Herhalde Wolfe banyodaydı, duş alıyor, tıraş oluyordu. Döndüğünde acaba kendisiyle bir kez daha sevişir miydi? Sevişmesini isterdi. Günlerden pazardı. İsterlerse bütün gün yataktan çıkmayabilirlerdi.
Yatak odasının kapısı açıldı, üzerinde beyaz bir bornozla Wolfe içeri girdi. Saçları hala ıslak ayaklan çıplaktı.
Günaydın, dedi ona doğru yürüyerek. Gülümsemiyordu, nasıl bir havada olduğunu anlamak mümkün değildi.
Günaydın. Suzy'nin gülümsemesi pırıl pırıldı. Onun kendisine verdiği o büyük mutluluğu neden
saklayacaktı?
Wolfe yatağın ayakucuna oturup düşünceli gözlerle ona baktı.
Kendini nasıl hissediyorsun bu sabah?
Harika.
Basın ağrımıyor mu?
Neden başım ağrısın? diye sordu Suzy, anlamadan.

www.Cepsitesi.Net

Dün gece epeyce içtin.

Epeyce mi içtim? Herkesten fazla içtiğimi sanmıyorum.

Belki haklısın, ama alışık olduğundan fazla içtin. Ama ben içkiye daha dayanıklıyımdır ve davranışımı temize çıkaracak hiçbir gerekçem yok,

Kaşların hafifçe çatıldı.

Seni istedim ve sana sahip oldum.

Benim eksiksiz desteğim ve işbirliğimle, diye ekledi Suzy.

Oh, Wolfe, lütfen öyle durma! Kötü bin şey yapmadık ki. Ben pişmanlık duymuyorsam, sen neden pişman oluyorsun?

Wolfe'un koyu gözleri kısıldı. Sen pişman değil misin?

Zerrece değilim! Harika bir şeydi. Ama ben orada oturacağın yerde bana bir 'günaydın' öpücüğü vermeni tercih ederdim... Suzy doğrulup kollarını açtı ona.

Yatak örtüsü üzerinden kaydı, Wolfe'un açıkta kalan göğüslerine baktığını gördü. Birkaç saniye sonra genç adam, kollarındaydı. Ama korkarım ki, sonradan pişman olacaksın. Her ikimiz de olacağız. İşle eğlenceyi birbirine karıştırmak hiçbir zaman iyi sonuç vermez, dedikten sonra Suzy'yi öptü.

Genç adamın tertemiz, serin ağzının kokusu, Suzy'ye de dişlerini fırçalama ihtiyacını duyurdu. Biraz sonra onu kendinden uzaklaştırdı.

Bana beş dakika izin ver, banyoya gideceğim. Fazla diş fırçan var mı?

Sağ taraftaki dolapta.

Onun kollarından kurtulup, yatak örtüsünü üzerinden atarak doğrulurken, Wolfe'un elleri pürüzsüz vücudunda kaydı, Suzy bir an önce ona dönme isteğiyle ürperdi.

Kapıya doğru yürürken arkasından Wolfe'un bağırdığını duydu.

Aman Tanrım! Suzy döndü.

Wolfe yatağın ortasına dikmişti gözlerini. Çarşafta kan var! Dönüp Suzy'ye baktı. Yüz çizgileri endişeyle gerilmişti. Müthiş canini yakmış olmalıyım! Neden söylemedin?

Yakmadın... Ya da yalnızca bir an için. Bu kadar küçük bir hırpalanmanın böylesine büyük bir kan lekesi bırakacağını düşünememişti.

Tanrım! Oda hizmetçisi ne diyecek? diye mırıldandı.

Ne düşünürse düşünsün, umurumda değil, diye atıldı Wolfe. Ben senin için endişeleniyorum. Hemen bir doktor çağırmalıyız. Uzun süredir ilişkin olmasa da, kanama normal değildir.

Suzy'nin yanına geldi, onu kollarına aldı. Yavrucuğum! Ne diyebilirim ki? Tanrı aşkına, neden beni durdurmadın?

Suzy yüzünü onun göğsüne gömdü. Bu önceden düşünemediği bir sorundu. Bekâretin bu gözle görünür kanıtının, cinsel açıdan tümüyle bilgisiz genç gelinlerin korkuyla kaskatı kesilmesi ve beceriksiz damatların acemiliğinin bir sonucu olduğunu sanırdı.

www.CepSitesi.Net

Seni durdurmayı ben istemedim. Her şey öyle güzeldi ki, diye mırıldandı, başı hala göğsünde.
Wolfe onun saçlarını okşadı. Ama az önce canını yaktığımı kabul ettin.
Yalnızca kısacık bir an. Ondan sonrası dünyanın en büyük mutluluğuydu, gerçekten öyleydi, Wolfe'un bornozunun önünü açtı, güneşten bronzlaşmış göğsünü sevgiyle öptü.
Wolfe yavaşça onu kendinden uzaklaştırdı. Simdi git, ben kahve yaparken sen de dişlerini fırçala.
Suzy, Wolfe'un ona verdiği bir sabahlığı giyip banyoya geçti. Son derece lüks ve zevkli döşenmiş olan banyo, az önce hiç kullanılmamış gibi düzenli ve temizdi.
Suzy yatak odasına döndüğünde Wolfe koltukta kahvesini içiyordu. O girince ayağa kalktı ve Suzy oturmadan kendisi de oturmadı.
Kahvaltı ısmarlayacaktım, ama sonra vazgeçtim, dedi Wolfe, ona kahve koyarken. En azından senin saygınlığın için ilişkimizi açığa çıkarmamamız gerek.
Bu nedenle ayrı ayrı kahvaltı ederiz diye duşundum.
Suzy, sıcacık kahveden iri bir yudum aldı. Bir de sen, kahvaltıdan önce koşarsın, değil mi?
Her gün olması şart değil. Hele bugün hiç değil. Kahvaltıdan sonra bir jinekologa gideceğiz. Sorunun neyse, tedaviye ihtiyacın olabilir.
Wolfe, benim bir şeyim yok, inan bana...
Sana ne diyorsam onu yapacaksın, dedi Wolfe kararlı bir sesle. çok iyi tanıdığım bir uzman var, ona her şeyi ben izah ederim.
Ama bunu yapamazsın! Yani, şey demek istiyorum... Ne düşünür benim hakkımda, ya da senin? İnsanların ne düşüneceği seni, sağlığından, daha çok ilgilendiriyor galiba.
Sağlığımla ilgili bir derdim yok. Suzy sesini fazla yükseltmemeye çalıştı Lütfen bu konuyu bırak artik. Emin ol, çok iyiyim.
Wolfe bir sure araştıran gözlerle ona baktı.
Sanırım bir rahatsızlığın olduğunu biliyor, ama korktuğun için ne olduğunu öğrenmek istemiyorsun. Bu çok yanlış bir şey, Susan. Söyler misin bana, kocan öldüğünden beri hiç kimseyle yatmadın mı yoksa?
Suzy bakışlarını kaçırdı. Yatmadım.
Peki, kaç yıl oldu? Dört? Suzy başıyla onayladı.
Bu galiba her şeyi açıklıyor. Sana çok daha yumuşak ve dikkatli davranmalıydım.
Öyleydin.
Dört yıldır bir rahibe yaşamı süren bir kadın için yeterince dikkatli ve yumuşak değildim. Bu çok uzun bir sure, özellikle senin gibi duyarlı ve coşkulu biri için. Seni daha ilk gördüğümde ağzının, tavırlarınla uyuşmadığını düşünmüştüm.
www.CepSitesi.Net

Sehpanın üzerinden eğilip Suzy'nin dudaklarına dokundu. O sabah ilk kez gözlerinde bir gülümseme yanıp söndü.
Bu bir gecelik bir heyecan değildi, değil mi? Benimle tekrar sevişmek istiyorsun.
Parmağının dokunuşu altında dudakları titredi.
Çok, diye fısıldadı, Suzy.
O halde uslu kız ol, sözümü dinle. Bunda utanacak bir şey yok. Tanıdığım uzman, en görmüş kadınların günah çıkardığı bir doktordur, seni ayıplayacak değil...
Wolfe, sözlerini sürdürecekti ki, birden sustu, kasları çatıldı.
Eğer dört yıldır kimseyle ilişkin yoksa o zaman hap da kullanmıyorsun demektir.
Hayır, kullanmıyorum, dedi Suzy.
Wolfe, öfkeli bir inilti çıkartarak koltuğa çöktü, parmaklarını kapalı gözkapaklarının üzerine bastırdı.
Suzy onun çok kızdığını anlamıştı, ama onun böyle bir soru soracağı hiç aklına gelmemiş, boş bulunarak, üstelik hiçbir zaman yalan söyleyemediği için dosdoğru cevap vermişti.
Tanrı aşkına, söyler misin neden benden sakladın?
Saklamadım... Neden söylemediğimi bilmiyorum.
İsler son derece kötü gidiyordu. Bir gece önce, çok güzel görünen planı aksamaya başlamıştı.
Wolfe kahveye uzandı, fincanını ikinci kez doldurdu. Öfkesi biraz yatıştırmış, ya da kontrol altına alınmış görünüyordu. Hatta Suzy'ye, Sen de ister misin? Bile dedi.
Daha ilkini bitirmedim.
Wolfe fincanını aldı, yatağın yanına yürüdü, komodinin üzerine koyduktan sonra yatağa oturdu. İçinde sekiz dokuz telefon rehberinin bulunduğu küçük dolabı açtı. Bunlar Avrupa'ya ve Manhattan'a ait telefon rehberleriydi.
İstediği telefon numarasını ararken alçak sesle konuştu. Hiçbir varsayımı doğru kabul etmemek gerek. Hatta aklı basında hiçbir kadının hamile kalma olasılığını şansa bırakmayacağı varsayımı bile... Anlaşılan boşa çıkabiliyor.
Bu yumuşak ama keskin alay Suzy'yi irkiltti. Acaba onun çocuğunu istediğini söylese ne yapardı
Wolfe?
Bu kez şanslı olabiliriz, ama bu küçük olasılığı göze alamam. Telefona uzandı. Suzy o anda, ona doğruyu söylemesi gerektiğini anladı.
Hayır, dur!.. Bir dakika bekle... lutfen Wolfe.
Sesindeki telaş Wolfe'u durdurdu. inşallah bana buna karşı çıkacağını...
Hayır, mesele o değil, dedi Suzy aceleyle. Doktora gideceğim, ama bugün değil. Çünkü bugün giderek ikimiz de komik duruma düşeriz. Sen... sen bana

az önce, ne kadar zamandır kimseyle sevişmediğimi sormuştun. Ben... ben daha önce hiç sevişmedim. Dün geceye kadar bakireydim.
Suzy ilk kez Wolfe'u gerçekten altüst olmuş görüyordu. Bir sure Suzy'ye inanamaz gözlerle baktıktan sonra almacı yerine koydu.
Kocanın ölümünden önce bir sure onunla evli kaldığını sanıyordum.
Bir bucuk yıl.
Wolfe yerinden kalktı, Suzy'nin yanındaki koltuğa yürüdü.
Bana her şeyi anlatsan iyi olacak. Suzy başını kaldırdı, gözlerini odanın öbür ucundaki abajura dikti.
Balayımızı İskoçya'da geçirecektik. Bir bölümünü Edinburgh'da, bir bölümünü bati kıyısında. Saat on birde evlenmiş, düğün partisini üçte terk etmiştik. O geceyi Edinburgh'un kırk mil uzağındaki Dryburgh Abbey'de geçirecektik...
Suzy bir sure sustu, agzi birden kurumugtu.
Oraya hiçbir zaman varamadik. O geceyi Newcastle'daki hastanede geçirdik. Bir arabanın
lastigi patlamiş ve ters yone dogru firlamişti.
Karsidan hiçbir araba gelmiyor olsaydi, kaza olmazdi, ama karşi yonden gelen tarn üç araba vardi. Dort kişi oldu, üç kisi agir yaralandi.
Agir yaralılardan biri de Chris, yani kocamdi Bana hemen hemen hiçbir sey olmamistı diye sozlerini surdurdü Suzy. Beni bir haftada taburcu ettiler. Ama eve donemedim çünku Chris'in durumu çok agirdi. Olümden kil payj kurtulmuştu. Bir an Suzy'nin dudaklan titredi. Sonra... sonraları keske kurtulmasaydi dedim, diye fisildadi titrek bir sesle.
Wolfe'un kendisini yanliş anlamasi ihtimaline karsi, dolu dolu gozleriyle ona dondu.
Kendim için degil... Bir saniye için bile olsa kendim için dusunmedim bunu. Bunu onun için
istedigim zamanlar oldu. Ah, sevgili Chris. Gozyasları kirpiklerinden kurtuldu, yanaklarından asagi yuvarlandi.
Cüku... günkü iki bacagini da kaybetmisti... Yalnız o kadar da degil... Cok kotü başka yaralan da vardi.
Ellerinin tersiyle gozyaslarmi silmeye çalisirken, hiç istememesine ragmen birden tumuyle boşanıverdi. Gecmisin korkunç; acisi tum canliligiyla üzerine çokmuştu. Gözyaşlari dinmek bilmiyordu, artik hiçkira hıçkira aglamaya başlamişti.
Wolfe koltuktan kalkti, daha Suzy ne oldugunu anlayamadan onu kaldinp kucagına oturttu. Suzy'nin başi onun geniş gogsüne gomülmuştu, tipki bir cocuk gibi.
Suzy yavaş yavaş kendini toparlarken Wolfe cebinden beyaz bir mendil çikardi, genç kadin yuzünu sildi, burnunu temizledi.

Bir sure sonra Wolfe alçak sesle sordu. Evlenmeden once de hiç birlikte kalmadiniz mi?
Yo, hayir. Yorkshire da insanlar boyle bir sey yapmazlar, ya da Londra'daki kadar sık rastlanan bir sey degildir. Ben ailemle birlikte yasiyordum, Chris de... Eger birlikte ayrı bir eve tasınsaydik, her ikimizin de aileleri buna müthiş karşi çikarlardi. Bunun baska yerlerde olagan bir şey oldugunu bilirlerdi, ama bizimki gibi küçük bir kasabada hoş karşilanmazdi bu. Orada hala evlilik oncesi bir nişanlılık donemi geçirilir. Chris'le ben de alti ay nişanlı kaldik.
Ve bu süre içinde hiç sevismediniz? Neden? Pek çok insan için bu dogaldir.
Biliyorum, bunu Chris de istemisti. Ama ben razi olmamistim. Sonradan onun istegine uymadigım için çok pişman oldum.
Peki sen neden istememiştin? Sey... Onumüzde bir sürü engel vardi. Doktora gidemezdim, doktorumuz boyle şeyleri hoş karsilamayan yaslı bir adamdi. Ayrıca gidebilecegimiz, baş başa kalabilecegimiz bir yerimiz de yoktu. Eger nisanlıligimiz yaza rastlasaydi, belki baska türlu olurdu, ama kisti ve arabanin içinde sevişmek de bana, ne bileyim, bayagi geliyordu. Yaşima gore çok kapali buyutulmuş bir kizdim. Bizi kisitlayacak hiçbir seyin olmayacağı zamani, balayimizi beklemek istedim. Galiba o zaman dügun hazirlıkları, Chris'in ailesinin bize verdigi kügük evi dosemek, evliligin kendisinden daha çok ilgilendiriyordu beni. Ancak evlendikten sonra ne kadar onemli bir seyi kaybettigimizi anladim, artik yetiskin bir insan oldugumun bilincine vardim.
Wolfe'un bir şey soylemedigini gorünce, devam etti. Bu nedenle dun gece, olanları engelleyebilecekken bunu yapmadim. Yapmak istemedim. Bir süredir, bundan sonra birisi beni arzuladigında, eger ben de onu arzuluyorsam isteklerime karsi direnmemeye karar vermistim. İstediginin gerçekten ben olduguma emin misin? Yoksa yalnizca fazla uzun suren bekaretine bir son mu vermek istemiştin?
Bu sorunun katiligi ve soruluş biçimi Suzy'yi derinden yaraladi. Dogruldu, Wolfe'un kucagından kalkti.
Az once kalktigi koltuga gitti yine. Bu kez konusurken sesi gergin, ifadesi sertti.
Eger sorun bu olsaydi, bu derdimi cozumleyecek bir sürü erkek var dünyada. İlk deneyimin şey... saydigim bir insanla olmasını istedim.
Wolfe birden yerinden kalkti, odanın içinde bir asagi bir yukarı yurumeye başladi. Sabahlığının ceplerine soktuğu ellerini sıkıntıyla yumruk yapmıştı, Ve çok iyi biliyordun ki, bakire olduğunu bilseydim sana asla dokunmazdım, dedi öfkeli bir sesle.
Neden? Bu neyi degiştirir ki?
Yillar once tam anlamiyla olgunlasmamis, bagimsizligini kazanmamiş, mantigiyla hareket

etmeyen kadınlarla ilişki kurmamayi bir ilke edinmiştim kendime. Ne kadar çekici olsalar da genç kizlar benim ilgi alanimin dişındadir.
Ben gene bir kiz degilim.
Belki yaşca degilsin, ama deneysizsin... ya da ben seni baştan cikarıncaya kadar deneyimsizdin.
Bu cok saçma bir şey! Sen beni baştan cikarmadın. Butun gece boyunca senin.-- senin olmaya hazir oldugumu cok acik bir bicimde belli ettim sana. Boyle olmasını ben istedim ve şimdi, her şey olduktan sonra hicbir pişmanlik duymuyorum. Herkes ilk deneyin cok kotü oldugunu soyler, daima düş kırıklığı getirdigi iddia edilir. Sen ise bana harika anlar yaşattın.
Bircok erkek icin bu ovgü onun yelkenleri suya indirmesine yeterdi, ama Wolfe icin degil..
Kuru, duyarsiz bir sesle konuştu Wolfe. Senin gibi, uyariya anında cevap veren, duyarli bir kadina haz duyuramayan erkek olsa olsa geri zekalidir. Belki ben oyle degilim, ama başka bir bakimdan kafami bir muayene ettirmem gerek. Dün gece iş ilişkimizin zedelenmesi tehlikesinin farkındaydim, ama istenmeyen sonuçların meydana gelmemesini şansa birakan bir kizla yattigimi bilmiyordum. Benden boyle bir olasiligi onlememi isteyecek olursan, bundan hoşlanmayacagimi mi sandın, yoksa içinden, hamile kalmamak için Tanriya dua mi ediyordun?
Bu sozlerdeki yaralayici alay Suzy'yi kotü sarsti.
Eger... eger bir şey olursa, bu benim sorumlulugumda olacaktir. Ne seni suçlarim, ne de senden yardim isterim. Sorunumu ben... ben çözumlerim.
İçinden aglamak geliyordu. Hiçbir sey umduğu gibi sonuçlanmamisti.
Sen çozümlersin, oyle mi? dedi Wolfe dişlerinin arasından. Suzy'nin yanına yürudu, parmagiyla çenesinin altından tutarak yüzunü kendisine dogru kaldirdi.
Eger nasil bir gozüm düşundugunu dogru anladiysam, simdiden unut bunu. Boyle bir çozümu gogüsleyecek türden biri degilsin. Ruhsal sagligın üzerinde çok kotü izler birakir. Eger hamile kalirsan ne yapacagimiza birlikte karar veririz.
Cenesini birakti, daha yumuşak bir sesle devam etti. Sen şimdi git, sicak bir banyo al, ben de bu arada giyinir senin odana inerim.
Suzy kendini toparlamaya çalışıp, gerekli giysilerini nerede bulacagini anlatti.
Elbisemin kutusu yatağın üzerinde olacak. Giysileri onun içine koyarsın.
Az sonra sicak suyun içinde yatarken, kendi hakkındaki gerçegi ogrendigine gore, belki de onun artik kendisiyle sevişmeyecegini düsunuyordu. Bu olasilik aklina gelince üzerine agir bir mutsuzluk çoktü. Yasamının en güzel anlarının tekrarlanmayacagi düsüncesi aciyla yüregini burktu.
Acaba, kendisi gibi uyarilara anında cevap veren bir kadına haz duyuramayan erkegin ancak bir geri zekali olabilecegini soylerken ne demek istemişti?

Yoksa, yasamındaki diger kadinlardan daha mi duyarlı seviştigini soylemek istemişti? Gerçekten oyle miydi? Belki de onu gerçekten sevmesiydi bu farki yaratan. Ama Jacqueline Dupond olmasa bile, Lady Belinda'nm onu seviyor olabilecegini dusünmustu hep Suzy.
Kapi vurulup, disarıdan Wolfe'un sesi duyuldugunda, hala suyun içinde yatiyordu.
Girebilir miyim?
Suzy dogruldu. Tabii.
Wolfe iceri girdi ve elbise kutusunu tuvalet masasının üzerine koydu, sonra basını kaldirıp ona
bakti.
Odani çok derli toplu tutuyorsun. Her şey yerli yerinde.
Her zaman düzenli olmayi severim.
Wolfe rafların birinden büyük bir banyo havlusu çıkardı. Küvetten çık.
Suzy ayaga kalkti, islak govdesinde su damlaciklari omuzlarından, bacaklarından aşagi suzulüyordu. Banyo bonesi bulamadigmdan keten el havlularından birini başina turban gibi baglamıs, saclarını boylece toplamıstı. Kuvetten cikip banyo halısının üzerine basarken, Wolfe'un gozlerinin govdesinde dolaştığını hissediyordu, Sonra genç adam onu havluya sardi. Son olarak onu birisi boyle havluya sardiginda kuçücük bir çocuktu. Oysa şimdi en sonunda gerçek bir kadin oldugunun, yogun bir biçimde bilincine variyordu. Bir gun oncesinin Suzy Walker'i degildi artik.
Suzy onun kendisini, kurulanmasi ve giyinmesi icin yalniz birakacagini umuyordu, oysa Wolfe kaldi, havluyla govdesini kurulamaya basladi. Havlunun üzerinden ellerinin hareketleri once hizlı ve kuvvetliydi, sonra yavasladi, yavaşladi, bir okşamaya donustu. Çok geçmeden Suzy onun ellerini çıplak teninde hissetme istegiyle yanmaya başladi.
Onun kendisini seyredis biciminden, bunu ozellikle yaptığını, nasil tepki gosterecegini gormek istedigini anlıyordu Suzy. İlk once hiçbir tepki gostermemeyi basardi genç kadın.
Hareketsiz duruyor, yüzünde hiçbir ifade okunmuyordu. Kisa bir sure sonra bu olanaksiz bir hale geldi. Bacaklari gucsüzleşti. Onun ellerinin okşayişlarına karsi govdesini hareketsiz tutmak gittikge zorlaşiyordu. Suzy'nin solukları sıklaşmış, dudakları aralanmıştı. Oysa Wolfe'ta etkilenme belirtileri gorulmüyordu.
Lütfen, diye fisildadi Suzy. Yapma!
Wolfe'un kaşları kalkti. lstemiyor musun? Sonra birden egildi, dudakları oylesine bir tutkuyla Suzy'nin agzına kenetlendi ki, görünürdeki kayitsizliginın gerçek olmadığını anladi genç kadın.
Wolfe, Suzy'nin basındaki türbanı çozdü, saçlarını omuzlarına doktü. Havlu omuzlarından kaymıştı, yere duşmesini genç adamin beline sımsıkı dolanmış olan kolu engelliyordu.

Suzy, onun da kendisini arzuladığını anlamanın verdigi coskuyla ona sarıldı. Sıcacık dudakları ve govdesinde dolaşan elleri, az once kendisine kizgın oldugunu unutturmustu çoktan.
Wolfe ona hemen orada, banyo halısının üzerinde sahip oldu. Suzy'nin teni, sıcak banyodan daha da duyarlı bir hale gelmisti. Wolfe'un ona her dokunuşu içinde derin urpertiler yaratiyordu. Sonra, Wolfe onunla çok kalmadıi, dogrulup
duşa girdi. Suzy uzun sure yattigi yerde kaldi, yürek atışları yavaş yavaş normale donerken, akan suyun sesini dinledi.
Ancak bir sure sonra terli govdesini yeniden canlandirmak için tekrar su dolu küvete girdi. Kendini yaşam dolu, alabildigine mutlu hissediyordu. Banyodan çıkarken birden aklına geldi, daha bir saat kadar once kendisini hamile kalmaya karşi onlem almadigi için sorumsuzlukla sulayan Wolfe, yeniden sevismekten neden kaçınmamıştı?
Suzy kurulandıktan ve iç çamaşırlarını giydikten biraz sonra, beline sardığı bir havluyla Wolfe yatak odasına girdi.
Kahvalti olarak ne istersin? Suzy, onun kendisine bu soruyu ilk kez sordugu günü hatirladi. O sabah onunla karsilasmanın gerginligiyle aklına ilk geleni soyleyivermişti. Bu kez, siyah pilili etegine uymasını düşunerek seçtigi siyah naylon çoraplarmi giyerken rahat rahat keyfince duşundu.
Yogurt, kizarmis. patates, ciger, iambon, kizarmiş ekmek, tereyag, bal ve çay, lütfen.
Wolfe'un kendisini dinlerken, bir yandan da genç ve diri gövdesini süzdüğünü gordü. Beyaz dantel sutyen ve takim bikinisi gerçekten çok güzel duruyordu uzerinde.
Bir süredir, erkeklerin gözüne daha çekici göründüğünü fark ettiği için Jartiyerle naylon çorap giymeye başlamıştı.
Wolfe yanına gelip onu kollarının arasına aldı. Ellerini kalçalarına koyup sutyeninin çok az saklayabildiği göğüslerine baktı.
Biliyor musun, sende müthiş bir yetenek var, kendimim yirmi yaşında bir delikanlı gibi hissetmemi sağlayabiliyorsun. Gülümseyerek başını iki yana salladı. Ama kendimi tutmalıyım, belki daha sonra... Suzy'nin alnına bir öpücük kondurup döndü, odadan çıktı.
Oturma odasına geçtiğinde kahvaltıyı getiren garson çıkmış, Wolfe masaya oturmuş onu bekliyordu.
Ayağa kalkıp, Suzy'nin iskemlesini çekti.
Adam gitmeden çıkmaman çok dikkatlice davranış, dedi Wolfe otururken. İlişkimizin öğrenilmesi seni rahatsız eder mi?
Çevreye yayılmasını istemem, dedi Suzy. Kendim için değil, daha çok ailemi düşünüyorum. Böyle bir şey onları çok üzer ve tedirgin eder. Bu konuda oldukça tutucudurlar.
O halde ilişkimizi bir düzene sokmamız gerek.

www.Cepsitesi.Net

Peçetesini kucağına sererken, Suzy şaşarıp başını kaldırdı. Nasıl yani?
O sırada telefon çalmaya başladı. Ben bakarım, diyerek ayağa kalktı Wolfe. Telefona doğru yürürken Suzy'nin sorusunu cevaplandırdı. Galiba evlenmemiz iyi olur.

DOKUZUNCU BOLUM

Wolfe'un kısa süren konuşması boyunca, Suzy onun söylediği tek bir kelimeyi bile algılayamadı. GenÇ kadın ağzı açık bir halde, onun kendisine dönük duran ensesine bakakalmıştı. Wolfe almacı yerine bırakıp döndü.
Evet?.. Ne diyorsun? dedi yerine otururken. Ben... ben diyorum ki, sen herhalde saka yapıyorsun, dedi Suzy olgun bir sesle.
Wolfe meyvesini yemeye başlamak üzere çatalını eline aldı ve bir sure durdu.
Çocuklarımın arkadaşlarının, beni, onların büyükbabası sanmalarını istemiyorum. Eğer sen de çocuk istiyorsan, otuzundan önce sahip olsan, iyi olur.
Aman Tanrım şaka yapmıyordu. Ciddiydi basbayağı.
Ama... neden ben?
Wolfe Suzy'nin bu sorununun ardında yatan düşünceleri anlamıştı.
Çünkü birbirimizle uyum içinde olacağımıza inanıyorum. Zaten birlikte çalışırken, günlük işlerimizin arasında, son derece uyumlu olduğumuzu biliyoruz.
Ama Hannah'ylada böyle bir uyum içindeydin.
Doğru ama Hannah cinsel olarak beni çekmiyordu. Dun geceye kadar senin ipin, benim de çekici olmadığımı düşünüyordum. Yo, hayır, son derece çekiciydin, dedi Wolfe
Ama kendimi sana duyduğum isteğe kaptırmak akıllıca gelmiyordu bana. Dün gece, aklımın sesini dinlemediğim ender anlardan biriydi. Suzy'ye bakıp gülümsedi. Belki bunu daha sik yapmalıyım.
Suzy, kısa bir süre sustuktan sonra, Senin yanında çalışmaya başladığım ilk gün, özel yasamın
hakkında bir şey söyleyerek seni kızdırmıştım, dedi, gözlerini ondan kaçırmadan. Seni bir kez daha kızdırma tehlikesini göze alarak bir şey sormak istiyorum.
Şimdi durum çok farklı, istediğini sorabilirsin.
Herkes senin uç yakın kadın arkadaşın olduğunu biliyor. Simdi iki kadın arkadaşın var. Neden Lady Belinda'ya, ya da Madame Dupont'a evlilik önermiyorsun?
Wolfe hiç tereddüt etmeden cevapladı. Çünkü onlarla beraberlik havyar gibidir. Hoşuma gider, ama her gün istemem. Oysa evlilik söz konusu olduğunda, ekmek, peynir ya da elma gibi bir kadın bulmak gerekir. İnsan bunları her gün yer, ama hiç sıkılmaz. Sen kahvaltına başlamayacak mısın?
Suzy birden deminden beri tabağındaki yiyeceklerle oynayıp durduğunu, ama hiç yemediğini fark etti. Ah, evet... iştahsız bir havada yemeye başladı.

www.Cepsitesi.Net

Ama bu bir daha hiç havyar yemeyeceğin anlamına gelmez, herhalde?
Sözcük anlamıyla elbette hayır. Ama yaptığımız benzetme açısından soruyorsan, duruma göre değişir. Daha doğrusu karıma bağlıdır. Çok az erkek, yuvalarında bulabildiği mutluluğu dışarıda da aramaya kalkar.
Kısa bir sessizlikten sonra Suzy tekrar sordu. Peki ya ask?
Ask, benim gözlemlerime göre evliliğin ulaşabileceği en yüksek doruktur, onun başlangıç noktası değil. Birçok genç insan evliliğe ya da bir arada yasamaya, cinsel etkilenme nedeniyle hoşlanmadıklarını da ancak bir sure sonra anmaya başlarlar. Birbirlerinden gerçekten
hoşlanmayabilirler. Bence yirmi yıl beraberliklerinden sonra hala mutlu bir cinsel yaşamları ve üzerinde konuşabilecekleri birçok konulan olan bir çift birbirlerine asık demektir.
Her şeye yalnızca pratik acıdan bakıyorsun.
Bu seni şaşırtmamalı. Fransızlar ne der, biliyor musun? 'Hiçbir erkek uşağının gözünde kahraman değildir... ya da sekreterinin gözünde.'
'Tabi eğer sekreter patronuna asık değilse, dedi içinden Suzy.
Yüksek sesle de, başka bir şey söyledi. Hala ciddi olduğuna inanamıyorum.
Bir suredir evliliği düşünüyordum. Her zaman büyük bir aileye sahip olmayı isterdim. Bu da ancak kendime uygun bir eş bulduğumda mümkün olacaktı. Bu sabah ise birden bir şeyin farkına vardım. En uygun aday karsımda duruyordu. Bu fikre alışınca, sana da mantıklı gelecek. Sen de çocuk istersin, değil mi?
Evet, evet hem de çok. 'Büyük aile' derken ne kastediyorsun, yani kaç...
Suzy sözünü bitirmeden Wolfe cevap verdi. En azından dört. Beş de olabilir.
Diyelim ki benimle evlendin ve hiç çocuğun olmadı, o zaman ne olacak?
Uzak bir olasılık. Ortaya çıktığı zaman düşünürüz.
Diplomatça bir cevaptı. Aslında, eğer ona çocuk vermezse Suzy'yi derhal boşayacağını söylemeyi kabalık saymıştı herhalde. Bu olasılık içine soğuk ürpertiler saldı.
Zaman zaman kendini onun karısı olarak düşlediği olmuştu. Bunun gerçekleşmesi olanaksız bir düş olduğunu da biliyordu. Oysa simdi, bu fırsat ellerine uzatılmışken, Suzy tereddüt ediyordu. Nedenini biliyordu bunun. O düşlerin tümünde, Wolfe ona asık oluyordu. Böylesine, yalnızca mantık kokan bir evlilik önerisi hiç yer almamıştı düşlerinde.
Üzerinde düşünmem gerek, dedi cevap olarak. Önemli kararları senin gibi çabucak alamam.
Karar vermen çok uzun sürmesin. Ben bir karar verdiğim zaman onu hemen yaşama geçirmek isterim. Bu geceye kadar kararını vermiş ol.
Bu gece mi! diye bağırdı Suzy. Ama bu çok erken. Düşünmek için daha çok zamana ihtiyacım var.
Saçma, dedi Wolfe. Ne kadar çok düşünürsen o kadar kararsızlığa kapılırsın.
www.CepSitesi.Net

İki hafta sonra, parmağındaki ilk alyansın yerini alan ikinci nikah yüzüğüyle Suzy, kendini Pan Am'ın Münih seferini yapan uçağında buldu. Çıktıkları balayının yeri hala Wolfe tarafından bir sürpriz olarak saklanıyordu.

Almanya'ya indiklerinde hava kararmıştı. Onları bir Rolls-Royce karşıladı.

Korkarım yolumuz pek kısa değil, dedi Wolfe. Bir saat kadar sürer. Ama eminim gideceğimiz yere varınca buna değeceğini anlayacaksın..

Suzy'nin aklına, gidecekleri yere Wolfe'un daha önce başkalarıyla, örneğin bir kadınla gidip gitmediği geldi.

Ama herhalde Wolfe, daha önce bir sevgilisiyle gittiği bir yere, karısını götürmezdi.

Karısı!.. Parmağında onun alyansını taşımasına ve daha şimdiden kendisine birkaç kez, 'Mrs. Vyner' diye hitap edilmesine rağmen, Suzy hala onun karısı olduğuna inanamıyordu. Son derece sade bir tören olmuştu. Pek hareketli geçmiş olan ilk nikahının tam tersiydi. Nikâhta üzerinde bej yünlü bluz ve krem rengi bir etek vardı. Hava ilik olduğundan manto falan giymemişti. Oysa yola çıkarlarken, Wolfe ona, Avrupa'da ihtiyacı olacağını söylediği bir kürk getirmişti.

Kalçalarına kadar gelen, Kanada vaşağından yapılmış son derece sık ve büyük bir olasılıkla son derece pahalı bir kürktü. Bu Wolfe'un ona ikinci çok pahalı armağanıydı. İlki, kuyumcudan daha önce ödünç aldıkları Bulgari gerdanlık ve takim küpeleriydi. Uçakta kürkü giymemişti. Bir hostes onu uçağa bindiklerinde alıp götürmüş, indiklerinde geri getirmişti. Ama simdi kucağına örtülmüş bir battaniye ile Rolls-Hoyce'un içinde giderlerken, govdesini sıcacık tutan kürkün yumuşacık, ipeksi tüylerini farkına varmaksızın okşuyordu.

Suzy, aysız gecenin karanlığında, Wolfe'un kolunu omzuna dolamasını, ya da elini tutmasını isterdi. Şimdiye kadar Wolfe'un ona davranışları, önceki yolculuklarından pek farklı değildi. Kibar, ilgili ama hiç romantik değil...

Ayrıca, ona evlenme teklif ettiği sabahtan bu yana onunla hiç sevişmemişti. Daha önce olduğu gibi Suzy kendi odasında uyumuştu. Bir günde karar vermesi için onu zorladıktan sonra Wolfe, Suzy'nin fikrini değiştirebileceği olasılığına karsı, iyice düşünebilmesi için ona bir hafta daha tanımıştı. Bir hafta sonra kararını değiştirmeyeceğini söylediği zaman Suzy, onun kendisini yatağına götüreceğini sanmıştı. Ama Wolfe, evleninceye kadar temkinli davranmaya devam etmeleri gerektiğini söylemişti.

O günden beri onunla sevgi dolu bir gece daha geçirmenin özlemiyle yasamıştı Suzy. Oysa geri kalan bir haftada Wolfe onu dudağından çok yanağından ve elinden öpmüştü. Arzularını denetleme gücü rahipleri bile kıskandırırdı doğrusu.

Yol kenarındaki bir işaret levhası Suzy'nin dikkatini çekti. Salzburg'a mi gidiyoruz?

www.Cepsitesi.Net

Hayır, ama bir sure orada kalacağız. Şimdilik sana bundan fazlasını söylemeyeceğim.
Hiç ummadığı bir anda, Wolfe'un, elini alıp, geniş avlunun içinde sıkması Suzy'yi mutluluğa boğdu. Suzy de karşılık olarak onun elini sikti, ama sonra ani bir dürtüyle genç adamın elini kaldırdı, dudaklarına götürdü ve sevgiyle öptü.
Wolfe elini çektiğinde Suzy yaptığına pişman olmuştu. Acaba tıpkı onun gibi davranıp fazla yakınlık göstermemeli miydi?
Daha Suzy bunları düşünürken Wolfe elini battaniyenin altına soktu, Suzy'nin eteğini buldu ve sıcak avlunu bacağından yukarı doğru kaydırdı. Parmakları bacağının iç kısımlarını yavaş yavaş okşuyordu.
Suzy jartiyerli çorap giyiyordu. Wolfe'un parmakları çorabın üzerindeki çıplak tenine değince öyle şiddetli bir haz duydu ki, tüm gövdesi kasıldı ve tuttuğu soluğunu bir iniltiye bırakmamak için kendini güçlükle denetledi. Wolfe'un onu bu kadar çabuk ve kolay uyarabilmesi neredeyse korkutucuydu. Gozlerini sımsıkı kapatıp, kürkünün içine gömüldü. Wolfe' un parmak uçlarının çorapla, dantel slipi arasında kalan yumuşak tenine dokunuşları tüm gövdesine sıcak ürpertiler salıyordu.
En sonunda, artik govdesinin tüm sinir uçları, heyecandan nabız gibi atmaya başladığında Wolfe elini çekti, eteğini indirip, battaniyesini düzeltti. Suzy, onunla yalnız kalacakları anı tutkulu bir özlemle bekliyordu.
Münih'e inmelerinden iki saat kadar sonra, kendilerine ayrılmış oturma odasında, kocaman bir şöminenin alev alev yanan odunları önünde oturuyorlar, Wolfe'un getirttiği şampanyalarını
yudumluyorlardı.
Suzy banyosunu almış., üzerine açık pembe geceliğiyle, yine açık pembe, saten bir sabahlık ve yüksek topuklu, bol tüylü terlikler giymişti.
Aklına ailesi geldi. Yarın ya da öbür gün, mektubunu aldıklarında acaba nasıl bir tepki göstereceklerdi? Mektubu ellerine geçtiğinde, Wolfe Vyner'la evlenmiş. olacağını yazmıştı Suzy.
Onlara bunu telefonla değil de, mektupla bildirmeyi yeğlemişti Suzy. Onları şoke edecek böyle bir haber, kilometrelerce öteden yapılan bir telefon konuşmasından çok, uzun ve dikkatlice kaleme alınmış bir mektupla daha iyi anlatılabilirdi. Şok geçireceklerdi, çünkü daha önceki mektuplarında onlara Wolfe'tan çok az söz etmişti.
Biraz da üzülecekler, kırılacaklardı. Çünkü Wolfe'un evlenmeden önce onların yanına gitmesini, kendini onlara tanıtmasını beklerlerdi. Yorkshire'da nikahta mutlaka ailenin, akrabaların ve yakin dostların bulunması hala bağlı kalınan bir gelenekti. Dulların daha sade bir törenle evlenmesi doğaldı, ama yine de böyle habersiz, aceleye getirildiği izlenimini veren bir nikah pek alışılmış bir şey değildi. Her ne kadar onları bu biçimde düşünüyorsa da, artik ailesinin, yaşamında çok büyük önem taşımadığını biliyordu. Şimdi onun için

www.Cepsitesi.Net

her şeyden önce gelen tek bir kişi vardı, o da Wolfe'tu. Kim bilir kaç genç kız ya da kadın, sevdiği ve sevildiği erkek uğruna annesini, babasını, kardeşlerini terk etmişti? Wolfe ona her şeyi, lüks yaşam biçimini, sevişmedeki ustalığını, çocuklarının annesi olma şansını vermiş, ama bir tek şeyden yoksun bırakmıştı: Sevgisinden, kalbinden...
Derin derin içini çekti Suzy. Aslında her ne olursa olsun, onun karisi olmaktan mutluluk duyması gerektiğini biliyordu. İnsan yaşamda her şeye bir anda sahip olamazdı. Üstelik şimdi sahip olduğu şeyleri elde etmek için birçok kadın neler vermezdi!
Az önce Wolfe, duş almak için içeri gitmişti. Suzy şampanyasından bir yudum daha alarak odaya göz gezdirdi. Kalın ipekten perdeleri, antika eşyaları, duvarlardaki tabloları ve çiçekleriyle görkemli bir odaydı burası.
Kocası, üzerinde kahverengi ipek bir sabahlık ve siyah deri terliklerle içeri girerken, Bu otelin adi ne? diye sordu Suzy. Bir otelden çok özel bir malikaneye benziyor.
Schloss Fuschl. Avusturya'da otele dönüştürülen birkaç tane şato vardır. Bu onların içinde en iyisi. Beşinci ya da altıncı yüzyıldan kalma. Yarın göreceksin ya, çok güzel salonları vardır.
Wolfe kendine de şampanya koydu, Suzy'ninkini yeniledikten sonra yanma, atlas kaplı, bol yumuşak yastıklı kanepeye oturdu.Güneşten bronzlaşmış, koyu renk tüylerle kaplı bacaklarını ileri doğru uzattığında, Suzy onun içine pijama giymediğini anladı.
ikimize, diyerek kadehini kaldırdı Wolfe. İkimize, diye tekrarladı Suzy. Birbirlerine bakarak şampanyalarını yudumladılar.
Birlikte geçirdiğimiz son geceden sonra, birbirimizden uzak kaldığımız bu sure sana uzun geldi mi? diye sordu Wolfe.
Kısa bir tereddütten sonra, Evet, diye cevap verdi Suzy.
Wolfe ona gülümsedi ama bu sürenin ona da uzun gelip gelmediğini söylemedi,
Neden sabahlığını çıkarmıyorsun? Üşümediğinden eminim.
İkinci bir kısa tereddütten sonra Suzy ayağa kalktı, sabahlığın kuşağını çözüp, omuzlarından sıyırdı, köşedeki koltuğun üzerine attı.
Sonra şöminenin önündeki kaplan postunun üzerinde, yalnızca govdesini saran ipek gecelikle durdu. Wolfe bir sure onu seyretti. Yalnızca ona böyle bakarak bile, Suzy'nin gövdesindeki özlemi uyarabiliyordu.
Gene kadın, onun yerinden kalkıp, hemen yanındaki abajurdan başlayarak odadaki bütün ışıkları söndürmesini ve kendisine doğru dönmesini, kuruyan ağzı, hızlanan yürek atışlarıyla izledi.
Simdi, odada alevlerin kızıl aydınlığından başka hiçbir ışık yoktu.
Wolfe yanına geldi. Geceliğini çok sevdim, ama herhangi bir yangın alarmı dışında onu giymeye ihtiyacın olmayacak. Ben hep çıplak yatarım, bundan böyle sen de öyle yatacaksın.

www.cepsitesi.net

Suzy'den ancak bir metre uzakta duruyordu. Ellerini sabahlığının ceplerine koymuş, hiç kıpırdamıyordu. Suzy onun, geceliği kendisinin çıkarmasını beklediğini anladı.
İlk önce incecik askılardan birini, sonra da diğerini yavaş yavaş indirdi. Gecelik govdesini sardığından kendi kendine düşmüyordu aşağıya. Suzy onu önce belinden, sonra kalçalarından aşağı indirdi, en sonunda ayaklarının dibine düşmüştü
Başını kaldırdığında Wolfe'un da sabahlığını çıkarmış, kendisi gibi çıplak olduğunu gördü. Geniş omuzlu, bronz tenli gövdesi, alevlerin arasında kızılın çeşitli tonlarına boyanıyordu.
Kolları gevsek bir halde iki yanlarında sarkmış, yüz yüze duruyorlardı. Odadaki tek ses, yanan odunların çıtırtısıydı.
Gözlerini yüzünden aşağı indirmeden de Suzy, Wolfe'un tüm govdesinin yakıcı bir arzuyla gerildiğini hissedebiliyordu. Belki de ışığın bir oyunuydu ama, genç adamın gözlerinde öyle bir kıvılcım yanıp sönüyordu ki, Suzy sosyal çevrenin denetleyici etkisinden uzakta bu gövdeden fışkıran vahşi, neredeyse yırtıcı cinsel güç karşısında korkuya benzer bir şeyler duydu.
Bir iki saniye kendisini onun karsısında savunmasız, güçsüz bir yaratık gibi hissetti.
Tam o sırada, Wolfe ona doğru hareket ettiği zaman, ilk dürtüsü geri çekilmek oldu, ama kendini tuttu. Genç adam onu bileklerinden kavradı, kollarını boynuna doladı, sonra ellerini incecik beline koyarak onu kendine doğru çekti. Şimdi göğüs uçları, genç adamın göğsüne değiyordu. Daha aşağıda göbeğinin altındaki yumuşak derisinde sıcak, ama ummadığı kadar hafif bir dokunuş hissetti.
Böyle üşümüyorsun, değil mi? diye fısıldadı Wolfe.
Suzy basını iki yana salladı. O bir anlık ürküntü, Wolfe'un onu kollarında yumuşak ve sevecen tutusuyla geçmişti. Suzy govdesini onunkine yasladı, basını ona doğru kaldırdı. Parmakları, genç adamın ensesinde hafif dokunuşlarla geziniyordu.
ilk önce yumuşak, yavaş, sonra daha büyük bir tutkuyla öpüşmeye başladılar. Wolfe'un elleri sırtında, belinde dolaşırken Suzy, gövdesindeki duyarlığın gittikçe arttığını hissediyordu.
Wolfe onu kucağına aldığında Suzy'nin arzudan bası dönüyor, dizlerinin bağı çözülüyordu
Gözleri kapalı, başı Wolfe'un omzunda, Suzy onun kendisini yatak odasına götürdüğünü, yatağa yatırdığını hissetti. şöminenin sıcaklığından sonra keten çarşafların serinliği govdesini ürpertti.
Wolfe, onun ayağını ellerine alıp, dudaklarına götürdügünde Suzy, bacağından yukarı alev alev bir sıcaklığın yayıldığını hissetti. Onunla geçirdiği ilk gece, Wolfe govdesini yalnızca elleriyle okşamıştı, bu kez vücudunda dolaşan dudaklarıydı. Wolfe govdesini, en gizli köşelerine kadar

öptü, dudaklarıyla okşadı, genç kadını dipsiz bir kuyuya benzeyen bedensel hazların en yakıcı
derinliklerine indirdi.
Son ulaştığı nokta dayanılmazdı, Suzy'nin vücudu bir yay gibi gerildi, tırnakları çarşafa gömüldü. Güzel mi? diye fısıldadı Wolfe.
Müthiş... muthis!. Gövdesine yayılan ve neredeyse bir acıya dönüşen zevki tanımlayamıyordu.
Wolfe ayni şeyi tekrarladı, artik Suzy, .Tanrım! Hayır! hayır!.. diye inliyordu.
Ama gene adam, onun, devam etmesini istediğini anlamıştı. Öpüşleri, okşayışları Suzy'ye hiç bitmeyecekmiş gibi gelen uzun dakikalar boyu sürdü, genç kadını şayisiz kez bilincini yitirme noktasına getirdi. En sonunda onun adaleli, sert bacaklarını kendi bacakları arasında hissetti.
Bu kez, New York'ta banyodakinden daha da coşkulu bir tutkuyu yaşadılar.
Sonra, bitkin bir halde, uyuyakaldı Suzy.
Mırıltı halinde, Almanca konuşan insan sesleriyle uyandı. İlk önce nerede olduğunu anlayamadı. Dikkatle dinleyince, Wolfe'un sesini tanıdı.
Tabak çatal sesleri, gelenin oda servisinden bir garson olduğunu gösteriyordu. Ama eğer sabah olduysa, neden perdelerin kenarlarından içeri gün ışığı sızmıyordu da, oturma odasına açılan. hafifçe aralık kapıdan elektrik ışığı vuruyordu?
Yataktan kalkıp, saatini bıraktığı banyoya gittiğinde saatin gece yarısını beş dakika geçtiğini gördü. Demek Wolfe uyanmış, acıktığını hissedince oda servisinden yiyecek bir şeyler istemişti.
Suzy ise bir duş almak istiyordu. Saçlarını bir bonenin altında soktuktan sonra ilik suyun altına girdi, beş on dakika kadar kaldı. Sonra, bir havluya sarınarak oturma odasına girdi. Wolfe masanın basında oturmuş, kahve içiyor, sandviç yiyordu.
Onu görünce ayağa kalktı. Beş dakika önce sana bakmak için içeri girdiğimde duşun sesini duydum. Uyku iyi geldi mi?
Bu kadar derin uyumasının nedenini hatırlayınca Suzy'nin yanaklarına ateş bastı.
Evet, teşekkürler. Sen' de uyudun mu?
Wolfe başını iki yana salladı. Yapmam gereken bazı telefon konuşmalarım vardı, bir tanesi de anneanneme. Haberi duyunca çok sevindi, buradan ayrılınca onu ziyaret etmemizi istiyor, Kahve alır mısın?
Evet, lütfen.. Suzy, Wolfe kendisine kahve koyarken, koltuğa kıvrıldı, çıplak ayaklarını altına aldı.
Acaba Wolfe başka kimleri aramıştı? Madame Dupont'nu mu? Belinda'yi mi? Elbette, ikisinin de haberi gazetelerden öğrenmelerini istemezdi. Şimdilik hiçbir gazeteci, Wolfe Vy er'in bekarlık günlerinin sona erdiğini bilmiyordu, ama er ya da geç haber basına sızacaktı. Suzy haber baslıklarını çok iyi tahmin ede-biliyordu: Milyarderin Gizli Evliliği. Sekreter Susan Patronunun

www.CepSitesi.Net

Gönlünü Çaldı... Kuşkusuz muhabirler, damadın eski sevgililerinin ağzından da birkaç demeç almak için ellerinden geleni yapacaklardı. Bu yüzden Wolfe'un, gazetecilerden önce Belinda ve Jacqueline'le ilişki kurup durumu anlatması en akıllıca is olacaktı. Ama ne olursa olsun, onun eski sevgililerini aradığı düşüncesi Suzy'nin yüreğini acıyla buruyordu.
Ben kendime sandviç ısmarlamıştım. Ama belki sen başka bir şey istersin. Oda servisi saat bire kadar devam ediyor. Ne getirmelerini istersin? Suzy'ye kahvesini uzattı.
Aç değilim. Ama senin sandviçlerinden birini alabilirim.
Wolfe, sandviç tabağını ona uzattı. Anneannen ne dedi? diye sordu Suzy. Şaşırdı mı?
Pek şaşırmış gibi davranmadı. Belki de benim biraz geç anladığım gerçeği, o benden önce keşfetmişti. Mükemmel sekreterimin ayni zamanda mükemmel bir eş olacağını yani...
Bu kompliman Suzy'nin hoşuna gitmeliydi, ama gitmedi. İçtenlikten uzak bir iltifat gibi gelmişti. şaşkınlığını dile getirmemiş olabilir, ama eminim içinden şaşırmıştır, diye cevap verdi Suzy. İnşallah çok üzülmemiştir. Ne de olsa başka türlü olmasını isterdi.
Beni memnun edecek bir evlilikten başkasını istemeyecek kadar akıllı bir kadındır ve ben de memnunum. Bunları söylerken Wolfe'un sesinde, Suzy'nin gereksiz duyarlılığından rahatsız olduğunu gösteren belli belirsiz bir sıkıntı vardı.
Suzy bunu fark edince aklına başka bir şey geldi. Belki de Wolfe için evlilik haberini anneannesine vermek, diğer iki kadına bildirmekten çok daha kolay olmuştu.
Kaşların çatık, dedi Wolfe. Bir gelinin, balayında kaşları çatık olmamalı. Yoksa, kocasının onu memnun etmediği düşünülebilir. Umarım böyle bir şey yoktur.
Öyle olmadığını sen de biliyorsun. Suzy gözlerini ondan kaçırdı. İnanılmaz güzellikteydi... Öyleyse. Wolfe yerinden kalktı, Suzy'nin koltuğunun kenarına oturdu. Neden tekrarlamıyoruz?
Suzy'ye cevap verme fırsatı bırakmadan, genç kadının göğsünde kavuşturduğu havluyu çözüp fırlattı. Yavaşça saçlarından tutarak başını arkaya doğru attı ve yari aralık dudaklarından öpmeye başladı. Öteki eli ağır ağır omuzlarını, göğüslerini okşuyordu.
AZ sonra şöminenin önündeki kaplan postunun üzerine uzanmışlardı. Onun kollarında olduğu sürece Suzy, Wolfe'un geçmişini, kendi geleceğini, her şeyi unutmaya hazırdı.
Sabah Wolfe, Suzy'yi yatakta bırakıp koşusuna çıktı. Ama o çıkar çıkmaz Suzy de yataktan fırlayıp dişlerini fırçaladı, yeni aldığı sari eşofmanını giydi. Wolfe'un, balayında olduğu için günlük alışkanlıklarını bir yana bırakmayacağını biliyor, ona bir sürpriz yapmak istiyordu. Düzenli olarak

www.CepSitesi.Net

koşmamasına karşın, jimnastik çalışmaları nedeniyle kondisyonunun çok iyi olduğunun farkındaydı.
Şato, adini önünde uzanan Fuschlsee golünden almıştı, ayrıca tarihi duvarlarını görkemli bir park çevreliyordu. Koşusundan dönen Wolfe'la burada karsılaştı.
Ne güzel sabah, dedi Suzy, durduğu yerde ısınma hareketleri yaparak. Onunla birlikte dönüş. Yolunda koşmaya hazırdı.
Wolfe gülümsedi, terlemiş güneş yanığı yüzünde, dişleri bembeyaz parlıyordu.
Eşofmanın çok şık. Ama buraya kadar koştuysan, şatoya kadar yürümen gerek, dedi koşusunu yavaşlatarak. Her adımda ağrıyan bacakları nedeniyle yüzünü buruşturan bir gelin istemem yanımda.
Suzy bir kahkaha attı. Hiç merak etme, öyle bir şey olmayacak. Wolfe'a ayak uydurarak koşmaya başladı. Aerobikten yogaya, jimnastikten aletli çalışmalara kadar, yaptığı tüm egzersizler yararını gösteriyordu.
Şatoya az kala, Suzy ona meydan okudu. Şu ağaca kadar yarış benimle! Ve hemen koşmaya başladı.
Umduğu gibi, kendisinden sonra başlamasına rağmen, Wolfe ağaca çok daha önce varmıştı. Kollarını iki yana açıp Suzy'yi bekledi. Gene kadın tüm hızıyla hiç yavaşlamadan kendini onun kollarına attı.
Bu güçlü çarpışmayla çoğu erkek yere yıkılırdı ama Wolfe değil!.. Suzy'yi kucakladi, genç kadın güç bela soluk almaya çalışırken onu havaya kaldırdı ve yere bırakmadı.
İşte tam o sırada içinde dayanılmaz bir istek duydu Suzy. 'Seni seviyorum,' demenin ve ondan, 'Ben de seni seviyorum,' sözlerini duymanın yakıcı özlemini...
Ama aşkı romantik bir saçmalık olarak gören bir adama, onu sevdiğini söyleyemezdi.
İşte şimdi açlıktan ölmek üzereyim, dedi Suzy, Wolfe onu yere bıraktığında. Avusturya' da ne tür kahvaltı verirler?
Kahvaltıları çok zengindir. Ama önce on dakika küvette yatmalısın. Eğer terini çabuk soğutursan alışık olmadığın bu koşu yüzünden her yanın tutulur.
Sen ne söylersen onu yaparım. Uzman sensin
Wolfe onu çabucak otele getirdi, küveti doldurması için sıcak suyu açtı.
Suzy sıcak suyun içinde yatarken Wolfe da tıraş, oluyordu. Genç kadın, onun, jileti yanaklarında, bir gece önce ona sonsuz zevkler yaşatan dudaklarının kenarlarında gezdirmesini ve sırt adalelerinin her hareketini hayranlıkla izliyordu.
Gövdesinin güneş yanığı olmayan tek yeri, Acapulco, Tobago gibi tatil beldelerinde giydiği mayosunun kapattığı yerlerdi. Şimdi, sırtı ona dönük ve çıplakken, Suzy, onun güneş yanığı olmayan doğal teninin bile kendisininkinden çok daha esmer olduğunu görebiliyordu.

Tıraşı bittikten sonra Wolfe duşa girdi. Suzy, cam kapıdan onun hızlı hızlı gövdesini yıkayışını görebiliyordu. Evliliklerinin ilk gecesinden sonra şarkı mırıldanması iyiye işaretti. Ama Suzy onun için yeni bir kadın, yeni bir serüvendi. Ya bir ay sonra, altı ay sonra, bir sene sonra nasıl olacaktı, yine şarki mırıldanacak miydi?
O duştan çıktığında, Suzy de küvetin içinde doğruldu, deliğin tıpasını açtı. Saçlarımı duşta yıkayacağım, dedi.
Küvetten çıkarken, onun önünde en az onun kadar doğal hareket etmeye çalışıyordu. Sevişmeye baslar başlamaz tüm utangaçlığından sıyrılabilmesine rağmen, simdi onun, üzerinde dolasan bakışları altında garip bir utangaçlık duyuyordu.
Rafın üzerinden şampuanını aldı, önünden geçerken Wolfe onu belinden yakaladı, dudaklarını boynuyla omzunun birleştiği yere bastırdı. Bir eli göğsünün üzerine kapanmış, diğer eli de aşağıya, üçgen biçimindeki ıslak, kıvırcık tüylere doğru kaymıştı.
Saçlarını benim yıkamamı ister misin? diye sordu, Wolfe.
Başparmağı göğüs ucunun çevresinde küçük daireler çiziyor, öbür eli daha da duyarlı bir noktayı okşuyordu. Suzy gözlerini kapadı, titremeye başlamıştı.
Nasıl istersen. Sesi titrek bir fısıltı halinde çıkıyordu.
Wolfe okşamalarını bir sure daha sürdürdükten sonra onu duşun altına itti.
Singapur'da daima böyle yağmur yağar, dedi genç adam.
Duşun altına birlikte girdiler, basınçlı su altında öpüştüler.
Saçlarını yıkadıktan sonra Wolfe onu, yere yaydığı havluların üzerine yatırdı, soluk soluğa seviştiler.
Daha sonra, Suzy saç kurutma makinesini çalıştırırken ona takıldı. Galiba banyonun zemini senin en çok sevdiğin yer.
Yeri, çoğu yatağa tercih ederim. Sert zemin üzerinde sevişmek çok daha güzeldir.
Bu cevap Suzy'nin içine soğuk bir ürperti saldı. Sanki sevişmeleri onun için bir çeşit spordu.
Oysa Suzy için bu, duygusallığı çok daha ağır basan, doyumsuz bir mutluluktu.
Zevkli bir kahvaltıdan sonra Rolls-Royce onları Salzburg'a götürüp, Mozart'ın heykelinin bulunduğu bir meydana bıraktı.
Suzy çok geçmeden kendini kentin büyüsüne kaptırdı. Her iki yanında en azından birkaç yüz yıllık evlerin sıralandığı dar sokaklar, kamuya ait yapıların görkemli barok mimarisi, son derece bakımlı park ve bahçeleri süsleyen klasik tarzdaki heykeller ve ortaçağdan kalma Hohensalzburg Kalesi'nin olağanüstü güzelliği genç kadını sarıp sarmalamıştı.
Neredeyse bin yıl süreyle bu kent Katolik piskoposlar tarafından yönetilmiş, dedi Wolfe. Ama piskoposlar din adamlarından çok prensler gibi yaşamışlar. Mirabell şatosu, bunlardan biri tarafından, metresi için yaptırılmış.

www.Cepsitesi.Net

Bu, Salzburg'un tarihini bilen herhangi biri tarafından verilebilecek sıradan bir bilgiydi. Ama Wolfe'un bu modern çağda bile varlığını sürdüren ve kimi gelenekleri hiçe sayan prenslere özgü yasam biçimini hatırladı Suzy birden. Kentin ana alışveriş merkezi, trafiğe kapalı olan Getreidegasse caddesiydi. Wolfe ona Avusturya'nın ulusal giysisi olan bir 'dirndl' aldırdı ısrarla. Bu, beyaz bir gömlek üzerine giyilen, üstü gövdeye oturan, bol, büzgülü etekli, genellikle de beyaz bir önlüğü olan sevimli bir giysiydi.
Öğle yemeklerini yemek üzere Goldener Flirsch'e gittiler. İlk önce oturdukları bar kısmi oldukça loştu. İçerisi eski tip tahta masa ve sandalyelerle döşenmişti. Duvarlarda yine eski tablolar göze çarpıyordu. Otelin tüm olarak havası özel bir av köşkünü andırıyordu. Barmen Wolfe'u hemen tanımıştı. İçkilerini yudumlarken, üzerinde 'ledenhosen' denilen deri bir şort, diz altına kadar koyu renk çoraplar, pembe1 bir kravat ve kahverengi Junker ceket bulunan bir adam içeri girdi.
O da Wolfe'u tanımıştı. iki adam el sıkıştılar. Wolfe onu, bu otelin sahibi, Kont Wolderdorff olarak tanıttı.
Bu bayan da, benim karım, Johannes. Dün sabah New York'ta evlendik. Ama şimdilik bu aramızda kalırsa sevinirim.
Suzy bir yerlerden Avusturyalı soyluların olağanüstü çekici ve ince kişiler olduğunu okumuştu. Goldener Hirsch'in sahibi ve yöneticisi, kendisini nazik bir şekilde selamlayıp, onları konuk edemediğinden dolayı üzüntülerini sundu,
Daha sonra, Festival gösterilerini izleyen aksam yemekleri için sekiz ay öncesinden yer ayırtılan, kubbeli yemek salonunda otururlarken Wolfe, adamın sözünde duracağından emin olduğunu söylüyordu.
Seninle ikimizden çok daha sansasyonel kişilerin sırlarını saklamıştır. Burada krallar, devlet başkanları ve dünyanın şayili zenginleri, ünlü kişileri kalmıştır. Festival boyunca burasını bir çeşit kulüp olarak kullanan dünyaca ünlü müzik adamlarından söz etti Suzy'ye. Salzburg doğumlu ünlü orkestra şefi Herbert von Karajan, opera sanatçıları Placido
Domingo ve Kirite Kanawa bunlardan birkaçıydı.
Bu kişiler hakkındaki anılarını dinlerken Suzy elinde olmadan, bundan önceki gelişlerinde Wolfe'un yanında kimlerin olduğunu düşünüyordu. Herhalde festivallere yalnız basına gelmiş olamazdı. Bu otelde, sevgilileriyle birlikte kalıp seviştiği odalar var miydi acaba? Yoksa bunun için mi burada değil de şatoda yer ayırtmıştı balayı için?
Bu gibi düşünceler, servis yapılan nefis yiyecekleri iştahla yemesine engel oldu. Yemeklerin her biri son derece değişik ve ilginçti, ama Suzy'nin iştahı kaçmıştı bir kez.
Wolfe bunun farkına varıp, onu daha çok yemesi için yüreklendirmeye çalıştı.

Birkaç kilo daha almanda hiçbir sakınca yok, dedi, onun ince gövdesinde gözlerini dolaştırarak.
Eger alırsam yeni 'drindl'ima sığamam sonra
Suzy merak etti, acaba kilosu hakkındaki sözleriyle, onun daha dolgun vücutlu, yuvarlak hatlı bir kadın olmasını tercih edeceğini mi anlatmak istiyordu? Suzy kilo almak istemiyordu, ama eğer Wolfe istiyorsa...
Yemekten sonra biraz daha alışveriş yaptılar. Mozart'ın doğduğu evin giriş kati, şimdi bir çiçekçiydi. Önünde durup, evi seyrederlerken Wolfe, Mozart hakkında bilgi verdi. Piyano çalmaya başladığında üç, ilk operasını bestelediğinde on iki yaşındaymış. Henüz otuzlarındayken öldüğünde altı yüz eser bırakmış geride. Hepsi de üstün nitelikte... Ama yine de çok para sıkıntısı çekmiş, hiç rahat edememiş..
Evlenmiş mi?
Evet. Yirmi altı yasında, evden ayrıldıktan bir yıl sonra Viyana'da kendisi gibi bir müzisyen olan Constanze'la evlenince babası çok kızmış. Bu evlilik, parasal sorunlarını daha da ağırlaştırmış Mozart'ın.
Belki de beraber oldukları ve müzikle birleştikleri surece, yoksulluk onları mutsuz etmiyordu.
Bu sözlere Wolfe'un cevabi yan alaycı bir kahkahaydı. Aşk bir erkeğin karnını doyurmaz, ya da sıcak tutmaz... tabii yatak dışında. Suzy, espriyle cevap verebilmek için büyük çaba harcadı. Haklısın, insan Viyana'nın kışında, kocaman bir şömine olmadan nasıl ısınır?
Mantığıyla, Wolfe'un söylediğinde bir gerçek payı olduğunu kabul edebiliyordu, ama bu sözler yine de ilişkilerindeki eksikliği, yetersizliği vurgular gibiydi. Yeni evli hiçbir erkek, balayında, kendisinin az önceki romantik sözlerine bu kadar buz gibi bir gerçekçilikle cevap vermezdi herhalde.
Bir başka dükkanda kurutulmuş çiçekler satılıyordu. Satıcı onlara bu el sanatının yasadıkları manastırları kısın süsleme yollarını arayan rahibeler tarafından geliştirildiğini anlattı. Kentin en küçük ama en ilginç dükkanlarından biri de Franz Raudaschl peynircisiydi. İki müşterinin ancak sığabileceği bu dükkanda yüzlerce çeşit peynir vardı.
Birkaç parça biblo ve süs eşyası aldıktan sonra onları şatoya götürecek olan, otelin Rolls-Rojce'unun beklediği meydana döndüler.
Otelde Wolfe, şatonun içindeki yüzme havuzuna girmeyi önerdi, ondan sonra da gole bakan balkonda, yumuşak güneş ışıkları altında çaylarını içtiler.
Bence şimdi sen biraz dinlenmelisin, dedi Wolfe, ona gülümseyerek. Bu, onunla sevişmek istediği anlamına geliyordu.
Altı gün boyunca Suzy bedensel hazzın doruklarında yaşadı. Hava ılık ve güneşliydi. Her sabah

www.Cepsitesi.Net

birlikte koşuya çıkıyorlar, daha sonra kahvaltılarını ediyorlardı. Daha sonra Salzburg'a gidip, Avusturyalılar için, günün vazgeçilmez fair parçası olan, çırpılmış kremalı kahve, yani 'Kaffee mit Schlag' içiyorlardı.
Kefelerin içinde en çok, en eski olanı, Cafe Tomaselli'yi sevmişlerdi. Alter Markt'taki bu kahve 1703'te açılmıştı. Yağlı boya tabloları, koyu renk ahşap kaplama duvarları, avizeleri ve mermer masalarıyla hala geçmişi yaşatıyordu bu yer.
Tomaselli'de çesit çeşit kahve türlerinin yanı sıra çok güzel kekler de vardı. Bunların içinde sütsüz çikolatayla yapılan 'Sachertorte' ile, fındıklı kremayla kaplı 'Linzertorte' en güzelleriydi.
Yerli halk bu kafede saatlerce oturup söyleşmekten, ya da müşteriler için özel olarak getirtilen gazete ve dergileri okumaktan pek hoşlanıyordu.
Bir sabah Wolfe, Suzy'yi Monchsberg Tepe' sindeki, kenti yukarıdan gören ve bir duvarı kentin eski görünümünü sergileyen kocaman bir duvar resmiyle kaplı olan Cafe Winkler'e göturdü.
Kahvelerinden sonra eski kenti gezmeye çıkıyorlar ya da Suzy'nin ailesi için çesitli armağanlar seçiyorlardı. Bu Wolfe'un fikriydi. Alışverişten hoşlanıyordu ve her defasında mutlaka Suzy'ye alacak bir şeyler buluyordu.
Öğleden sonraları Avusturya'nın güzelim kırlarında yürüyüşler yapıyorlardı.
Bir aksam, kent dışındaki en güzel restoran olduğu söylenen Plomberg'de yemek yediler. Diğer akşamlar yemeklerini genellikle şatoda yiyorlardı.
Şatonun üç restoranı ve romantik bir kış bahçesi vardı.
Günün her saatinde Wolfe ona sevişmenin bitmez tükenmez sırlarını öğretiyor, Suzy bu konuda ne kadar az şey bildiğini, ne kadar az deneyi olduğunu daha iyi anlıyordu. Ama sevgi ifade eden sözcükler, kısaltılmış isimler, kısacası, birbirini seven insanların kendi aralarında geliştirdikleri yalnızca kendilerine ait özel konuşma dili yer almıyordu ilişkilerinde. Wolfe, güzel bir gece elbisesi giydiğinde onu övüyor, saçlarına ilişkin güzel sözler söylüyor, ama bir kez dudaklarından 'sevgilim' sözcüğü ya da adının, sevgi ve yakınlık ifade eden diğer kısaltılmış biçimleri çıkmıyordu.
Suzy, bir kez olsun onun kendisine, ailesinin kullandığı Suzy ya da Sue adlarıyla hitap etmesini isterdi. Oysa Wolfe, her zaman Susan demeyi sürdürüyor, bu da sanki aralarındaki gerçek uyumun eksikliğini daha da belirginleştiriyordu.
Altı gün boyunca gündüz gece hemen her dakika birlikteydiler. İki insan ancak bu kadar yakın olabilirdi birbirine. Neredeyse soluklarını bile paylaşıyorlardı.
Ama, bu günlerin sonuna geldiklerinde hala birçok bakımlardan yabancıydılar birbirlerine. Ta içlerinde, derinlerde yasayan duyguları, kafalarındaki düşünceleri bilmiyorlardı.

www.Cepsitesi.Net

Otelin sunduğu hizmetlerden biri de, teleksti. Wolfe birkaç kez teleks mesajı almış, ama bunların içeriğinden Suzy'ye söz etmemiş, balayı boyunca isiyle ilgilenmeden dinlenmesini istediğini söylemişti.
Şatodaki yedinci günlerinin sabahında Wolfe, bir is için Londra'ya uçması gerektiğini söyledi. Senin de benimle gelmen gerekmez. Bu gece dönemezsem yarın öğle yemeğinde burada olurum.
Bu arada sen de dinlenir, sonrası için biraz güç toplarsın, dedi Wolfe, gözlerinde şeytanca bir pırıltıyla.
Suzy o sabah koşuya çıkmamıştı. Sabah gözlerini açtığında Wolfe'un okşamalarıyla güne başlamış ve tutkulu sevişmelerinde birkaç kez ürpertici doruklara tırmanmıştı. Simdi ise tatlı bir yorgunlukla yatıyordu.
Wolfe, balayını yarım bırakıp Londra'ya uçma nedenini söylememişti Suzy'ye, o da sormaktan kaçınmıştı. Avusturya'da ne kadar kalacaklarını da söylememiş, Suzy bunu da sormamıştı.
Onu Salzburg Havaalani'na kadar uğurladıktan sonra sabah saatlerini kentte geçirdi. Öğle yemeğinden sonra otelin saunasına gitti ve ilk kez masaj yaptırdı.
Dairelerinde tek başına kaldığında, müzik dinleyip, satın aldığı kartpostalların arkasına dostlarına ve ailesine küçük mesajlar yazmaktan başka yapacak hiçbir şey olmadığı sırada, aklından uzak tutmaya çalıştığı düşünceler kafasına üşüşüverdi.
Kocası Londra'ya, uzun suredir birlikte olduğu soylu İngiliz kadına evlilik haberini mi vermeye gitmişti?
Birlikte yemek yemişler miydi? Soylulara özgü yetiştirilme tarzıyla Lady Belinda haberi büyük bir olgunlukla karşılamış ve Wolfe bu yüzden ona minnet duymuş muydu? Belki de minnetin yanı sıra bu güzel beraberliğin son bulması nedeniyle pişmanlık da duymuştu. Hatta, kendi yaşam kurallarını kendi koyan Wolfe, bu ilişkinin sona ermesinin gerekmediğini de düşünebilirdi. Tabii eğer Belinda buna razı olursa... Lüks oturma odasında bir aşağı bir yukarı yürüyen, yüreği kıskançlıkla ezilen Suzy, Wolfe'u seven hiçbir kadının böyle bir öneriyi geri çeviremeyeceğini biliyordu.
Kendisi, Wolfe'un onu sevmediğini bile bile onunla evlenmeye razı olmamış miydi? Belinda W'olfe'a direnme konusunda kendisinden daha güçlü çıkabilir miydi? Eldeki tüm veriler tersini gösteriyordu. Belinda onu Dena Sawyer ve Jacqueline ile paylaşmaya razı olmamış mıydı? Neden Suzy'yle paylaşmaya karsı çıksındı? Belki de tam şu anda Wolfe'un Connaught' taki dairesinde ayni yatağı paylaşıyorlardı. Belki orada değil de, bir başka otelde. Bu sabah sevişmek onu yormamıştı. Zaten hiç yorulmazdı. Günde iki kez sevişmek onun cinsel arzusunu ya da gücünü azaltmazdı. Suzy'yle, buraya geldiklerinden beri her gün iki kez, kimi zaman da üç kez sevişmişti. Değişik bir yatak arkadaşı cinsel arzuyu artıncı bir etken de olabilirdi üstelik.

www.CepSitesi.Net

Böylesi kuşkularla kafasını doldurduğu için kendi kendinden nefret ederek, bir yandan da bunları düşünmemek elinde olmadığından geç saatlere kadar odada bir aşağı, bir yukarı yürüyüp durdu Suzy. Sonunda bir oda hizmetçisi gelip perdeleri çekti, yatağını açtı.
Daha çok, aç olduğu için değil, kendini oyalamak için Suzy oda servisini aradı, kendisine hafif bir akşam yemeği ısmarladı. Tam telefonu kapatacakken, bir gece önce Wolfe'la birlikte içtikleri Dom Ruinart şampanyasından bir şişe istedi.
Garson geldiğinde, bir Apollinaris maden suyu istemediğine pişman olmuştu. Acaba garson kendisi hakkında ne düşünürdü? şişenin mantarını tutan teli açarken adamın yüzü tümüyle ifadesizdi.
Belki de içinden gece yarısı tek başına şampanya şişesi açtıran bu kadını kınıyordu?
Sonra Suzy, başkalarının kendisi hakkında ne düşündüğüne fazlaca önem vermenin eski bir taşralı alışkanlığı olduğunun farkına vardı. Wolfe böyle garip kaygılar duyduğunu bilseydi, ne kadar kızardı. Belki annesiyle babası kızlarının böyle bir akşam yemeği ısmarladığını duysalar kulaklarına inanamazlardı, ama bu otelin garsonları sabah kahvaltısı için havyar ısmarlayan müşterilere bile alışıktı. Suzy, yeni rolüne, yani uluslararası bir sanayicinin karısı, Mrs. Wolfe
Vyner rolüne ve davranış biçimine uyum sağlamak zorundaydı.
Yorkshire'li genç dul, hanım hanımcık Mrs. Walker yoktu artik. İkinci evliliği onu, tıpkı kocası gibi bir dünya vatandaşı yapmıştı ve artik taşralılıktan kalma eski alışkanlıklarını bir yana bırakmalıydı.
İlk kadeh şampanya iştahını açtı, ısmarladıklarının tümünü yedi.
İkinci kadeh, o anda Wolfe'un nerede olduğu ve ne yaptığına ilişkin düşünceleri daha da yoğunlaştırdı. Oda servisinden kahve istedi ve kusursuz servis, beş dakika sonra kapının çalınmasıyla bir kez daha kendini kanıtladı.
Kapıda beliren garson, nazik bir tavırla sordu. Belki madam kahvesini şöminenin önünde içmek ister?
Evet, teşekkürler. Çok iyi olur. Yerinden kalktı, şömine başındaki kanepeye oturdu. Garson kahve tepsisini hemen yanındaki sehpa üzerine bıraktı, tekerlekli yemek masasını sürerek odadan çıkardı.
Kahve tepsisinin içinde, Salzburg'da gördüğü, nefis el yapımı çukolatalar duruyordu. Suzy kendisine kahve koydu ve içi likörlü çikolatalardan birini ağzına attı. Aradan yarim saat geçti. Çikolatalardan iki üç tane daha yemiş ti ki, elinde şampanya kadehiyle şöminenin alevlerini seyrederken telefon çaldı.
Salonun obur ucundaki telefona doğru yürürken, başının hafif hafif döndüğünü hissediyordu. Çikolataların içindeki Likör, şampanya ile birleşince onu neredeyse sarhoşa çevirmişti.
Alo?
Bensiz kendini yalnız hissediyor musun?

Wolfe! Onun kendisini arayacağını ummuyordu. Sesini duyar duymaz yüreği ağzına geldi.
Ne yapiyorsun?
Ben... sey, biraz önce yemek yedim, simdi de, ateşin başında çikolata yiyorum.
Bir sure tereddüt ettikten sonra, Sen ne yapıyorsun? diye sordu.
Konyak içiyor ve çikolata yiyen bir başka kadını seyrediyorum. Bu hanıma bir kutu çikolata getirdim bugün. Seninle konuşmak istiyor.
Bir an Suzy, dehşet içinde, Belinda'nın sesini duyacağını sandı.
Sevgili kızım, Wolfe'un en sonunda yasam arkadaşını bulduğuna öyle sevindim, öyle mutlu oldum ki.. Kendine uygun birini bulacağından neredeyse umudumu kesmiştim. Bu dünyadan göçmeden önce torunumun çocuğunu görmek için sabırsızlanıyorum.
Birkaç saniye, duyduğu rahatlık öylesine büyüktü ki, Suzy'nin dili tutuldu. Neyse ki, fazla bir şey söylemesi gerekmiyordu. Bir süre konuştuktan sonra yaslı kadın telefonu Wolfe'a verdi.
Anlayacağın, Salzburg'a son uçağa yetişemedim, onun için bir gece Paris'te kalmaya karar verdim. Yarın öğleye doğru orada olurum. Peki... Yarın öğlen görüşmek üzere o halde. Aradığın için teşekkürler. İyi geceler, Wolfe.
Demek Wolfe, Londra'dan sonra Paris'e ucmustu. Onun sesini duymanın mutluluğu, anneannesinin evliliklerini sıcak bir sevecenlikle karşılamasının sevinci, bir başka düşünceyle gölgelendi. Belki Belinda, Wolfe'u o gece yanında alıkoyamamıştı, ama Jacqueline'in yatağında bir gece geçirmek Wolfe'a cazip gelebilirdi.
Ertesi sabah Suzy çok kotu bir baş ağrısı ve genel bir rahatsızlık duygusuyla uyandı. Demek bir sürü cikolata ve üç kadeh şampanya ona iyi gelmemişti. Ama kahvaltıdan sonra, karnındaki hafif sancıyla, Suzy rahatsızlığının şampanyadan ya da çikolatadan gelmediğini anladı. Aklı bir sürü şeyle meşgulken ayın hangi gününde olduğunu unutmuştu anlaşılan. Son üç haftanın duygusal çalkantılarına rağmen gövdesi normal biyolojik işlevlerini sürdürüyordu. Birden düş kırıklığıyla derin bir soluk aldı.
Wolfe birkaç kez hemen çocuk beklediğini belli etmişti. Tabii kendisi de istiyordu. Oysa şimdi hamile kalmadığı ortaya çıkmış bulunuyordu.
Tam öğle vakti, pırıl pırıl bir Rolls Royce'un otelin önünde durduğunu görünce, Suzy, üzerinde Wolfe'un daha önce hiç görmediği giysiler ve yüzünde sıcak bir gülümsemeyle kocasını karşılamak için otelin girişine koştu.
Wolfe içeri girdiğinde, elinde iş çantasının dışında, Londra'nm ünlü kitabetlerinden birinin plastik çantası vardı.
İngiltere'nin en son 'bestseller'lerinden birkaçını okumak istersin diye duşundum, dedi Wolfe, karısının yanağına bir öpücük kondurduktan sonra.

Evet, isterim. Çok teşekkürler. Yolculuğun nasıl geçti? İşlerini çözümledin mi? diye sordu Suzy, şatoya girerlerken.
Evet. Sıkıcı bir yolculuktu, ama zorunluydu. İstersen bu gece güzel bir bira bahçesine gidip ayrılığın acısını çıkarırız, ne dersin?
Onun hemen konuyu değiştirivermesi Suzy'nin gözünden kaçmamıştı. Doğal görünmeye çalışarak cevap verdi. Tabii, çok iyi olur.
Kendi dairelerinin oturma odasına girdiklerinde Wolfe, 'Lütfen Rahatsız Etmeyiniz' yazısını astıktan sonra kapıyı kapattı, yatak odasının kapısını da, içeri girdikten sonra kilitledi.
Elindeki çantayı ve kitap torbasını yere bırakıp Suzy'yi kollarına aldı. Simdi doğru dürüst merhaba diyebiliriz birbirimize.
Öpüşmeleri sevişmeye dönüşmeye başladığında Suzy, hafifçe onu iterek, kendini uzaklaştırdı. Şey, korkarım... birkaç gün yalnızca öpüşmekle yetineceğiz, dedi gözlerini ondan kaçırarak.
Wolfe anlamıştı, Suzy onun, rahat ve doğal bir tavırla, O halde, bira bahçesi programını iptal ederiz, sen uzanır getirdiğim kitaplardan birini okursun.
Yo hayır kendimi o kadar kötü hissetmiyorum dedi suzy.
Neyse, ne yapacağımızı yemek yedikten sonra konuşuruz, Şu anda açlıktan ölmek üzereyim.
Yemekten sonra Wolfe, Paris'te yapamadığı sabah koşusunu akşamüstü yapacağını, bu arada Suzy'nin, getirdiği dergilere bakabileceğini söylediğinde, gene kadının yüreği bir kez daha acıyla burkuldu.
Koşusunu neden yapamamıştı? Bunun nedeni Madame Dupont'la geçirdigi yorgun ve uzun bir gece miydi?
O N U N C U B O L U M
'Aman Tanrım!' diye inledi içinden Suzy. 'Bu sonuçsuz, hiç bir yararı olmayan kıskançlık krizini atlatmalıyım! O şimdi benim yanımda, o iki kadından birinin değil.. İsteseydi bir gece daha Paris'te kalmak için rahatlıkla bir bahane uydurabilirdi. Bir eş, her zaman için bir metresten daha avantajlı durumdadır, tabii eğer kartları doğru oynamayı bilirse!.. '
Koşudan döndükten sonra Wolfe bir duş aldı. Sonra Suzy için getirdiği kitaplardan birini seçip koltuğa gömüldü. Çok geçmeden dalıp gitmişti romana.
Dick Francis'ın bir macera romanı olar kitaptan uzun sure başını kaldıramayacağı anlaşıldığında Suzy, onun otelde yemek yeme önerisini geri çevirmedi.
Yemekten hemen sonra Wolfe tekrar kitaba dondu, Suzy de sıcak bir banyo aldı. Daha sonra sabahlığıyla oturma odasına girip, Tavsiyene uyup bu gece erkenden yatacağım, dedi.
Wolfe başını kaldırıp baktı. Yiyecek ya da içecek bir şey ister miydin? Suzy başını iki yana salladı.

Eğer geldiğimde sen uyumuşsan, rahatsız etmem, iyi geceler. Tekrar başını kitabına eğdi.
Suzy de bir saat kadar okudu ondan sonra sırtını dayadığı iki yastığı bir yana atarak, lambayı kapattı, gözlerini yumdu. Huzur bozucu şeyleri kafasından uzaklaştırmak için yakında ailesine yapacakları ziyareti düşünmeye başladı. Bir an, Walkers ailesinin çiftlik evinin kapısında duruyordu... hemen sonra, kendini yatakta Wolfe'un kollan arasında ve gördüğü kabusun etkisiyle tir tir titrerken buldu.
Rüya görüyordun, geçti artik. Wolfe onun sırtını okşuyor, göğsüne bastırıyordu.
Onu uyandıran bas ucundaki lambanın ışığı olmalıydı. ipek, kavuniçi abajurun yumuşak ışığı, Yorkshire'da, bir kıs günü öğleden sonrasının soluk aydınlığından öyle farklıydı ki...
Hala geçmişin, olağanüstü canlı görüntülerinin etkisi altında, Suzy, birden gözyaslarına boğuldu.
Wolfe onu iyice kendine çekti. Saçlarını okşuyor, yüzünü göğsüne bastırıyordu, Suzy biraz sakinleşince komodinin üzerinden kağıt mendil aldı, yüzünü silmesi için ona verdi.
Genç adam, şimdi geliyorum, diyerek kalktı, oturma odasına gitti. Hala giyinikti ve içerdeki ışık yanıyordu. Demek uykusunda attığı çiğliği duyduğu sırada Wolfe hala kitap okuyordu.
Gözyaşlarıyla ıslanmış kirpikleri arasından başucundaki saate baktı, on ikiyi birkaç dakika geçiyordu.
Wolfe, içinde bir bardak Konyak ve soda bulunan bir tepsiyle geri döndü. Konyağa soda ilave edip Suzy'ye uzattı, kendisi de yatağın kenarına oturdu. Gene kadın içkiden birkaç yudum alırken Wolfe da onun bir elini, ellerinin arasına aldı. Konyak içini işitir, biraz sakinleştirirken, kendisine asıl iyi gelenin, elini tutan o güneş yanığı, güçlü eller olduğunu biliyordu Suzy. Sesinin titremeyeceğinden emin olduktan sonra konuşabildi ancak. özür dilerim.
özür dilemene gerek yok, hayatım.
Döndü, radyoyu açtı, güzel bir müzik buluncaya kadar üç dört istasyonu denedi. Onun, gördüğü rüyanın etkisini silmeye çalıştığını anlıyordu Suzy.
Ben kitabı bitirdim. Simdi yatağa geliyorum, dedi Wolfe.
Kalkıp soyunmaya başladı. Bu arada da, Londra'ya gittiği zaman Vogue'dan, ya da Harpers-Queen'den almak istediği yeni elbiselerin olup olmadığını soruyordu karısına. Banyoya gittiği zaman Suzy büyük ölçüde rahatlamıştı.
Işıkları söndürdükten sonra Wolfe yatakta ona döndü, kollarını omuzlarına dolayıp onu kendisine doğru çekti. Her zamanki gibi çıplak girmişti yatağa. Bu kez Suzy'nin üzerinde geceliği vardı.
İyi geceler, Susan. Genç kadının omzuna küçük bir öpücük kondurdu.
iyi geceler. Suzy içinden, 'Sevgilim,' diye ekledi.

www.CepSitesi.Net

O anda, onun kendisini sevdiğini düşlemek çok daha kolay ve inandırıcıydı. Ertesi sabah her zamanki gibi birlikte koştular. Kahvaltıda Wolfe'un sorusu onu şaşırttı. Dun gece rüyanda ne gördün?
Suzy dün gece olanları aklından çıkarmıştı. Wolfe'un onu hatırlatacağını da hiç ummuyordu.
Konuyu geçiştirmeye çalışarak, Ah, şey... çok karışıktı. Bilirsin ya rüyalar öyle olur...
Wolfe dikkatli gözlerle ona uzun uzun baktı. ilk kocanın adını sayıklıyordun.
Suzy kaskatı kesildi. O rüyayı tekrar düşünmek bile istemiyordu.
Onun hiçbir şey söylemediğini gören Wolfe tekrar sordu. Onu sık sık rüyanda görüyor musun?
Hayır. Hayır, görmüyorum... Çok ender. Uykuya dalmadan önce Yorkshire'i düşünüyordum, galiba o düşünceler bilinçaltımı su yüzüne çıkardı, bazı şeyleri hatırlattı. Buğun ne yapıyoruz?
Wolfe bir sure pencereden dışarı baktı. Birden Suzy, onun sıkıldığını ve tedirgin olduğunu hissetti. Az sonra söyledikleri de, onun bu sezgisini doğruluyordu. Cenova'ya gidip, bizim tersaneye bir göz atsam iyi olur, hem sen de görmüş olursun. Oraya gitmeyeli epey oldu, isler nasıl gidiyor bir bakmış olurum.
Yorkshire'a, Suzy'nin ailesini ziyarete gittiklerinde uç haftalık evliydiler. Üç haftanın sonunda, Suzy, Wolfe'un, özgürlüğünden vazgeçtiği için pişman olduğundan iyice emindi artik, Wolfe bunu belli etmemek için çok çaba harcıyordu, ama genç kadın, onu için için kemiren bir şeylerin olduğunu anlayacak kadar iyi tanıyordu kocasını. Wolfe hemen hemen her gece sevişiyordu onunla, ama sonra, uyuyakalmak yerine, Suzy'nin uyuduğuna karar verdikten sonra, sessizce yataktan kalkıyor, odadan çıkıyordu.
İşiyle ilgili önemli sorunlar olmadığına Gore --hatta işine olan eski ilgisini bir ölçüde yitirmiş gibiydi — Suzy onu rahatsız eden şeyin kişisel bir sorun olduğunu anlıyordu.
Bazen, okuduğu kitaptan başını kaldırdığında, Wolfe'un kendisini izlediğini görüyordu. Onu kendisine bakarken ne zaman yakalasa Wolfe ya uzun kirpiklerini övüyor, ya da doğal sarı saçlarıyla çelişen koyu renk kaşlarının güzelliğine ilişkin bir şeyler söylüyordu.
Ama Suzy, onun aslında o anda güzelliğiyle ilgili olmadığını hissediyordu. Kendisine bakarken gözlerindeki düşünceli ifade bir hayranlık belirtisi değil, bir çeşit memnuniyetsizliği gösterir gibiydi. Sanki eş olarak kendine neden onu seçtiğini düşünür gibi bir hali vardı.
Suzy, hala hamile kalmamasının kocasını sıktığını hissediyordu. Belki de bunca genç kadın arasından kendisine bir çocuk veremeyen birini seçmiş olma olasılığı onu yiyip bitiriyordu. Suzy'nin sağduyusu, Wolfe'u sikan şey buysa, çok saçma bir kuruntu olduğunu soyluyordu ona, ama vime de üzülmekten kendini alamıyordu.

Yorkshire'a uçakla gittiler, oradan Brockthorpe'a bir araba kiraladılar. Doğduğu yere birkaç kilometre kala Wolfe ona donup, Aileni görmeyeli epey uzun bir zaman oluyor. Heyecanlı mısın? diye sordu.

Suzy, 'evet' anlamına bir şeyler mırıldandı, ama gerçekte içinde duyduğu heyecan değil, endişeydi. Wolfe'un ailesini beğenmeyeceğinden, bu ziyareti sıkıcı bulacağından ve bunu, aceleyle verdiği evlilik kararının yanlışlığını gösteren bir başka kanıt olarak değerlendireceğinden kaygılanıyordu. Eğer böyle bir şey olursa, onun bir bahane bulup Londra'ya geri doneceginden emindi.

Eve geldiklerinde, onları karşılamak için bütün aile toplanmıştı. Annesi ve ablaları belli ki saçlarını yeni yaptırmışlar, erkekler besbelli karılarının baskısı altında takim elbiseler giymişler, yemek odasında kocaman semaver kurulmuş onları bekliyordu.

Suzy o hafta içinde iki kez annesine telefon edip gelişlerini büyük bir olay haline getirmemesi için ricalarda bulunmuştu. Ama Mrs.Campbell ancak Kralice için hazırlamış olsaydı bu kadarını yapardı.

Suzy'den kaynaklanan gerginlik Wolfe'un doğallığı ve rahatlığıyla giderildi. Eve girdikten on dakika sonra herkesi rahatlatmayı basarmisti. Herkese söylenebilecek en uygun şeyi sanki önceden biliyor gibiydi.

Wolfe'la, lüks otel dairelerinde bas başa geçirdiği üç haftadan sonra, annesiyle babasının evi çok kalabalık ve boğucu geliyordu Suzy'ye. Çaylarını bitirdiklerinde sakin, sessiz ve daha geniş bir yere kaçmak için can atıyordu. Brockthorpe'tan birka kilometre ötede güzel bir otel vardı. İlk telefon konuşmalarında Suzy annesine gece o otelde kalacaklarını söylemişti. Ama belli ki bu Mrs. Campbell'in bir kulağından girip öbür kulağından çıkmıştı. Kocasına dönüp konuk odasını hazırlamasını söylediği zaman Suzy bu gerçeği anladı.

Ama anne, The Grange'de yer ayırttık. Wolfe normal yatakta rahat edemiyor, boyu fazla uzun geliyor. Amerika'da özel büyük yataklar var, diye atıldı Suzy. Aslında bu yalnızca bir bahaneydi. Asil istediği, en küçük bir harekette gıcırdayan antika karyoladan ve mırıltı halindeki bir konuşmayı bile yandaki odaya geçiren incecik duvarlardan kaçmaktı.

Ne yazık ki, itirazını geçersiz kılan Wolfe'un kendisiydi. The Grange'deki yatakların buradakilerden daha büyük olduğunu sanmıyorum. Rahatlıkla telefon edip rezervasyonu iptal edebiliriz. Tabii eğer sizi rahatsız etmezsek, Mrs. Campbell..

Rahatsız etmek ne demek? Gelmenizi dört gözle bekliyorduk. Başka yerde kalırsanız çok kırılırız, öyle değil mi sevgilim?

Tabii. Valizlerinizi getirmenize yardim edeyim.. Babası herhalde birkaç valizle geldiklerini sanıyordu. Oysa yanlarına yalnızca iki çanta almışlardı. Suzy giysilerin çoğunu ve kürkünü Connaught'da bırakmıştı. Bir süre sonra ablaları, artik mızmızlanmaya başlayan çocuklarını alıp kocalarıyla evlerine

www.CepSitesi.Net

gittiklerinde ev biraz sessizleşti, Suzy de sakinleşir gibi oldu. Ancak, çayla birlikte yedikleri sayısız kek ve pastanın üzerine annesi bir de yemek hazırlığına girişince Suzy müdahale etme gereğini duydu. Bizim için fazla bir şey hazırlamayın. Sizin kadar fazla yemiyoruz biz.

Annesi hemen karşı çıktı. Görünüşüne bakılırsa yeterince yemiyorsun sen. Her görüşümde biraz daha zayıf buluyorum seni. Onu fazla zayıf bulmuyor musun, Wolfe?

Anne, yapma Tanri aşkına! Dünyanın kekini, pastasını yedik. Bana kilo alma konusunda söylev vereceğine bazılarına biraz kilo vermelerini öğütlesen iyi olur. Helen fıçı gibi olmuş.

Son sözcükler ağzından çıkar çıkmaz Suzy bin pişman olmuştu, ama çok geçti.

Mrs. Campbell kırılmıştı. Bu söylediklerin hiç de hoş değil, Suzy. Belki Helen biraz toplu, ama elinde değil. Bünyesi öyle, hem Bob onu böyle seviyor..

Bir önceki sözlerine pişman olmasına rağmen Suzy yine de kendini tutamadı. İnşallah öyledir. Yoksa bu gidişle...

O anda Wolfe söze karıştı. Suzy belki ablalarından daha ince, ama çok sağlıklı, Mrs. Campbell, onun için endişe etmeyin. Galiba onun doğal yapısı böyle. Üstelik ben onu böyle beğeniyorum, diye ekledi, Suzy'ye bakıp gülümseyerek.

Wolfe'un onu savunması ve ilk kez adının, sevgi ifade eden kısaltılmış biçimini kullanması neredeyse Suzy'yi gozyaslarına boğacaktı.

Boşanan sinirlerini yatıştırabilmek için bir bahane buldu. Biraz yukarı çıkıp elimi yüzümü yıkayayım, sonra da geceliğimi filan çıkarırım çantadan.

Bir süre sonra, Suzy yukarıda biraz kendine gelip gecenin geri kalan bölümünde sakin olmaya karar verdiğinde, merdivenlerde ayak sesleri duydu ve elinde bir kadeh şeri ile Wolfe girdi içeri.

Yirmi dakika sonra yemek hazır olacak. Suzy elinden kadehi aldı. Sana içki ikram ettiler mi?

Wolfe ağırlığı altında gıcırdayan karyolaya oturdu. Evet, ama ben istemedim. Yemekten sonra baban beni bir birahaneye götürmeyi önerdi. Bu arada siz de ana kız baş başa kalırsınız biraz.

Ben ana kız baş basa kalmak istemiyorum. Söylemesi çok güç geliyor, ama onlarla konuşacak ortak bir konu bulmakta zorluk çekiyorum. Artik onların dünyasına ait değilim... ve ne yazık ki senin dünyana da ait değilim.

Birden sesi titredi, hızla ona arkasını döndü. Gözlerine yaslar dolmuştu.

Birkaç saniye sonra omuzlarında Wolfe'un ellerini hissetti. Suzy' nin basının üzerinden, bakımlı arka bahçeye bakıyordu.

Seni üzen geçmiş mi? diye sordu Wolfe yavaşça. Buraya gelmek anılarını mı canlandırdı yeniden? Onu hatırlamak mı üzüyor seni bu kadar?

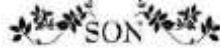
www.CepSitesi.Net

Son soruyu öylesine beklemiyordu ki, Suzy' nin boğazına bir şeyler düğümlendi, hemen cevap veremedi.
Wolfe devam etti. Yaşamımızı bunca etkileyen şeyi görmemezlikten gelmeye devam edemeyiz. Sana evlenmemizi önerirken ilk kocanı hala sevdiğini anlayamamıştım... Sana aşık olduğumu da...
Suzy'nin soluğu kesildi, hızla ona dondu Ne... ne dedin?
Bunu sana söylemeyecektim. Söylersem, bana veremeyeceğin bir şeyi senden istemem, üzerinde daha da büyük bir baskı olur diye düşünmüştüm. Ama birbirimize karsı dürüst olmamız gerek. Duygularımızı saklayarak ilişkimizi sur-düremeyiz. Chris'e olan duygularını biliyorum, şimdi sen de benim sana olan duygulanma biliyorsun. Eğer çaba harcarsak evliliğimizi yürütebiliriz. Kimi evlilikler, hem de çok iyi evlilikler, şimdi bizim sahip olduğumuzdan çok daha zayıf bir temel üzerinde kurulmuştur, dedi yavaşça.
Suzy, ellerini onun göğsüne koydu. Ah, Wolfe, sevgili Wolfe-.- Ne kadar yanılmışsın. Benim üzüldüğüm Chris değildi. O artik aklıma bile gelmiyor, hatta buğun, buraya geldiğim zaman bile düşünmedim onu. Bütün düşündüğüm, bütün kaygılarım seninle ilgiliydi.
Wolfe gözlerini indirmiş, onun kendisine doğru kaldırdığı yüzüne bakıyordu. Suzy bu gözlerdeki tereddütü, kuşkuyu gördü. Kollarını boynuna dolayıp alçak sesle anlatmaya başladı. Hannah sana asık olmamam konusunda uyarmisti beni, oysa ben çoktan aşık olmuştum sana. Daha seninle karşılaştığımız ilk gün hem de... Sen hayran olduğum, değer verdiğim, saygı duyduğum her şeysin! Benim, sevmediğim insanla yatmayacak kadar eski kafalı bir kız olduğum aklına gelmedi mi hiç?
Evet, gelmişti, dedi Wolfe. Özellikle yattığın ilk erkek olduğumu öğrendiğim zaman. Bir keresinde taksiyle geçerken bir kaldırım kahvesinde seni Robert Marigny ile birlikte otururken görmüş ve müthiş sıkılmıştım. Ama bunun nedeninin düpedüz kıskançlık olduğunu o zaman anlayamamıştım. Avusturya'da o gece, Chris'in adını haykırarak uyandığında, seni ağlarken gördüğümde, seni sevdiğimi anlamıştım artik. Ah, Suzy... Suzy...
Wolfe'un güçlü kolları sımsıkı Suzy'nin ince gövdesine dolandı dudakları yepyeni bir özlemle birleşti.
Ancak bir sure sonra, kolları biraz olsun gevşediği ve saçlarını okşamaya başladığı zaman Suzy konuşmaya başladı. Sana söylemek istediğim bir şey var. Şimdiye kadar söylemedim, çünkü hatırlamak istemiyordum. Chris aldığı yaralar nedeniyle ölmedi. Kendi canına kiydi. Beni ömür boyu bir sakata bakma zorunluluğundan kurtarmak için kendini öldürdü. Avusturya'da o gece, o günü yeniden yaşıyordum rüyamda. Chris'in annesiyle babası hafta sonu için bir yere gitmişlerdi. Geçirdikleri müthiş şoku atlatmak için biraz soluk almaları gerekiyordu. Ben de Chris'in köpeğini gezdirmeye çıkmıştım. Döndüğümde artik çok geçti. Daha sonrası ise daha da korkunçtu. Çünkü ilk şoku atlattıktan sonra içimde kalan duygu... rahatlamaydı!..

Bu çok doğal bir tepki. Kendini suçlu hissetmemelisin. Evlilik için henüz çok gençtin.
Suzy sevgi ve mutlulukla ona baktı. Artik aralarında saklanacak, gizlenecek hiçbir şey yoktu. O güne kadar onu yiyip bitiren kuşkular da bir son bulmuştu.
Birkaç gün sonra Londra'da Suzy, büyük mağazalardan birinden çıkarken Belinda Stratton'la karşılaştı. Artık kocasının kendisine karşı olan sevgisi ve bitmeyen tutkusu onun eski ilişkilerini sürdürmesi ya da yenilerini kurması konusundaki kuşkularını tümüyle alıp götürmüştü Bu mutluluğun verdiği rahatlıkla Merhaba nasılsınız? Diye sordu Oh...Suzan...günaydın. Tedirgin ve güvensiz olan Belinda'ydı. Sevdiği adam tarafından sevilmenin huzuruyla onu kaybeden kadına karşı bir acıma duyabiliyordu. Hiç kızmadan birkaç dakikalık olağan konuşmadan sonra ayrıldılar. Evde bir galeride gördüğü ve almak istediği heykelleri anlatan kocasına o gün Belindayla karşılaştığını hiçbir tedirginlik duymadan gayet doğal bir şeyden bahseder gibi söyledi.
Ha bende gördüm onu,galeriden çıkarken ,ne dersin? Yarın gidip heykellere bakalım mı? Sonra yeni aldığı ipek bluzu denemek için yatak odasına giren Suzy'nin arkasından yürüdü, Belkide alacağımız heykellerden çok onları içine yerleştireceğimiz evimizi düşünmek daha yerinde olur ne dersin? Evimizin nerde olsun ? burada mı? Yoksa Amerika'da mı, Fransa'da mı ?
Suzy gömleğin düğmelerini çözüp çıkardı. Ama yeni buluzunu giymek yerine ona dönüp kollarını kocasının boynuna doladı.
Bence fark etmez benim evim benim yuvan işte burası dedi başını onun göğsüne yaslayarak.

Kitap Taramak Gerçekten İncelik Ve Beceri İsteyen, Zahmet Verici Bir İştir.
Ne Mutlu Ki, Bir Görme Engellinin, Düzgün Taranmış Ve Hazırlanmış Bir E-Kitabı Okuyabilmesinden Duyduğu Sevinci Paylaşabilmek Tüm Zahmete Değer.

Bandrol Uygulamasına İlişkin Usul Ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin
5.Maddesinin İkinci Fıkrası Çerçevesinde Bandrol Taşıması Zorunlu Değildir.

Buraya Yüklediğim E-Bookları Download Ettikten 24 Saat Sonra Silmek Zorundasınız.
Aksi Taktirde Kitabin Telif Hakkı Olan Firmanın Yada Şahısların Uğrayacağı Zarardan Hiç Bir Şekilde Sitemiz Sorumlu Tutulamaz ve Olmayacağım.
Bu Kitapların Hiçbirisi Orijinal Kitapların Yerini Tutmayacağı İçin Eğer Kitabi Beğenirseniz Kitapçılardan Almanızı YaDa E-Buy Yolu İle Edinmenizi Öneririm.
Tekrarlıyorum Sitemizin Amacı Sadece Kitap Hakkında Bilgi Edinip Belli Bir Fikir Sahibi Olmanız Ve Hoşunuza Giderse Kitabi Almanız İçindir.
Benim Bu Kitaplarda Herhangi Bir Çıkarım YaDa Herhangi Bir Kuruluşa Zarar Verme Amacım Yoktur.
Bu Yüzden E-Bookları Fikir Alma Amaçlı Olarak 24 Saat Sureli Kullanabilirsiniz. Daha Sonrası Sizin Sorumluluğunuza Kalmıştır.
1)Ucuz Kitap Almak İçin İlkönce Sahaflara Uğramanızı
2)Eğer Aradığınız Kitabı Bulamazsanız 30 Ucuz Satan Seyyarları Gezmenizi
3) Ayrıca Kütüphaneleri De Unutmamanızı Söyleriz Ki En Kolay Yoldur
4)Benim Param Yok Ama Kitap Okuma Aşkı Şevki İle Yanmaktayım Diyorsanız
Bizi Takip Etmenizi Tavsiye Ederiz
5)İnternet Sitemizde Değişik İstedğiniz Kitaplara Ulaşamazsanız İstek Bölümüne Yazmanızı Tavsiye Ederiz
www.CepSitesi.Net - www.ChatCep.Com - www.İzleCep.Com www.MobilMp3Ler.Com

Bu Sitede Yayınlananlar (FilmDiziProğramOyunMp3E-Kitap V.S. Gibi Tüm İçerikler) İnternet Ortamında Elden Ele Dolaşan Kopyalardır.

Not : Okurken Gözünüze Çarpan Yanlışlar Olursa Bize Öneriniz Varsa Yada Elinizdeki Kitapları Paylaşmak İçin Bizimle İletişime Geçin.

Teşekkürler. Memnuniyetinizi Dostlarınıza Şikayetlerinizi Yönetime Bildirin

Ne Mutlu Bilgi İçin Bilgece Yaşayanlara.

By-Igleoo www.CepSitesi.Net

ERİŞİLMEZ SEVGİLİ

İngiltere'nin en iyi sekreteri unvanı, Suzy'ye düşleyemeyeceği kadar iyi bir iş imkânı sağlamıştı. Artık uluslararası sanayici Wolfe Vyner'ın sekreteriydi. Onu ilk gördüğü gün, bu tür ilişkilerin genellikle düşkırıklığıyla sonuçlandığını bile bile, patronuna âşık olması ise tam bir çılgınlıktı. Yine de her şeyi göze alabilirdi genç kız, eğer Wolfe'un durumu farklı olsaydı... Ama New York, Londra ve Paris'in en iyi otellerinde özel daireleri olan Wolfe'un birbirinden güzel üç kadından oluşan bir haremi vardı. Üstelik bu üç kadın da onunla evlenmek için yarışıyorlardı ve Wolfe, er ya da geç onlardan birini seçecekti.

200 TL.

www.CepSitesi.Net